

ΚΛΟΝΙΖΕΤΑΙ Η ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΗΝ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΗ ΤΟΥ ΟΗΕ
Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΔΟΥΡΕΙΟΣ ΙΠΠΟΣ ΤΗΣ ΟΛΓΚΙΝ
Πώς υιοθέτησε θέσεις της Άγκυρας, δίνοντας λαβές για την απαλλαγή δικών της ευθυνών και του Ερχιουρμάν ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΟΤΤΑΚΗΣ
**Μυστικός διάλογος
Ελλάδας
και Τουρκίας
στο ΝΑΤΟ**
ΣΕΛΙΔΑ 10

ΔΟΚΙΜΑΖΟΥΝ ΕΙΣΒΟΛΗ ΜΕ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ-ΒΙΤΡΙΝΕΣ
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΚΕΡΚΟΠΟΡΤΑ
Τρέχει η Βουλή να την κλείσει

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟ
**Προ του
Τέλους**
ΣΕΛΙΔΑ 32

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ “
ΣΑΒΒΑΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ
Το οργισμένο μήνυμα
του Χριστοδουλίδη και γιατί δεν
επιμένει στο άρθρο 2 της ΕΕ
ΣΕΛΙΔΑ 7

ΧΡΗΣΤΟΣ ΙΑΚΩΒΟΥ
Ελληνισμός και Ελληνικότητα
στο έργο της Ε. Αρβελέρ
ΣΕΛΙΔΑ 5

ΕΝΑΣ ΣΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ
ΣΕ ΦΤΩΧΙΑ
Κύπρος: Πρωταθλήτρια στην ανάπτυξη, ουραγός στην αναπηρία
ΣΕΛΙΔΕΣ 22-23

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΑΤΟΜΑ
ΜΕ ΑΥΤΙΣΜΟ
True Heart Café: Η δουλειά που γίνεται αγκαλιά
ΣΕΛΙΔΑ 14

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΣΤΗΝ ΟΣΑΚ
«Μπάζει νερά» το ΓεΣΥ;
ΣΕΛΙΔΑ 18

Μια εταιρεία μπορεί να είναι «κυπριακή» στα χαρτιά, αλλά να ελέγχεται στην πράξη από συμφέροντα που η Πολιτεία θεωρεί απειλή. Αυτό είναι το κεντρικό πρόβλημα πίσω από τη συζήτηση που άνοιξε στην Επιτροπή Ελέγχου: εταιρείες που εγγράφονται κανονικά στο μητρώο, με μετόχους/διευθυντές που φαίνονται νόμιμοι, όμως ο πραγματικός έλεγχος μπορεί να κρύβεται πιο πίσω - σε πιο σύνθετες δομές, σε μεταβιβάσεις μετοχών, σε «βιτρίνες». Η Βουλή λέει πλέον ξεκάθαρα ότι υπάρχει νομικό κενό: ο Έφορος προσπαθεί να φρενάρι «ύποπτες» εγγραφές με άτυπες πρακτικές, αλλά χωρίς ρητό, στέρεο “κουμπί” στον νόμο για απόρριψη/διαγραφή για λόγους εθνικού συμφέροντος. Και στο κομμάτι της γης, όπου οι ευαισθησίες είναι μεγαλύτερες, το Κτηματολόγιο παραδέχθηκε ότι δεν διαθέτει «red flag» - δηλαδή αυτόματο καμπανάκι έγκαιρης προειδοποίησης. ΣΕΛΙΔΑ 11

ΘΕΣΗ “

Δανεικά κι αγύριστα
...ετά η οικονομίας μας! Αυτή είναι περίπου η εικόνα που θέλει να δίνει η Κυβέρνηση. Εκείνο, όμως, που δεν λέει στον πολίτη είναι ότι τα φτερά της τροφοδοτούνται από εσωτερικό δανεισμό, ο οποίος από το 2015 ως σήμερα φτάνει τα 12,8 δισεκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων το μεγαλύτερο μέρος, δηλαδή περί τα 11,3 δις, προέρχεται από το Ταμείο των Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Ποιον κοροϊδεύει η Κυβέρνηση; Τους πολίτες, τον εαυτό της ή και τους δύο; Συνέχεια στη σελίδα 2

Crash test για τις εκποιήσεις ενόψει εκλογών
ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΤΟΥΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥΣ
Γ.Γ. ΑΚΕΛ: «Το Ισραήλ εργαλειοποιεί την Κύπρο»
ΣΕΛΙΔΕΣ 16-17

ΘΕΣΗ

Το πρόβλημα δεν είναι μόνο ότι γίνεται εσωτερικός δανεισμός, αλλά ότι από το 2015 δεν έχει επιστραφεί ούτε σεντ στα Ταμεία από τα οποία ελήφθησαν τα χρήματα. Πρόσθετα, δε, ενώ επί Κυβέρνησης Αναστασιάδη ο ετήσιος εσωτερικός δανεισμός ήταν 300 εκ. ευρώ ανά έτος, τώρα ξεπερνά τα 800! Τμήμα, μάλιστα, του δανεισμού αυτού πού κατέληξε; Στη Δημόσια Υπηρεσία, που χρειάζεται μόνο για μισθοδοσία 4 δις ευρώ, ειδικώς μετά τις τελευταίες αυξήσεις, τη στιγμή, κατά την οποία η πραγματική αγοραστική αξία των μισθών χάνεται, αφού οι δείκτες της ΕΕ μάς κατατάσσουν κάτω από τον μέσο όρο. Και η αύξηση των τιμών ανεβαίνει. Χωρίς να μπορούν οι υπάλληλοι του ιδιωτικού τομέα ν' ακολουθούν τους μισθούς του δημοσίου. Το κενό μεγαλώνει, καθώς και οι αντιθέσεις μέσα στην κοινωνία, γεγονός που προκαλεί οργή και απειλεί την κοινωνική, οικονομική και πολιτική συνοχή.

Οι εμπαιγμοί μαζί με την αχαλίνωτη διαφθορά αναγκάζουν τον πολίτη να

συμπεριφερθεί αξιοπρεπώς και να στρέψει την πλάτη του στο κατεστημένο, το οποίο εξακολουθεί να υποποιά τη νομοσύνη του. Αρχιέρεια αυτής της παρακμάζουσας κατάστασης, με τη συνδρομή της Βουλής, είναι η Κυβέρνηση, που ενδιαφέρεται πρωτίστως για την επικοινωνιακή της εικόνα και ολιγότερον για την ουσία και την επίλυση των προβλημάτων και την πάταξη των σκανδάλων. Ή για το νοικοκύρεμα του κράτους και την κάλυψη των ανισοτήτων. Για ό,τι δηλαδή ονομάζουμε πθική, ενημότητα και χρηστή διοίκηση.

Η Κυβέρνηση οφείλει ν' απαντήσει σε απλά, επί του θέματος, ερωτήματα: Αφού όλα πάνε μια χαρά, γιατί συνεχίζει να «βάζει χέρι» στο Ταμείο των Κοινωνικών Ασφαλίσεων, δηλαδή στην τσέπη μας; Γιατί αυξάνεται ο ρυθμός του εσωτερικού δανεισμού ανά έτος, αντί να μειώνεται; Από τη μια πετά η οικονομία και η ανάπτυξη, αλλά, από την άλλη, δεν έχει επιστραφεί ούτε σεντ στα οφειλόμενα! Εν ολίγοις: Δανεικά κι αγύριστα...

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ 2026 - ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΗ ΣΙΓΜΑ

Κάλπη σε κλίμα δυσπιστίας με... προτεραιότητα τη διαφθορά

58 % δηλώνουν απογοήτευση, 72 % δυσαρεστημένοι από τον Πρόεδρο και 73 % από τη Βουλή

εν πρόκειται για μια ακόμη μέτρηση πρόθεσης ψήφου. Μάλλον πρόκειται για μια ακτινογραφία δυσπιστίας. Η μεγάλη δημοσκοπηση του ΣΙΓΜΑ (Prime Consulting, 1.000 τηλεφωνικές συνεντεύξεις, 6-14 Φεβρουαρίου 2026, σφάλμα ±3%) δείχνει ότι η προεκλογική περίοδος ανοίγει με την κοινωνία «οφιγμένη»: ζητά καθαρό, νιώθει απογοήτευση και βαθμολογεί χαμηλά τους θεσμούς. Και αυτό το τρίπτυχο, περισσότερο από τις μονάδες μεταξύ κομμάτων, είναι που θα καθορίσει τη συμπεριφορά στην κάλπη.

«Διαφθορά» στην κορυφή και η αξιολόγηση-κόλαφος

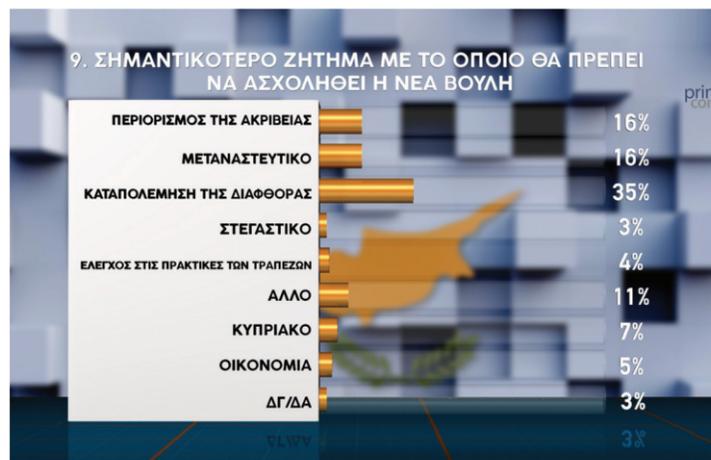
Στο ερώτημα ποιο είναι το σημαντικότερο ζήτημα που πρέπει ν' απασχολήσει τη νέα Βουλή, η απάντηση βγαίνει χωρίς δεύτερη σκέψη: καταπολέμηση της διαφθοράς, με 35%. Η ακρίβεια και το μεταναστευτικό ακολουθούν με 16% το καθένα, το Κυπριακό με 7% και έπειτα έρχονται οικονομία, τραπεζικές πρακτικές και στεγαστικό σε χαμηλότερα ποσοστά.

Όμως, το πραγματικό «σοκ» βρίσκεται στην επόμενη κάρτα: 85% των πολιτών θεωρούν ότι η χώρα κινείται σε λάθος κατεύθυνση στην καταπολέμηση της διαφθοράς, ενώ μόλις 12% βλέπουν οσωπή πορεία. Πρόκειται για το πιο βαρύ πολιτικό μήνυμα της έρευνας: η κοινωνία δεν ζητά απλώς υποσχέσεις - ζητά να πειστεί ότι «πάνεται» το σύστημα από τα δύσκολα, με αποτελέσματα και λογοδοσία.

Στο ίδιο αρνητικό κάρδο κινούνται και άλλοι κρίσιμοι δείκτες: καταπολέμηση εγκλήματος 76% λάθος, λειτουργία θεσμών 75% λάθος, Κυπριακό 64% λάθος, κοινωνικές παροχές 61% λάθος. Ακόμη και στην οικονομία, οι απαντήσεις γέρνουν αρνητικά (52% λάθος). Η μόνη σχετική «ανάσα» είναι ο διεθνής προσανατολισμός της χώρας, όπου 57% κρίνουν οσωπή κατεύθυνση.

«Απογοήτευση» - όχι οργή, αλλά παραίτηση

Πέρα από τους αριθμούς, η δημοσκοπηση περιγράφει ψυχολο-

γία. Το κυρίαρχο συναίσθημα για την πολιτική είναι η απογοήτευση: 58% (από 54% τον Σεπτέμβριο 2025). Η αβεβαιότητα καταγράφεται στο 14%, η οργή στο 12%, ενώ η ελπίδα μένει καθηλωμένη στο 5%.

Η απογοήτευση είναι πιο «ύπουλη» από τον θυμό: δεν φωνάζει, αλλά απομακρύνει. Και όταν σχεδόν ένας στους δύο δηλώνει ότι δεν υπάρχει κόμμα που να τον εκφράζει σε μεγάλο βαθμό (45%), το πολιτικό πεδίο γίνεται ρευστό, με μεγάλη πιθανότητα για τμηρικές επιλογές, μετακινήσεις τελευταίας στιγμής ή ψήφο «χωρίς προσδοκία».

Πρόεδρος - Βουλή: Χαμηλή νομιμοποίηση

Το τρίτο χτύπημα αφορά τους θεσμούς. Για το έργο του Προέδρου της Δημοκρατίας, 72% δηλώνουν δυσαρεσκέια (μόνο 27% ικανοποίηση). Για το έργο της Βουλής, η δυσαρεσκέια φθάνει το 73% (25% ικανοποίηση). Στη συνολική εικόνα για τον Πρόεδρο, οι αρνητικές γνώμες είναι 57% έναντι 33% θετικών.

Σε αυτό το περιβάλλον, η προεκλογική σύγκρουση δεν θα κριθεί μόνο στο «ποιος πείθει». Θα κριθεί

στο ποιος μπορεί να αποδείξει ότι αλλάζει κανόνες, σπάει πρακτικές και παράγει αποτέλεσμα - ειδικά στο πεδίο της διαφθοράς, που η κοινωνία το έχει αναγάγει σε πρώτο μέτωπο.

Οριακή κορυφή, μεγάλη σκιά αναποφάσιτων

Στην πρόθεση ψήφου (έγκυρα), το ΑΚΕΛ προηγείται οριακά με 18%, ο ΔΗΣΥ ακολουθεί με 17,5%, ενώ έπονται ΕΛΑΜ 12%, ΑΛΑΜ 10%, ΔΗΚΟ 7%, Αρση Δημοκρατία 6,5%. Κάτω από το όριο εμφανίζονται μικρότερα ποσοστά για άλλα κόμματα. Ταυτόχρονα, οι αναποφάσιμοι φθάνουν το 14,5% και ένα επιπλέον 7,5% δηλώνουν «δεν απαντώ», στοιχεία που κρατούν ανοιχτό το παιχνίδι.

Αν η δημοσκοπηση λέει κάτι καθαρά, είναι πως οι Βουλευτικές 2026 θα διεξαχθούν μέσα σε κλίμα μιας δύσπιστης κοινωνίας. Η κάλπη δεν θα μετρήσει μόνο δυνάμεις. Θα μετρήσει και αν το πολιτικό σύστημα μπορεί -έστω την υστίατη ώρα- να ξαναχτίσει εμπιστοσύνη εκεί που σήμερα καταρρέει: στη διαφάνεια, στη λογοδοσία και στη λειτουργία των θεσμών.

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Έτος 46ο - 1η Έκδοση 3 Φεβρουαρίου 1976
Εκδότης και Συνιδρυτής: Κώστας Ν. Χατζηκωστής
Διατελέσας Διευθύνων Σύμβουλος: Άντνης Χατζηκωστής (2002-2010)

Διευθυντής Εκδοτικού Οίκου Δίας: Χρύσανθος Τσουρούλλης

Βοηθός Αρχισυντάκτης: Ανδρέας Κόκκινος

Advertising Specialist: Καρολίνα Νεοκλέους

Λειτουργός Εμπορικού: Ελισάβετ Ηρακλέους

Brand Manager: Σωτήρης Κυριάκου

Δημιουργικό: Χάρης Κατσιάμης

Ιδιοκτησία: Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημοσία Λτδ

Κεντρικό Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 22580580,

Φαξ: 22580518

Εμπορικό Τμήμα: 22580513, 22580491, 22580487, Φαξ: 22580455

Ιστοσελίδα: www.simerini.com

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: sintaxi@simerini.com

Λεωφόρος Άντη Χατζηκωστή 31 και Αρχαγγέλου Γωνία, 2059 Στρόβολος, Λευκωσία.

Εκτύπωση: MILKRO DIGITAL CYPRUS LTD

Διανομή: Kronos Public Ltd

Copyright © Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημοσία Λτδ

Απαγορεύεται αυστηρώς η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή κατά προτίμηση ή κατά διασκευή απόδοση του περιεχομένου (κειμένου ή φωτογραφίας) με οποιονδήποτε τρόπο, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφηση ή άλλο, χωρίς τη γραπτή έγκριση ή άδεια του εκδότη Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημοσία Λτδ.

PDF EDITION

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ «Σ» ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ SMARTPHONES ΚΑΙ TABLETS

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

Για έγκυρη και αξιόπιστη ενημέρωση στο www.simerini.com.cy

Επιπρόσθετες παροχές 1.000.000€

More to Value.

Οι άνθρωποί μας εδώ, νιώθουν ασφαλείς.
Τους στηρίζουμε, τους βοηθάμε να πετύχουν
και τους επιβραβεύουμε.

Γ' αυτό είμαστε Top Employer στην Κύπρο
για 9η συνεχόμενη χρονιά.

team.lidl.com.cy

Crash test για τις εκποιήσεις ενόψει εκλογών

Τι προβλέπουν οι προτάσεις νόμου και η ευθύνη έναντι των δανειοληπτών

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
panagiotou@sigmalive.com

Στην καρδιά της συζήτησης για την προστασία των δανειοληπτών βρίσκονται, μεταξύ άλλων, τρεις κρίσιμες προτάσεις νόμου, που επαναφέρουν βασικά δικαιώματα πολιτών και επιχειρούν να επαναπροσδιορίσουν τις σχέσεις με τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, δύο μήνες πριν από τις βουλευτικές εκλογές. Η πρώτη αφορά την επαναφορά του δικαιώματος προσφυγής στη Δικαιοσύνη πριν από την ολοκλήρωση μιας εκποίησης, δίνοντας τη δυνατότητα στους πολίτες να ζητήσουν αναστολή των διαδικασιών και να προστατευθούν την κύρια κατοικία τους ή μικρούς επαγγελματικούς χώρους.

Η δεύτερη εισάγει ξανά το σχέδιο «ενοίκιο έναντι δόσης», που επιτρέπει στον δανειολήπτη να παραμένει στην κατοικία του καταβάλλοντας μηνιαίο ενοίκιο αντί της δόσης του δανείου, εξασφαλίζοντας έτσι μια προσωρινή αλλά ουσιαστική στήριξη σε περιόδους οικονομικής δυσκολίας.

Η τρίτη πρόταση αφορά την

προστασία των εγγυητών, περιορίζοντας την ευθύνη τους στο αρχικό ποσό του δανείου, μειωμένο κατά το ποσό που εισπράττεται από τον πλειστηριασμό ή την ανάκτηση του ακινήτου, ενώ προβλέπει ότι η τράπεζα ή η εταιρεία εξαγοράς πιστώσεων υποχρεούται να αναμένει την έκδοση δικαστικής απόφασης σε περίπτωση αμφισβήτησης του οφειλόμενου ποσού.

Στο σφυρί κύριες κατοικίες

Η κοινωνική διάσταση του προβλήματος γίνεται ιδιαίτερα εμφανής από τα στοιχεία που κατέθεσε η Χρηματοοικονομική Επιτροπή, Βαλεντίνα Γεωργιάδου, στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής. Σύμφωνα με τα στοιχεία, η Επιτροπή δέχτηκε 215 αιτήματα για αναστολή εκποίησης, εκ των οποίων τα 197, δηλαδή το 90%, αφορούν κύριες κατοικίες. Από αυτές, το 55% έχουν αξία κάτω των €250.000, ενώ το 16% κινούνται μεταξύ €250.000 και €350.000. Με άλλα λόγια, επτά στις δέκα κατοικίες που βρέθηκαν υπό απειλή εκποίησης έχουν αξία κάτω των €350.000, γεγονός που αναδεικνύει την κοινωνική έκταση του προβλήματος και την ανάγκη για νομοθετικές παρεμβάσεις που προστατεύουν την πρώτη κατοικία.

Τα στοιχεία της Κεντρικής Τράπεζας υπογραμμίζουν ότι, παρά τις εκποιήσεις και τις αναδιρθώ-

σεις, το συνολικό υπόλοιπο των μη εξυπηρετούμενων δανείων εξακολουθεί να αυξάνεται, επηρεάζοντας τη διαχείριση των οφειλών και τη δυνατότητα προστασίας των πολιτών.

Εκτροχιασμός ισορροπίας πολιτών και τραπεζών

Αρχικά το ΑΚΕΛ τονίζει τη διαχρονική ανάγκη αποκατάστασης της ισορροπίας μεταξύ πολιτών και χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Όπως εξήγησε ο Άριστος Δαμιανού, εδώ και δέκα χρόνια η κοινοβουλευτική ομάδα

να είναι ένα «θα», που ποτέ δεν μετουσιώθηκε σε δράση.

Τα αποτελέσματα, όπως τονίζει, είναι ορατά στην καθημερινή ζωή των πολιτών, με χιλιάδες να έχουν ήδη χάσει την πρώτη τους κατοικία και πολλούς άλλους να βρίσκονται σε διαδικασία απώλειας σπιτιού ή οικογενειακής εργασίας. Βασικός στόχος των προτάσεων του ΑΚΕΛ είναι η επαναφορά της δυνατότητας προσφυγής στη Δικαιοσύνη πριν από την ολοκλήρωση μιας εκποίησης, ώστε να προστατευτεί η κύρια κατοικία και η μικρή επιχειρηματική στέγη.

Πλήγμα για χαμηλά και μεσαία εισοδήματα

Με τη σειρά του το Κίνημα Οικολόγων υπογραμμίζει ότι μεγάλο ποσοστό των πλειστηριασμών αφορά κύριες κατοικίες χαμηλής αξίας, ενώ τα δεδομένα από την Κεντρική Τράπεζα και τη Χρηματοοικονομική Επιτροπή καταδεικνύουν ότι η διαδικασία των εκποιήσεων πλήττει κυρίως τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα. Παράλληλα, ο πρόεδρος του κινήματος, Σταύρος Παπαδόπουλος, εξέφρασε ανησυχία για τη συνεχή αύξηση του υπολοίπου των μη εξυπηρετούμενων δανείων λόγω των υψηλών τόκων υπερημερίας, παρόλο που μέρος των δανείων έχει ήδη πλειστηριαστεί ή αναδιρθωθεί.

Ο κ. Παπαδόπουλος επισήμανε ότι, σε αντίθεση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες, στην Κύπρο η δικαστική διαδικασία για εκκρεμείς υποθέσεις απαιτεί χρόνια, ενώ οι εκποιήσεις προχωρούν ταχύτατα, προκαλώντας κοινωνικό και οικονομικό πρόβλημα.

Ενίσχυση θεσμών και ταμείο αλληλεγγύης

Την ίδια ώρα, η ΔΗΠΑ κατέθεσε πρόταση αναστολής εκποιήσεων πρώτης κατοικίας έως το τέλος του 2026 για ακίνητα αξίας έως €350.000, με επαναφορά του σχεδίου «ενοίκιο έναντι δόσης». Ο Μάριος Καρογιάν τονίζει ότι η παρέμβαση του Χρηματοοικονομικού Επιτρόπου δεν αξιοποιείται επαρκώς, με αποτέλεσμα τράπεζες και επενδυτικά ταμεία να προχωρούν σε εκποιήσεις χωρίς ουσιαστικό έλεγχο. Η ΔΗΠΑ προτείνει επίσης την ενίσχυση του θεσμού, ώστε οι αποφάσεις του να είναι δεσμευτικές όταν η διαφορά δανειολήπτη - πιστωτή δεν υπερβαίνει τα €50.000, και την υποχρεωτική εφαρμογή του Κώδικα Συμπεριφοράς της Κεντρικής Τράπεζας για δάνεια με αποπληρωμένο κεφάλαιο τουλάχιστον 50%.

Η πρόταση περιλαμβάνει επίσης τη δημιουργία ειδικού ταμείου αλληλεγγύης, μέσω ειδικού τέλους έως 15% σε κάθε ενυπόθηκο πιστωτή για κάθε ακίνητο που πλει-

197 από τις 215 αιτήσεις αναστολής εκποίησης αφορούν κύριες κατοικίες

του ΑΚΕΛ διεκδικεί δικαιότερες ρυθμίσεις για δανειολήπτες και εγγυητές, υπογραμμίζοντας ότι η ισορροπία μεταξύ των προνομίων των τραπεζών και των ελάχιστων δικαιωμάτων των πολιτών έχει εκτροχιαστεί. Επισήμανε ότι οι επανειλημμένες προτάσεις του κόμματος δεν έχουν αντιμετωπιστεί ουσιαστικά, με το μόνιμο άλλοθι των προηγούμενων κυβερνήσεων

στηριάζεται ή ανακτάται, με στόχο τη στήριξη ευάλωτων ομάδων, την κάλυψη μέρους του κόστους του σχεδίου «ενοίκιο έναντι δόσης» και την ανάπτυξη σχεδίων στέγασης νέων ζευγαριών.

«Οι τράπεζες να εγκαταλείψουν την ασυδοσία»

Ο ΔΗΣΥ παρουσίασε πρόταση νόμου για την αποκατάσταση ισορροπίας στις σχέσεις δανειοληπτών, δανειστών και εγγυητών. Η πρόταση του Αβέρωφ Νεοφύτου προβλέπει ότι σε περίπτωση πλειστηριασμού ή ανάκτησης ενυπόθηκου ακινήτου, η ευθύνη των εγγυητών περιορίζεται στο αρχικό ποσό του δανείου, μειωμένο κατά το ποσό που εισπράττειται, ενώ σε περιπτώσεις εκκρεμών δικαστικών διαφορών η τράπεζα υποχρεούται ν' αναμένει την απόφαση πριν λάβει μέτρα κατά των εγγυητών.

Με αφορμή τις προτάσεις του ΔΗΣΥ, ο Ευθύμιος Δίπλαρος εξαπέλυσε σαφείς αιχμές κατά των τραπεζών και των εταιρειών εξαγοράς δανείων, τονίζοντας ότι «οι τράπεζες έχουν αποθρασυνθεί και τα λεγόμενα funds έχουν αποθρασυνθεί και κανέναν δεν λογαριάζουν». Σε ό,τι αφορά τις εκποιήσεις πρώτης κατοικίας, απιθύθηκε έκκληση προς την κυβέρνηση για αναθεώρηση υφιστάμενων σχεδίων, όπως το Σχέδιο Εστία και απαίτηση από τις τράπεζες να προχωρήσουν σε μείωση της διαφοράς μεταξύ καταθετικών και δανειστικών επιτοκίων.

Αναφερόμενος στην κριτική που δέχεται το κόμμα του για τη στάση που τήρησε στο παρελθόν, υπενθύμισε ότι ο ΔΗΣΥ στήριξε το τραπεζικό σύστημα σε περίοδο κατά την οποία, όπως είπε, βρισκόταν σε συνθήκες κατάρρευσης. «Τότε έπρεπε να στηριχθεί. Τώρα είναι η ώρα οι τράπεζες ν' ανταποδώσουν», υπογράμμισε, καλώντας τις να εγκαταλείψουν την «ασυδοσία» και να καθίσουν στο τραπέζι του διαλόγου με τους δανειολήπτες για εξεύρεση ουσιαστικών λύσεων.

Σε ερώτηση γιατί δεν στηρίζει τη φορολόγηση των υπερκερδών των

τραπεζών, απάντησε ότι ένα τέτοιο μέτρο θα μετακυλιστεί τελικά στους πολίτες μέσω αυξήσεων σε άλλα προϊόντα και επιτόκια, χαρακτηρίζοντας το «δώρον-άδωρον» και τις σχετικές προτάσεις «ανεδαφικές και επικίνδυνες».

Κάτω από €250.000 το 55% των κατοικιών που κινδυνεύουν

«Ανάκριση» Κερανού στη Βουλή

Στις 9 Μαρτίου, η Επιτροπή Οικονομικών θα ξεκινήσει τη συζήτηση των 30 προτάσεων νόμου που βρίσκονται ενώπιόν της, παρουσία του Υπουργού Οικονομικών, Μάκη Κερανού, ο οποίος θα κληθεί να καταθέσει τις θέσεις της Κυβέρνησης.

Η συζήτηση αναμένεται να καθορίσει σε ποιο βαθμό οι πολίτες θα προστατευτούν από ένα σύστημα που τα τελευταία χρόνια έχει προκαλέσει σοβαρές κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις. Το σύνολο των παρεμβάσεων δεν συνιστά απλώς μια τεχνική αναθεώρηση διαδικασιών, αλλά αποτυπώνει μια βαθύτερη πολιτική και θεσμική αναμέτρηση για το ποιος φέρει τελικά το βάρος της συνεχιζόμενης χρηματοπιστωτικής κρίσης.

Συνεπώς, η ουσία της συζήτησης δεν περιορίζεται στο αν θα δοθεί μια ακόμη ανάσα σε ευάλωτα νοικοκυριά, αλλά στο αν το θεσμικό πλαίσιο θα επανακαθορίσει τα όρια ευθύνης και ισχύος μεταξύ ιδιωτικού χρέους και δημόσιου συμφέροντος.

Την ίδια στιγμή, η πολιτική συγκυρία δύο μήνες πριν από τις βουλευτικές εκλογές προσδίδει στη συζήτηση χαρακτήρα οριακής δοκιμασίας για το ίδιο το Κοινοβούλιο. Αν θα λειτουργήσει δηλαδή ως μηχανισμός ουσιαστικού ελέγχου και διόρθωσης στρεβλώσεων ή αν θα επιβεβαιώσει την αδυναμία του να παρέμβει αποτελεσματικά σε ένα πεδίο με ισχυρά οικονομικά συμφέροντα. Το αποτέλεσμα της επερχόμενης διαδικασίας δεν θα κριθεί μόνο με όρους αριθμών και ρυθμίσεων, αλλά με βάση το κατά πόσον θ' αποκαταστήσει το αίσθημα θεσμικής ασφάλειας σε χιλιάδες πολίτες που βιώνουν την αβεβαιότητα.

Το θέμα είναι αν η κυβέρνηση θα είναι ικανή να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις που προκύπτουν από την κρίση και να διασφαλίσει την κοινωνική συνοχή. Η συζήτηση στην Βουλή είναι μια ευκαιρία να δοθεί μια απάντηση σε αυτές τις ερωτήσεις. Η κυβέρνηση έχει την ευθύνη να διασφαλίσει ότι οι προτάσεις που θα καταθέσει είναι εφικτές και αποτελεσματικές. Η συζήτηση στην Βουλή είναι μια ευκαιρία να δοθεί μια απάντηση σε αυτές τις ερωτήσεις. Η κυβέρνηση έχει την ευθύνη να διασφαλίσει ότι οι προτάσεις που θα καταθέσει είναι εφικτές και αποτελεσματικές.

ΑΠΟΨΗ «ΧΡΗΣΤΟΣ ΙΑΚΩΒΟΥ»

Ελληνισμός και Ελληνικότητα στο έργο της Ε. Αρβελέρ

Ο θάνατος της διακεκριμένης Βυζαντινολόγου Ελένης Αρβελέρ επιβάλλει την ανάγκη επιστημονικής της έργου, που είχε ως βασικό άξονα την ανάδειξη της ιστορικής συνέχειας και της πολιτισμικής ταυτότητας του ελληνισμού. Μέσα από τα συγγράμματά της αλλά και τον δημόσιό της λόγο οι έννοιες του Ελληνισμού και της Ελληνικότητας δεν αντιμετωπίζονταν ως ιδεολογικά μοτίβα, ούτε ως εγκεφαλικά στατικά σχήματα εθνικισμού, αλλά ως ζώσες βιωματικές έννοιες με ιστορική δυναμική και εξέλιξη μέσα στον χρόνο.

Μέσα από το έργο της η Αρβελέρ επεδίωξε να αναδείξει την αδιάσπαστη συνέχεια του Ελληνισμού από την αρχαιότητα, μέσω Βυζαντίου, έως τη σύγχρονη εποχή. Κεντρικός άξονας στο έργο της ήταν η Βυζαντινή περίοδος. Για την Αρβελέρ, η Ιστορία δεν μπορούσε να κάνει αερογέφυρα από την αρχαιότητα μέχρι τη σύγχρονη εποχή αγνοώντας το Βυζάντιο. Σε αυτό το σημείο αντέκρουσε τη δυτική ιστοριογραφική παράδοση, που επιχειρούσε να αποσυνδέσει το Βυζάντιο από τον Ελληνισμό. Η Βυζαντινή Αυτοκρατορία ήταν για την Αρβελέρ ελληνική αυτοκρατορία, τόσο στη συνείδηση όσο και στον πολιτισμό, παρά το ότι έδειχνε ρωμαϊκή. Η ελληνική γλώσσα και παιδεία καθώς επίσης και η ορθόδοξη παράδοση αποτελέσαν τις βασικές συντεταγμένες αυτής της αδιάλειπτης συνέχειας.

Στο κλασικό της σύγγραμμα, «Πόσο ελληνικό είναι το Βυζάντιο», η Αρβελέρ υποστηρίζει ότι το Βυζάντιο δέχτηκε και αφομοίωσε στοιχεία από πολλές παραδόσεις (αρμενικές, σλαβικές, ανατολικές ρωμαϊκές μεταξύ άλλων), αλλά εκείνο που χαρακτηρίζει την πολιτιστική του υπόσταση είναι η βάση πάνω στην οποία στηρίχθηκε και η ιστορική συνέχεια στην οποία εγγράφεται. Είναι αναμφισβητήτως πλέον γνωστό, και αυτό ασχέτως εθνικών σκοπιμοτήτων, ότι το βυζαντινό κράτος είναι η οργανική συνέχεια της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, ότι η τέχνη του χρωστά πολλά στο ελληνιστικό κατόρθωμα και στην ανατολική εμπειρία των χρόνων εκείνων, αλλά ως πολιτιστική συνέχεια (και όχι μόνο γλωσσική) εγγράφεται το Βυζάντιο μονάχα ως βίωμα του Ελληνισμού.

Στο βιβλίο της, «Η κληρονομιά του Ελληνισμού», η Αρβελέρ

υπεστήριξε ότι ο Ελληνισμός δεν περιορίζεται σε εδαφικά σύνορα αλλά είναι πολιτισμικό και πνευματικό μέγεθος, τονίζοντας εμφαντικώς ότι η Ελληνικότητα είναι στάση ζωής και τρόπος σκέψης, όχι απλώς εθνικός προσδιορισμός. Η εθνική καταγωγή δεν είναι το απόλυτο προσδιοριστικό στοιχείο της Ελληνικότητας, αλλά περιλαμβάνει τη γλώσσα, την οποία η Αρβελέρ θεωρεί φορέα συλλογικής μνήμης και πολιτισμού, την παιδεία, που είναι η κολυμβήθρα της αυτογνωσίας, την ορθόδοξη παράδοση, η οποία καθορίζει την πολιτισμική ιδιαιτερότητα του Ελληνισμού, και την έννοια της ελευθερίας και της πολιτικής σκέψης που κατέλειπε στον ελληνισμό η κλασική αρχαιότητα.

Σύμφωνα με την Αρβελέρ, το Βυζάντιο αποτελεί τον πυρήνα

Για την Αρβελέρ, η Ιστορία δεν μπορούσε να κάνει αερογέφυρα από την αρχαιότητα μέχρι τη σύγχρονη εποχή αγνοώντας το Βυζάντιο

του Νεωτέρου Ελληνισμού. Είναι ο συνδετικός κρίκος μεταξύ της αρχαίας και νεωτέρας περιόδου. Τότε θα διαμορφωθεί η πολιτισμική ταυτότητα του Ελληνισμού που θα επιβιώσει στην Τουρκοκρατία (βιβλίο «Μικρασία, Καρδιά του Ελληνισμού»). Τότε το κέντρο του Ελληνισμού θα μετατοπιστεί στην Κωνσταντινούπολη, η οποία θα λειτουργήσει ως συμβολικό και πνευματικό κέντρο του Ελληνισμού, μέχρι και τη Μικρασιατική Καταστροφή. Η Κωνσταντινούπολη θ' αποκτήσει διαχρονικώς συμβολικό χαρακτήρα στην εξέλιξη της ελληνικής ιστορίας κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας και θα προσδώσει μία ιδιαιτερότητα στον Ελληνισμό, αφού είναι το μοναδικό έθνος, το οποίο διεξήγαγε επί μακρόν εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες αλλά δεν κατάφερε να απελευθερώσει την πρωτεύουσά του.

Συνεκδοχικώς, η Αρβελέρ υπήρξε μία συνεπής υποστηρίκτρια της απόψεως ότι ο Ελληνισμός δεν είναι εθνικιστική εσωστρέφεια, αλλά μία πολιτισμική πρόταση με διαχρονικώς οικουμενική ακινοβολία. Έχει ιστορική και πολιτισμική συνέχεια, που εκφάνεται ως ζώσα ταυτότητα και πνευματική στάση.

Κριτήριο πολιτικής Ελλήνων...

“
ΛΑΖΑΡΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΣ

ΕΝΑ ασφαλές κριτήριο για την ορθότητα και την αποτελεσματικότητα της μιας ή της άλλης πολιτικής που επιλέγει ν' ακολουθήσει η Πολιτεία, στις εκάστοτε διαφοροποιούμενες συνθήκες, είναι βεβαίως και ο βαθμός που η κάθε πολιτική, υλοποιούμενη, διαφυλάσσει, αυξάνει και ενδυναμώνει τους εσωτερικούς και εξωτερικούς Συντελεστές Ισχύος του κράτους. Τους παράγοντες - που παράγουν και, άρα, αποτελούν τους παραγωγούς - της Εθνικής Ισχύος.

- Δεν υπάρχουν στην πολιτική, θάλαμοι κημείας με δοκιμαστικούς σωλήνες, ούτε και εργαστήρια με πειραματόζωα, ούτως ώστε να εξαγάγει η επιστήμη τεκμηριωμένα «ορθόμετρα πολιτικής».

- Έχουμε, ωστόσο, το μέγιστο εργαστήριο: Την Ιστορία. Εκείνην ειδικά την επιστήμη που θεμελίωσε, με τους διά μέσου των αιώνων αδιάψευστης ορθότητας κανόνες του, ο Θουκυδίδης μας.

- Βάσει των οποίων εντοπίζονται, με αυστηρή αντικειμενικότητα, όλα σχεδόν τα στοιχεία - εξαιρουμένων των από τυχαίες συμπτώσεις συμβαινόντων - που προσφέρονται ως ασφαλέστερα κριτήρια ορθών ή λανθασμένων επιλογών πολιτικής.

- Από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, διά μέσου ιδίως και των παθημάτων - μαθημάτων που προσφέρει η παγκόσμια Ιστορία, αυτά τα στοιχεία είναι εντοπίσιμα, ορατά, αναγνωρίσιμα και μετρήσιμα, ώστε να καθίσταται σαφέστερο προς τα πού οδηγεί η εκάστοτε πολιτική επιλογή κάθε κράτους.

ΚΑΙ, ασφαλώς, για εμάς εδώ, ζωικής σημασίας είναι οι Συντελεστές Ισχύος αμφοτέρων των κρατών μας, Ελλάδος και Κύπρου:

(α) Το εύρημα ακμάζον δημοκρατικό πολίτευμα, η οικονομική ευμάρεια, η κοινωνική συνοχή, η εθνική ενότητα, η εκρίζωση της προγονικής κατάρτας των εμφυλίων παθών και των εθνικών διχασμών, το αντιστασιακό - αγωνιστικό εθνικό φρόνημα. Με πρώτη προτεραιότητα την αποτελεσματική ισχύ των Ενόπλων μας Δυνάμεων. Και:

(β) Με στρατηγική νοοτροπία και σχεδιασμό, η επιδεξιότερη πολιτική βούληση εγκαίρως επωφελέστερης ανάπτυξης της εξωτερικής πολιτικής: Των εκάστοτε αποδοκότερων διακρατικών σχέσεων, συνεργασιών και συμμαχιών. Προς διαφύλαξη της ισχύος των Αξιών του Διεθνούς Δικαίου σε άρρηκτο συνδυασμό με την αξία της Ισχύος, με πρωταρχικό πάντοτε το εθνικό συμφέρον του Ελληνισμού.

ΟΛ' ΑΥΤΑ ταυτόχρονα, ισοσθενώς εξίσου φρονιζόμενα, όλως ιδιαίτερώς κατεπιείγοντα και πρε-

πούμενα στις άκρως επικίνδυνες συνθήκες των ημερών μας, τις οποίες διέρχεται η ανθρωπότητα και η γεωγραφική μας γειτονιά, «τοιούτων και παραπλησίων» που μοιάζουν με προεόρρα παγκόσμιου πολέμου. Όπου, όσα διακυβεύονται, εγκυμονούν, έμμεσα και άμεσα, σημαντικές επιπτώσεις για τα εθνικά συμφέροντα Ελλάδος και Κύπρου, εξαιτίας, πρώτα και κυριότερα, της συνεχιζόμενης για 52ο έτος τουρκικής στρατιωτικής κατοχής των βόρειων εδαφών της Κύπρου και της άκαμπτου τουρκικής απειλής εναντίον του Αιγαίου

Αποτελεσματικότερης Ισχύος για την απελευθέρωση των σκλαβωμένων από τον τουρκικό Ατίλα εδαφών της Κύπρου.

ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ εν Ελλάδι και εν Κύπρω να βρισκόμαστε μονίμως σε καταστάσεις... προεκλογικής περιόδου. Κατ' ακρίβειαν το «βρισκόμαστε μονίμως» δεν αναφέρεται στον λαό γενικά, αλλά ειδικά στις εκεί κι εδώ κομματικές ηγεσίες και στους οιστριλιαιτούμενους από εξουσιομανία φιλόδοξους επαγγελματίες της πολιτικής. Των οποίων οι δραστηριότητες ορίζουν προφανώς και την «ημερησία διάταξη» των

“

ΣΤΟ ΖΥΓΙ αυστηρού ζυγίσματος των νυν συσχετισμών Ισχύος στην περιοχή και στα τρέχοντα, έχει τις δυνατότητες και τα προσόντα να παίξει ρόλο με αμφότερες τις κρατικές του υποστάσεις ο **Ελληνισμός, διαφυλάσσοντας τα εθνικά του συμφέροντα και διεκδικώντας την απελευθέρωση των σκλαβωμένων από την Τουρκία εδαφών της Κυπριακής Δημοκρατίας**

και της Ανατολικής Μεσογείου.

ΚΡΙΤΗΡΙΟ, συνεπώς, της ορθότητας ή μη, της πολιτικής που επιλέγουν σε κάθε τρέχον ή εμφανιζόμενο ζήτημα, οι κυβερνήσεις Αθηνών και Λευκωσίας, είναι, μέσα στην πολυπλοκότητα της ρέουσας ανακατάταξης των συσχετισμών, η εκάστοτε βέλτιστη αξιοποίηση των ευκαιριών προς ενδυνάμωση των παραγόντων - παραγωγών πεντικότερης Αποτρεπτικής Ισχύος έναντι της τουρκικής απειλής. Και

παραδοσιακών μέσων ενημέρωσης που τελούν, όλο και περισσότερο, υπό την πίεση και τον επηρεασμό των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Συντελεσθείσας ήδη της «επαναστατικής» πλέον εισόδου του κάθε πολίτη προσωπικά - επωνύμως ή ψευδωνύμως - στην έκφραση και διάδοση δημόσιου λόγου.

- Γεγονός που όλο και ραγδαίτερα αλλάζει, διαφοροποιεί και αναπτύσσει το πολιτικό γίγνεσθαι. Προοιωνίζοντας ένα καινούργιας

λειτουργίας πολιτικό σύστημα.

- Σε αυτήν τη ρευστότητα πολλοί φοβούνται «τι τέχεται η επιούσα», άλλοι προσεύχονται «αν εν κακόν τζιαι ξόρισ' το». Υπάρχουν όμως και οι αισιόδοξοι, ότι «όπως πάντα θα βρούμε τα πόδια μας» για κάτι καλύτερο. - Και αυτό, το καλύτερο, θα προκύψει, θα παραχθεί και θα «τεχθεί» από την καλύτερη παιδεία των ανθρώπων και την ανάπτυξη όλων των παραγόντων - παραγωγών (και όχι μόνο των σχολικών) άνθισης της διά βίου παιδείας, διαπαιδαγώγησης, αγωγής και μάθησης των πολιτών, ακόμη και διά μέσου του «αχταρμά» του διαδικτύου.

- Διότι, για «να βρούμε τα πόδια μας», αναγκαστικά υπεισέρχεται το από πού ερχόμαστε, πού πατάμε και πού θα πρέπει να πάμε, άρα, ιδού και πάλιν η Ιστορία «κτῆμά τε ἐς αἰεί» τῆς ανθρωπότητας...

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ μισού ήδη αιώνα, με πηπμένο από την Τουρκία το 1974 τον Ελληνισμό, και οι παράγοντες, απ' ενός, της διάσωσης στα χέρια των Ελλήνων τού διεθνώς αναγνωρισμένου κράτους τῆς μη εκλιπούσας εισέτι Κυπριακής Δημοκρατίας και, απ' ετέρου, της έως σήμερα αδυναμίας απελευθέρωσης των τουρκοκρατούμενων εδαφών της, παρέχουν όλα τα στοιχεία ιστορικής γνώσης των γεγονότων, για να κριθεί συνολικά, αλλά και περιπτώσιακά, η ορθότητα ή η σφαλερότητα, η αποτελεσματικότητα ή η ματαιότητα, των εκάστοτε πολιτικών επιλογών που έκαναν οι διαδοχικές κυβερνήσεις και κομματικές ηγεσίες Αθηνών και Λευκωσίας. Όλο αυτό το «κεκτημένο» γνώσης προσφέρεται και ως

εκ των παθημάτων μάθηση για τις επιλογές πολιτικής του παρόντος και του μέλλοντος: Πώς δηλαδή θα πρέπει να πολιτευθούν, στην εσωτερική και εξωτερική πολιτική, οι κυβερνήτες σε Κύπρο και Ελλάδα και σε ποιο ρόλο θα ταχθούν οι αντιπολιτευόμενες εκεί και εδώ κομματικές ηγεσίες, ώστε να εξαιρεθούν τα σφάλματα και να υλοποιηθούν τα δέοντα για την αποτελεσματικότερη διαφύλαξη και επιτυχία του εθνικού συμφέροντος του Ελληνισμού στις παρούσες και προβλεπόμενες αυριανές διεθνείς συνθήκες.

ΣΤΟ ΖΥΓΙ αυστηρού ζυγίσματος των νυν συσχετισμών Ισχύος στην περιοχή και στα τρέχοντα, έχει τις δυνατότητες και τα προσόντα να παίξει ρόλο με αμφότερες τις κρατικές του υποστάσεις ο Ελληνισμός, διαφυλάσσοντας τα εθνικά του συμφέροντα και διεκδικώντας την απελευθέρωση των σκλαβωμένων από την Τουρκία εδαφών της Κυπριακής Δημοκρατίας. Οφείλει να βρει την δεξιότεχνη για να το πράξει.

- Με σχεδιασμό και πρόγραμμα, με αταλάντευτη επιμονή και μαεστρία ελιγμών, αξιοποιώντας εγκαίρως και αποτελεσματικώς τις ρέουσες διεθνείς περιστάσεις.

- Έχοντας πρωτίστως απεγκλωβιστεί από τις χρόνιες ψευδαισθήσεις πολιτικής του, οι οποίες τον καθήλωσαν στις αδιέξοδες επιλογές των Ηττημένων από το 1974 Μυαλών του και στην παγίδα του «κεκτημένου των συνομιλιών» και τού «απ' εκεί που μείναμε στο Κραν Μοντανά», των πολυχρόνιων διζωνικών υποχωρήσεων στις τουρκικές απαιτήσεις...

Το οργισμένο μήνυμα του Χριστοδουλίδη και γιατί δεν επιμένει στο άρθρο 2 της ΕΕ

“
ΣΑΒΒΑΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ

Το Κυπριακό είναι τουρκικό πρόβλημα εισβολής, κατοχής, εποικισμού, εθνικάθαρσης, παραβίασης θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών, τουρκοποίησης, ισλαμοποίησης, αφελληνισμού των κατεχομένων και εγκληματικής καταπάτησης του κράτους δικαίου και της νομιμότητας.

Όπως ορθά υποστηρίζει ο γνωστός καθηγητής, Δρ Κλέαρχος Α. Κυριακίδης, «το Κυπριακό» («The Cyprus problem») «είναι βρετανικός ευφημισμός, που ήρθε στη φόρα τη δεκαετία του 1950. Ρίχνει την προσοχή στο θύμα και όχι στα κράτη που ευθύνονται για την τουρκική αποικιοκρατία από το 1571 ως το 1878, τη βρετανική αποικιοκρατία από το 1878 ως το 1960 και την τουρκο-βρετανική νεοαποικιοκρατία από το 1960» («Φιλελεύθερος», 28/5/2023).

Ο Δρ Κυριακίδης ήταν εκ των σημαντικών ομιλητών σε πρόσφατη διημερίδα που διοργανώθηκε (6+7/2/2026) από το Κέντρο Διεθνούς Δικαίου και Διπλωματίας/Διεθνολογικές Συναντήσεις Ναυπλίου και το Πανεπιστήμιο Λευκωσίας (Νομική Σχολή), με θέμα: «Κυπριακό, λύσεις και ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Δικαιοπολιτικού Κεκτημένου». Αναφέρθηκε στην αγγλοτουρκική νεο-αποικιοκρατία και ειδικά στην κοινοτοκράτεια - διαχωρισμό των κατοίκων της Κύπρου σε κοινότητες, οι οποίες εκπροσωπούνται στις συνομιλίες από τους «ηγέτες των δύο κοινοτήτων» - ακόμα μία άθλια αγγλική επιβολή.

Να επισημανθούν ακόμα δύο σημαντικά στοιχεία που η πολιτική ηγεσία των Ελλήνων της Κύπρου αποφεύγει να επισημάνει. Πρώτον, την αισχρή πολιτική δύο μέτρων και δύο σταθμών του ΟΗΕ (αυτής της «λέσχης διεθνών απειρώνων», κατά τον μ. Θεμιστοκλή Δέρβη). Στην περίπτωση της εισβολής του Ιράκ, στο Κουβέιτ (1990), οι ΗΠΑ και η Βρετανία απαίτησαν και ο ΟΗΕ ενεργοποίησε το άρθρο 7 για τη νόμιμη ένοπλη απελευθέρωση του Κουβέιτ από τον Ιρακινό εισβολέα.

Γιατί η Κυπριακή Δημοκρατία δεν απαίτησε ποτέ την ενεργοποίηση αυτού του άρθρου για την ένοπλη απελευθέρωση της Κύπρου; Διότι δεν το επιτρέπουν οι renholders της σύναξης ψηφισμάτων για την Κύπρο, Βρετανοί... Δεύτερον, ο δικαιοπολιτικός διαχωρισμός, στηριγμένος στον οθωμανικό αποικισμό, είναι ρατσιστικός. Σε αυτόν στηρίζεται το διζωνικό apartheid που προβλήθηκε από τους Εγγλέζους και τους Τούρκους, το 1974, και υιοθετήθηκε από την ηγεσία της ελληνικής πλευράς: Χωρίς μελέτη, χωρίς σαφή αντίληψη

28.6.1878. Επίσημη έπαρση της σημαίας της Βρετανίας στη Λευκωσία. Έναρξη αγγλικής κατοχής και αποικιοκρατίας. (Illustrated London News - The book "Nicosia Capital of Cyprus Then and Now").

τι είναι, ποιο είναι το περιεχόμενο και γιατί είναι ολέθρια η διζωνική ομοσπονδία.

Την περ. Κυριακή (15/2/2026), με αφορμή άρθρο της Ειδικής Απεσταλμένης του ΟΗΕ, Κολομβιανής Μαρία Άνχελ Ολγκίν, που άφηνε

στον Γενικό Γραμματέα, στη Νέα Υόρκη, και ν' ανακοινώσουμε την επανέναρξη των συνομιλιών από εκεί που έμειναν στο Κραν Μοντανά, με πλήρη σεβασμό του διαπραγματευτικού κεκτημένου. Ας αποδείξουμε στην πράξη όλοι μας

πλευρά μας απορρίπτει διαρρήδην. Ο Πρόεδρος, ακολουθώντας την αδιέξοδη πολιτική των προκατόχων του, εμμένει όχι μόνο στη διζωνική (πασπαλισμένη με ολίγον Διεθνές Δίκαιο και ολίγον Κοινοτικό Κεκτημένο) αλλά και σε επιστροφή «εκεί που μείναμε στο Crans Montana».

Διερωτάται κάθε νοήμων πολίτης: Πού... ακριβώς μείναμε στο Crans Montana; Διότι άλλα υποστηρίζει ο Αναστασιάδης, άλλα το ΑΚΕΛ, άλλα ο ΔΗΣΥ, άλλα οι Τούρκοι, άλλα ο ΟΗΕ, άλλα ο Ν. Κοιζιάς. Δεύτερον, αφού οι Τούρκοι απαιτούν δύο κράτη και η ελληνική πλευρά διζωνική (με ψηφίσματα, Διεθνές Δίκαιο, κ.λπ., κ.λπ.), πώς θα διεξαχθούν συνομιλίες; Ή, ως συνήθως, οι παντεπότες Εγγλέζοι θα υποβάλουν μια μέση λύση με τη γνωστή εξίσου βρετανικής έμπνευσης, «εποικοδομητική ασάφεια» που η κάθε πλευρά θα εκλαμβάνει κατά το δοκούν;

Τρίτον, ο Πρόεδρος αναφέρεται συχνά σε «διαπραγματευτικό κεκτημένο», χωρίς να εξηγήσει τι εννοεί. Υπάρχει μόνο μία συμφωνημένη αρχή: Ότι τίποτε δεν συμφωνείται αν δεν έχουν όλα συμφωνηθεί. Τέταρτον, αντί ο Πρόεδρος να εκλιπαρεί τον εγκάθετο της κατοχής να συνομιλήσουν, γιατί δεν διαμνύει με την ίδια ζέση και ορμή ότι η Τουρκία είναι ο

“
Η λεγόμενη «διζωνική, δικαιοπολιτική ομοσπονδία» είναι ρατσιστικό apartheid. Γι' αυτό επιβάλλεται η Κυπριακή Δημοκρατία να ασκήσει μια νέα αντι-αγγλική, αντι-τουρκική, αντι-αποικιακή στρατηγική, στηριγμένη στο κράτος δικαίου, στα θεμελιώδη ανθρωπίνια δικαιώματα και ελευθερίες και με επιβολή του Διεθνούς και Ενωσιακού Δικαίου, με στόχο την απελευθέρωση

υπονοούμενα και αιχμές, ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας, Ν. Χριστοδουλίδης, εμφανώς ενοχλημένος και οργισμένος, σε δηλώσεις του, είπε:

«Ένα μήνυμα προς όλες τις κατευθύνσεις, προς την κα Ολγκίν, προς την τουρκοκυπριακή κοινότητα, προς την Τουρκία, προς τη διεθνή κοινότητα: Είμαι έτοιμος την ερχόμενη εβδομάδα να συναντηθούμε σε μια διευρυμένη διάσκεψη, όπως υποσχεθήκαμε

ότι είμαστε έτοιμοι. Ας αφήσουμε τις δηλώσεις».

Πολύ σωστά! Πρώτος, όμως, ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης να εξηγήσει, επιτέλους, κάποια σημαντικά ζητήματα. Πρώτον, οι Τούρκοι έχουν απολακτίσει προτεραιότητας και πλέον την τρισκατάρατη τουρκοδιζωνική επειδή, εμφανώς, δεν εξυπηρετούσε πλέον τους στόχους τους για έλεγχο όλης της Κύπρου. Εκτοτε, εμμένουν σε λύση δύο κρατών που, ορθά, η

εισβολέας, που κατέχει παράνομα το 37% της ευρωπαϊκής Κυπριακής Δημοκρατίας και, άρα, με αυτήν απαιτεί να συζητήσει;

Πέμπτον, επανειλημμένα οι Τούρκοι προσφέρουν ευκαιρίες απαγκίστρωσης από τη δηλητηριώδη τουρκοδιζωνική και χάραξης μιας νέας στρατηγικής αντιμετώπισης της κατοχικής Τουρκίας, με στόχο την απελευθέρωση από τον τουρκικό ζυγό. Γιατί, λοιπόν, ο Ν. Χριστοδουλίδης, όντας Πρόεδρος της ευρωπαϊκής Κυπριακής Δημοκρατίας, δεν καταφεύγει στο άρθρο 2 της Συνταγματικής Συνθήκης της ΕΕ και ν' απαιτήσει εφαρμογή του και στην Κύπρο; Το άρθρο 2 υπογραμμίζει:

«Η Ένωση βασίζεται στις αξίες του σεβασμού της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της ισότητας, του κράτους δικαίου, καθώς και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων των προσώπων που ανήκουν σε μειονότητες. Οι αξίες αυτές είναι κοινές στα κράτη μέλη εντός κοινωνίας που χαρακτηρίζεται από τον πλουραλισμό, την απαγόρευση των διακρίσεων, την ανοχή, τη δικαιοσύνη, την αλληλεγγύη και την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών».

Η Συνταγματική Συνθήκη της ΕΕ, την οποία η Κυπριακή Δημοκρατία προσηγορεύει στη Στοά του Απάλλου (16/4/2003) και επισημοποιήθηκε με την ένταξη της στην Ένωση (1/5/2004), κοινοτοποιεί και ακυρώνει όλες τις υποχωρήσεις της πλευράς μας, επειδή συγκρούονται ευθέως προς όσα η Ευρωπαϊκή Ένωση προεβούε και υποστηρίζει ως θεμέλια δημοκρατικής διακυβέρνησης. Ποια σχέση, λοιπόν, έχει το «δικαιοπολιτικό σύστημα» στην Κύπρο, με την ευρωπαϊκή δημοκρατική διακυβέρνηση;

Καμία! Αντίθετα, όπως ο καθηγητής Δρ Κλέαρχος Α. Κυριακίδης υποστήριξε στην πρόσφατη διημερίδα, στη Λευκωσία, «τα «δικαιοπολιτικά συστήματα» δεν έχουν καμία σχέση με τη δημοκρατία. Ένα κυρίαρχο κράτος μπορεί να έχει δημοκρατικό ή «δικαιοπολιτικό» σύστημα. Δεν μπορεί να έχει και τα δύο».

Επιφανείς Έλληνες καθηγητές Νομικής και διεθνολόγοι, με ομολόγους τους Έλληνες της Κύπρου, ομοφώνουν: Η λεγόμενη «διζωνική, δικαιοπολιτική ομοσπονδία» είναι ρατσιστικό apartheid. Γι' αυτό επιβάλλεται η Κυπριακή Δημοκρατία να ασκήσει μια νέα αντι-αγγλική, αντι-τουρκική, αντι-αποικιακή στρατηγική, στηριγμένη στο κράτος δικαίου, στα θεμελιώδη ανθρωπίνια δικαιώματα και ελευθερίες και με επιβολή του Διεθνούς και Ενωσιακού Δικαίου, με στόχο την απελευθέρωση.

Κλονίζεται η εμπιστοσύνη στην απεσταλμένη του ΟΗΕ

Ο τουρκικός Δούρειος Ίππος της Ολγκίν

Πώς υιοθέτησε θέσεις της Άγκυρας, δίνοντας λαβές για την απαλλαγή δικών της ευθυνών και του Ερχιουρμάν

ΓΙΑΝΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ,
Δρ των Διεθνών Σχέσεων

Σε τουρκικό Δούρειο Ίππο εξελίσσεται η κ. Μαρία Άνχελα Ολγκίν, με την κάλυψη του ΓΓ του ΟΗΕ, Αντόνιο Γκουτέρες, αφού υιοθετεί τις θέσεις της Άγκυρας για να δικαιολογήσει την έλλειψη σαφούς προόδου στο Κυπριακό και τη σύγκληση νέας Πενταμερούς. Το γεγονός αυτό προκάλεσε τη δημόσια δυσφορία του Προέδρου της Δημοκρατίας, Ν. Χριστοδουλίδη, ο οποίος αισθάνεται προδομένος από τη στήριξη που δίνει στον κατοχικό ηγέτη, Τουφάν Ερχιουρμάν, λόγω των διχοτομικών θέσεων που εκφράζει, και την εμπιστοσύνη που έχει δείξει προς την κ. Ολγκίν. Προβληματισμένος και ενοχλημένος είναι, όπως πληροφορούμαστε, και από διάφορους κομματικούς και άλλους

πολιτικούς και οικονομικούς παράγοντες του τόπου, εντός και εκτός της κοινωνίας των πολιτών, που έχουν επαφές με ξένες πρεσβείες και με τα Ην. Έθνη στην Κύπρο, επειδή προβάλλουν τον ισχυρισμό πως το πρόβλημα στην αργή διαδικασία δεν είναι μόνο η στάση της τουρκικής πλευράς, αλλά και η πολιτική του Προέδρου, η οποία δεν είναι αρκετά ευέλικτη και ότι δεν είναι έτοιμος για «νέα γενναία βήματα». Συναφείς επί τούτου είναι και παλαιότερες τοποθετήσεις της κ. Ολγκίν, η οποία αναφέρθηκε σε «φωνές εκτός τυπικής διαδικασίας», που θα είναι εποικοδομητικές «για συμβιβασμούς», προφανώς, νέους.

Οι θέσεις Ολγκίν

Οι δυο διατυπωθείσες θέσεις Ολγκίν, που μεταθέτουν την παρουσία της στην Κύπρο, κατά τον Ιούλιο, είναι αυτές που έχουν εκφραστεί και από τουρκικής πλευράς στο διπλωματικό παρασκήνιο. Η μια, μάλιστα, ήταν κάθετη: Ότι δεν μπορεί να συγκληθεί Πενταμερής εφόσον η Κυπριακή Δημοκρατία είναι προεδρεύουσα της ΕΕ

χώρα, αφού η Τουρκία δεν την αναγνωρίζει. Αυτή η θέση αποτυπώνει, ταυτοχρόνως, τον μάταιο χαρακτήρα της πρόσκλησης του Προέδρου Χριστοδουλίδη προς τον Τούρκο ομόλογό του, Ταγίπ Ερντογάν, να παρευρεθεί στη Σύνοδο της ΕΕ, μινός Απριλίου, που θα λάβει χώρα στην Κύπρο. Η

1. Ο Πρόεδρος δεν έχει δικό του κόμμα και, ούτως ή άλλως, δεν εμπλέκεται στις βουλευτικές εκλογές εφόσον είναι Προεδρικό το πολιτειακό σύστημα. 2. Όταν κατ' ανάλογον τρόπον υπήρχαν οι λεγόμενες «εκλογές» στα κατεχόμενα, ο Ν. Χριστοδουλίδης ουδόλως τις συνέδεσε με τις συνομιλίες.

“

Πώς ο Ερχιουρμάν παραδέχεται ότι η αναφορά σε ομοσπονδία σημαίνει διχοτόμηση

Μετατόπιση ευθυνών

Η Κυβέρνηση, πάντως, θεωρεί ότι η κ. Ολγκίν θα έπρεπε να βρίσκεται πιο συχνά στην Κύπρο, για να έχει ιδίαν αντίληψη. Κατά την εκτίμηση των κυβερνητικών πηγών, η απεσταλμένη του ΓΓ του ΟΗΕ ανυπακούεται ότι «δεν της βγαίνει η διαδικασία» και, ως εκ τούτου, είναι ήδη εκτεθειμένη για την αισιοδοξία, την οποία είχε εκφράσει κατά την πρώτη συνάντηση των τριών, μετά την «εκλογή» Ερχιουρμάν. Τώρα διαπιστώνει ότι δεν είναι έτσι ακριβώς τα πράγματα και φορτώνει την ευθύνη στους ώμους των δυο ηγετών. Συν του ότι, όπως οι κακές γλώσσες ισχυρίζονται, το πρόβλημα δεν είναι μόνο τα αργά βήματα στο Κυπριακό και οι βουλευτικές εκλογές στην

Κύπρο, αλλά οι εκλογές στην ίδια της την πατρίδα, την Κολομβία, στις οποίες είναι εμπλεκόμενη και δίνει προτεραιότητα.

Ραμμένες για την Άγκυρα

Ούτως, όμως, ή άλλως, οι τοποθετήσεις της κ. Ολγκίν είναι κομμένες και ραμμένες στην τουρκική πολιτική, αφού προσφέρουν στον κ. Ερχιουρμάν και στην Άγκυρα τον ισχυρισμό ότι, για την όποια καθυστέρηση στη διαδικασία και τα πρόσθετα προβλήματα για το θέμα των οδοφραγμάτων και των ΜΟΕ, υπεύθυνη είναι η ελληνοκυπριακή πλευρά. Απόδειξη δε τούτου, κατά την τουρκική πλευρά, είναι οι θέσεις της κ. Ολγκίν. Και όχι μόνο. Γιατί; Διότι, εφόσον ο ΓΓ του ΟΗΕ της έχει δώσει στήριξη, υιοθετεί τις θέσεις της. Πότε, δε, συνέβη αυτό; Μετά τη συνάντηση, την οποία είχε την περασμένη εβδομάδα ο Αντόνιο Γκουτέρες με τον κατοχικό ηγέτη Τουφάν Ερχιουρμάν στην Ν. Υόρκη, όπου, μάλιστα, εντελώς τυχαία συναντήθηκε ιδιωτικά με τον πρώην Πρόεδρο του ΔΗΣΥ, Αβέρωφ Νεοφύτου, γνωστό για την κριτική του επί του Προέδρου πως δεν είναι επαρκώς ευέλικτος στις συνομιλίες, καθώς και ότι το Κυπριακό θα πρέπει να επιλυθεί στο πλαίσιο μιας χαλαρής ομοσπονδίας. Οι θέσεις αυτές δεν εκφράζονται μόνο από τον κ. Νεοφύτου, αλλά και μερίδα των ηγεσιών του ΔΗΣΥ, του ΑΚΕΛ και του Βολι.

Η ομοφωνία με Άγκυρα και τα συνιδρυτικά κράτη

Δημόσια, πάντως, ο κατοχικός ηγέτης δήλωσε τις προάλλες, σε συνέντευξή του, ότι με την Τουρκία έχουν την ίδια γραμμή στο Κυπριακό, αλλά ο ίδιος μιλά με κάπως διαφορετική γλώσσα. Με άλλα λόγια, δεν εκφράζει ρητώς τον στόχο της διχοτόμησης μέσω «δύο κρατών», αλλά μέσω μιας ομοσπονδίας, και δη χαλαρής, στη βάση της πολιτικής ισοτιμίας με «δύο συνιδρυτικά κράτη», που παραπέμπουν ως τέτοια σε χωριστές κυριαρχίες, γεγονός που επιβεβαιώνεται μέσα από τον εκ των προτέρων όρο του για την αποδοχή της εκ περιτροπής Προεδρίας, που διχοτομεί την εκτελεστική εξουσία, ακόμη και αυτήν τη μία διεθνή εκπροσώπηση. Στη συνάντηση με το ΓΓ του ΟΗΕ, ο κ. Ερχιουρμάν εξέφρασε τις θέσεις του περί της διαδικασίας, οι οποίες αφορούν: Α) Στο χρονοδιάγραμμα, που σημαίνει ότι, αν δεν υπάρχει κατάληξη στις συνομιλίες, θα αλλάξει το status του ψευδοκράτους. Κάτι τέτοιο παραπέμπει σε μορφή αναγνώρισης. Β) Στην αντίθεσή του για το καλώδιο Ελλάδας, Κύπρου, Ισραήλ και την πόντιση καλωδίου από την Τουρκία στην Κύπρο. Γ) Στην εκ των προτέρων αποδοχή της εκ περιτροπής Προεδρίας. Δ) Στην άρση της λεγόμενης απομόνωσης των Τουρκοκυπρίων. Μια «απομόνωση», η οποία, όμως, οφείλεται στην τουρκική κατοχή. Ως εκ τούτου, σε απομόνωση δεν

Πώς η έννοια της συναπόφασης συνδέεται με το βέτο

βρίσκονται οι Τουρκοκύπριοι και οι έποικοι, αλλά οι νόμιμοι Ελληνοκύπριοι του βορρά σε ποσοστό 82%, στους οποίους απαγορεύεται

η πρόσβαση και απόλαυση των περιουσιών τους, όπως το Διεθνές Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης αναφέρει στην απόφαση της Τιτίνας Λοϊζίδου.

Συναπόφαση και βέτο

Πρόσθετα, ο κατοχικός ηγέτης διευκρινίζει ότι, ως προς την τελική λύση, τα ζητήματα του φυσικού αερίου και οι στρατηγικοί σχεδιασμοί, καθώς και άλλα θέματα ζωικής ση-

μασίας θα συναποφασίζονται, τα δε υπόλοιπα ζητήματα και εξουσίες θα ανήκουν και θα ρυθμίζονται στη βάση του κατάλοιπου εξουσίας στα δυο ισόσημα συνιστώμενα και συνιδρυτικά κράτη. Και τι σημαίνει αυτό; Φανερό ή κρυφό βέτο συναπόφασης σε επίπεδο κεντρικής κοινής εξουσίας και χωριστές κυριαρχίες στα κράτη! Τι είπε, άλλωστε, στην τελευταία του συνέντευξη; Επισήμανε ο κ. Ερχιουρμάν ότι, εάν ήταν την εποχή του Αντιπροέδρου Κουτσιούκ,

οι Τουρκοκύπριοι θα είχαν βέτο στις αποφάσεις για τις συμφωνίες επί του φυσικού αερίου και του ΙΜΕC. Πώς ονομάζει, λοιπόν, το βέτο στο πλαίσιο της ομοσπονδιακής λύσης; Συναπόφαση! Και ποιος πιστεύει ότι δεν θα υπακούει ο εκάστοτε Τουρκοκύπριος ηγέτης στην Άγκυρα; Και τότε τι θα συμβαίνει; Είτε θα προκύπτει αδιέξοδος, με ό,τι αυτό θα προκαλεί, ή για να γλυτώσουμε την κρίση θα εναρμονιζόμαστε με τον ισχυρό. Δηλαδή, θα είμαστε δορυφόρος και προτεκτοράτο της Τουρκίας. Και στον βορρά και στον νότο.

Ενόχληση και διλήμματα

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι μεν ενοχλημένος από τη στάση της κ. Ολγκίν και η εμπιστοσύνη απέναντί της αρχίζει να κλονίζεται, αλλά δεν θα ήθελε επί του παρόντος την κάθετη σύγκρουση. Κατά μία άποψη, αυτό θα ήταν δυνατό να τύχει εκμετάλλευσης από την τουρκική πλευρά, ενώ, κατά μια άλλη, εάν δεν της «φρίξει τα δόντια» τώρα, θα είναι δυνατό η στάση της να καταστεί χειρότερη, ενόψει των όποιων εξελίξεων θα ανέμενε κάποιος αισιόδοξος να συμβούν μετά τον Ιούλιο και δη τον Σεπτέμβριο, στο περιθώριο των εργασιών της Γ. Συνέλευσης των Ην. Εθνών. Αυτό, άλλωστε, εκτιμάται από διπλωματικές πηγές. Ότι, δηλαδή, εάν θα υπάρξουν συνθήκες για τη σύγκληση μιας νέας Πενταμερούς, αυτές θα δημιουργηθούν περί τον Αύγουστο και το φθινόπωρο.

Ξανά το φύλλο συκής...

Στις 24 Φεβρουαρίου, Χριστούδουλιδης και Ερχιουρμάν έχουν προγραμματισμένη νέα συνάντηση. Στην παρούσα φάση, το Κυπριακό είναι εγκλωβισμένο στη λογική των ΜΟΕ και δη της διάνοιξης οδοφραγμάτων ως προκρίματος για να επανέλθει ξανά η αισιοδοξία. Αυτή, όμως, η διαδικασία: 1. Ραφοποιεί την ουσία του προβλήματος ως εισβολής - κατοχής και απαλλάσσει την Τουρκία των ευθυνών της, αφού το Κυπριακό εμφανίζεται στη δικονομική του πιυχή, την οποία η τουρκική πλευρά προβάλλει με τον χαρακτήρα των «δύο κρατών», που συνεργάζονται μεταξύ τους σε επίπεδο σχέσεων καλής γειτονίας. 2. Καλλιεργεί την κουλτούρα των «δύο κρατών», που θα συνεταιριστούν στην πρακτική της πολιτικής ισοτιμίας και της συνιδρυτικής πράξης, κατά τον κ. Ερχιουρμάν, στο πλαίσιο μιας διχοτομικής ομοσπονδίας. Το ότι η ομοσπονδία θα είναι διχοτομική μάς το καθιστά σαφές ο ίδιος ο κατοχικός ηγέτης, όταν λέει ότι δεν διαφωνεί επί της ουσίας με την Τουρκία. Με τι, δηλαδή, συμφωνεί; Με τη διχοτόμηση και τα δύο κράτη, τα οποία εντάσσει κάτω από τον μανδύα της ομοσπονδίας. Όχι μόνο για να εξουδετερώσει το διαπραγματευτικό βάθος του Προέδρου, αλλά και για να κερδίζει αθώους και πονηρούς υποστηρικτές στον «νότο». Επαναφέρει, δηλαδή, την ομοσπονδία ως φύλλο συκής της διχοτόμησης...

ΟΡΙΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΡΗΞΗΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΜΕ ΤΟ ΔΙΔΥΜΟ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ-ΣΑΜΑΡΑ

Μυστικός διάλογος Ελλάδας και Τουρκίας στο ΝΑΤΟ

Εναέριος χώρος, καθεστώς Στενών και Λωζάννη

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΟΤΤΑΧΗΣ*

Οι παροικούντες την «κυβερνητική» Ιερουσαλήμ είναι εδώ και καιρό ενήμεροι ότι, παρά τις διαψεύσεις και το αγέρωχον πρωθυπουργικό ύφος, Ελλάς και Τουρκία διαπραγματεύονται θέματα μείζονος σημασίας στην Γενεύη και στις Βρυξέλλες σε χαμηλότερο επίπεδο διπλωματικής εκπροσώπησης, για να μην γίνονται ανυληπτοί από τα ραντάρ της δημοσιότητας.

Τριμερής Συνάντηση

Στις αποκαλύψεις που έκανε η «Εστία της Κυριακής» τον Νοέμβριο για τις μυστικές διαβουλεύσεις της Γενεύης για την σύσταση μηχανισμού διαχείρισης κρίσεων με την μορφή προσωρινών μέτρων διευθέτησης πρακτικού χαρακτήρα (συνταγή για συγκυριαρχία στο Αιγαίο) προστίθενται σήμερα και νεότερες. Οι οποίες, όμως, πρέπει να ιδωθούν υπό το φως των ραγδαίων πολιτικών εξελίξεων στην πατρίδα μας. Σύμφωνα με απόλυτα εξακριβωμένες πληροφορίες της «ΕτΚ», στις 15 Μαΐου 2025 συμφωνήθηκε στην Σύνοδο των Υπουργών Εξωτερικών του ΝΑΤΟ, στην Αιτάλεια της Τουρκίας, σε μυστική τριμερή συνάντηση μεταξύ του Γενικού Γραμματέα του ΝΑΤΟ, κ. Ρούτε, του Υπουργού Εξωτερικών της Ελλάδος, Γιώργου Γεραπετρίτη και του Υπουργού Εξωτερικών της Τουρκίας, Χακάν Φιντάν, η έναρξη μυστικού διαλόγου μεταξύ των δύο χωρών στις τάξεις της συμμαχίας. Προς τα έξω έγινε γνωστό εκείνη την μέρα ότι συναντήθηκαν μόνον οι Υπουργοί Εξωτερικών. Απεκρύβη ότι παρέστη και προήδρευσε ο κύριος Ρούτε. Διπλωματικές πηγές έλεγαν ότι, κατά την συνάντηση των δύο Υπουργών, «συζητήθηκαν θέματα προετοιμασίας του επόμενου Ανωτάτου Συμβουλίου Συνεργασίας Ελλάδος και Τουρκίας».

Από τον Σεπτέμβριο του 2025

Ο μυστικός διάλογος στο ΝΑΤΟ άρχισε στις Βρυξέλλες στα τέλη Σεπτεμβρίου 2025, μεταξύ των Μονίμων Αντιπροσώπων Ελλάδος και Τουρκίας, πρέσβων

Βασιλικής Γούναρη και Μπασάι Οζκιούρκ, υπό την εποπτεία αλλά χωρίς την αυτοπρόσωπη συμμετοχή του κυρίου Ρούτε. Σύμφωνα με τις ίδιες πληροφορίες, ο διάλογος που άρχισε το φθινόπωρο του 2025 συνεχίζεται έως και σήμερα, αλλά δεν εγνώσθη πόσοι γύροι έχουν γίνει. Για να δοκιμάσουν οι Τούρκοι τις ελληνικές αντοχές, και πόσο εννοούμε ότι θέλουμε τον μυστικό διάλογο, ανέβαλαν την τελευταία στιγμή την συνάντηση Ερντογάν και Μπισοτάκν στην Νέα Υόρκη, στο περιθώριο των εργασιών της

Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ, το περασμένο φθινόπωρο. Η δοκιμή επέτυχε. Παρά την προσβολή, η Ελλάς προσήλθε στον μυστικό διάλογο, που άρχισε στην έδρα του ΝΑΤΟ, ο οποίος είχε στην αιζέντα του τρία σημαντικά θέματα:

Πρώτον, την συνεργασία Ελλάδος και Τουρκίας σε ΝΑΤΟ και ΕΕ (αφενός στην ΕΕ Ελλάδα και Κύπρος μπλοκάρουν την Τουρκία σε διάφορα θέματα και, αφετέρου, στο ΝΑΤΟ η Τουρκία σαμποτάρει τα αιτήματα συνεργασίας με την ΕΕ που ενδιαφέρουν την Ελλάδα και

εμμέσως ωφελούν και την Κύπρο).

Δεύτερον, θέματα «εναερίου χώρου» στο ΝΑΤΟ και πολιτικής του ΝΑΤΟ σχετικά με τα Σιενά των Δαρδανελίων / περίπλοκα νομικά και τεχνικά στρατιωτικά θέματα, λόγω της διαφοράς των ελληνικών χωρικών υδάτων και εναερίου χώρου (6 στην Θάλασσα, 1 στον αέρα).

Τρίτον, «διαφορές στο Αιγαίο», που δεν έχουν διευκρινιστεί. Παγίως κάθε τέτοια συζήτηση είναι υπέρ της Τουρκίας, αφού η Ελλάδα αναγνωρίζει μία και μόνη διαφορά.

Υποχώρηση

Αν και ο βαθμός πληροφόρησης που υπάρχει, δείχνει ότι η Μόνιμη Αντιπροσώπος της Ελλάδος κάνει καλά την δουλειά της και δεν έχει υποχωρήσει χιλιοστό από εθνικές θέσεις (αντιθέτως εμφανίζεται σκληρή), εντούτοις η είδηση ότι μπήκαμε σε μυστικό διάλογο με την Τουρκία στο ΝΑΤΟ με πολιτική απόφαση κορυφής

α) συνιστά μέγιστη υποχώρηση εφόσον συζητούνται θέματα Αιγαίου και εναερίου χώρου, και β) δικαιώνει τον Αντώνη Σαμαρά, που προειδοποίησε από τον Νοέμβριο του 2025 για τον κίνδυνο και διεγράφη, και τον Κώστα Καραμανλή, που έχει πηχώσει πλειστάκις εθνικό συναγερμό. Και επειδή οι γείτονες βλέπουν ότι μπορεί η συμφωνία να χαλάσει, διότι, κατά τον Φιντάν, «δεν το επιτρέπουν οι εσωτερικές ισορροπίες στην Αθήνα», συνεχίζουν τις προκλήσεις και την πίεση. Με μοχλούς την Navtex αορίστου διάρκειας στον 25ον μεσημβρινό του Αιγαίου, την αμφισβήτηση της ελληνικής δικαιοδοσίας για έρευνα και διάσωση έξω από την Χίο και με το προκλητικό κείμενο της Τουρκικής Προεδρίας.

Κατάπιε τις προσβολές

Η κυβέρνησή μας έχει μέχρι ώρα καταπιεί όλες τις προσβολές και τους έχει πείσει μέχρι τώρα ότι θέλει τον διάλογο. Ωστόσο, ο κύριος Μπισοτάκνς γνωρίζει άριστα ότι θ' αυτοκτονήσει πολιτικά αν φθάσει μέχρι τέλους.

*Διευθυντής ΕΣΤΙΑΣ Αθηνών

ΔΟΚΙΜΑΖΟΥΝ ΕΙΣΒΟΛΗ ΜΕ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ-ΒΙΤΡΙΝΕΣ

Νομοθετική Κερκόπορτα Τρέχει η Βουλή να την κλείσει

Το θεσμικό κενό, το καμπανάκι της Επιτροπής Ελέγχου και οι προτάσεις νόμου

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Μια εταιρεία μπορεί να είναι «κυπριακή» στα χαρτιά, αλλά να ελέγχεται

στην πράξη από συμφέροντα που η Πολιτεία θεωρεί απειλή. Αυτό είναι το κεντρικό πρόβλημα πίσω από τη συζήτηση που άνοιξε στην Επιτροπή Ελέγχου: εταιρείες που εγγράφονται κανονικά στο μητρώο, με μετόχους/διευθυντές που φαίνονται νόμιμοι, όμως ο πραγματικός έλεγχος μπορεί να κρύβεται πιο πίσω - σε πιο σύνθετες δομές, σε μεταβιβάσεις μετοχών, σε «βιτρίνες». Η Βουλή λέει πλέον ξεκάθαρα ότι υπάρχει νομικό κενό: ο Έφορος προσπαθεί να φρενάρει «υπόπτες» εγγραφές με άτυπες πρακτικές, αλλά χωρίς ρητό, στέρεο «κουμπί» στον νόμο για απόρριψη/διαγραφή για λόγους εθνικού συμφέροντος. Και στο κομμάτι της γης, όπου οι ευαίσθητες είναι μεγαλύτερες, το Κτηματολόγιο παραδέχθηκε ότι δεν διαθέτει «red flag» - δηλαδή αυτόματο καμπανάκι έγκαιρης προειδοποίησης.

Τι αποφάσισε να «τρέξει» η Επιτροπή Ελέγχου

Η Επιτροπή ζήτησε άμεση προώθηση των νομοσχεδίων που βρίσκονται υπό επεξεργασία, ώστε να ψηφιστούν πριν από τη διάλυση της παρούσας Βουλής. Στη συζήτηση αναφέρθηκε ότι εκκρεμούν και τέσσερις προτάσεις νόμου, ενώ έγινε αναφορά ότι η τελευταία Ολομέλεια της παρούσας σύνθεσης αναμένεται στις αρχές Απριλίου.

Τι δείχνουν τα διαθέσιμα αριθμητικά στοιχεία

Στοιχεία που παρουσιάστηκαν (για την περίοδο 2023-α' εξαμήνου 2025) καταγράφουν:

- 30 εταιρείες με Τούρκους υπηκόους στην ηγεσία τους εγγράφηκαν,
- 7 αιτήσεις απορρίφθηκαν,
- 21 αιτήσεις αποσύρθηκαν,
- 13 υποθέσεις παρέμειναν σε εκκρεμότητα.

Πού είναι το θεσμικό κενό στον Έφορο Εταιρειών

Η Έφορος Εταιρειών κατέθεσε ότι συνεχίζονται προσπάθειες εγγραφής εταιρειών ή αλλαγών (π.χ. σε μετόχους/αξιωματούς) από

άτομα τουρκικών συμφερόντων. Όταν «φαίνεται» τουρκική υπηκοότητα, εφαρμόζεται η πρακτική: ο Έφορος δεν προχωρεί σε εγγραφή ή αλλαγές χωρίς απόψεις αρμόδιας υπηρεσίας.

Το πρόβλημα που καταγράφηκε επισήμως είναι διπλό:

1. Μετά τις απόψεις, η απόφαση μένει στον Έφορο, αλλά η άρνηση εγγραφής/αλλαγής μπορεί να προσκρούσει σε ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και έχουν υπάρξει περιπτώσεις που οδηγήθηκαν στο Δικαστήριο.

2. Ο ίδιος ο μηχανισμός «πάνει» κυρίως ό,τι φαίνεται στα έγγραφα. Η Έφορος ανέφερε ότι εταιρείες μπορεί να μην εμφανίζουν άμεσα την κρίσιμη υπηκοότητα/σύνδεση, άρα η ανίχνευση του πραγματικού ελέγχου δεν είναι πάντοτε εφικτή μόνο από τα τυπικά στοιχεία.

Τι ειπώθηκε για ακίνητα και γη

Η εκπρόσωπος του Κτηματολογίου ανέφερε ότι το Υπουργείο Εσωτερικών έχει ξεκινήσει επεξεργασία τροποποίησης της νομοθεσίας για την κτήση ακίνητης ιδιοκτησίας από αλλοδαπούς, ώστε να τεθούν σαφή κριτήρια αγοράς ακινήτων από νομικά πρόσωπα. Στις αιτήσεις μεταβίβασης προς νομικά πρόσωπα «ξένων συμφερόντων», το Κτηματολόγιο ζητά έγκριση από τον αρμόδιο Έπαρχο.

Στην κρίσιμη ερώτηση για σύστημα παρακολούθησης/έγκαιρης ειδοποίησης, η απάντηση ήταν ότι δεν υπάρχει «red flag». Για μεταβιβάσεις/πράξεις που αφορούν κατεχόμενα, αναφέρθηκε ότι ακολουθείται διαδικασία διαβίβασης

για έγκριση σε ανώτερο επίπεδο, ενώ για συγκεκριμένες κατηγορίες μεταβιβάσεων υπάρχει πρόνοια στον νόμο για αναχαίτιση προσφυγών στη λεγόμενη «επιτροπή» στα κατεχόμενα.

Παράλληλα, καταγράφηκε και αντίφαση που έχει σημασία για το ρεπορτάζ δημοσίευμα κάνει λόγο για «δεκάδες» εταιρείες που δρουν στις ελεύθερες περιοχές και συνδέει το θέμα με αγορές γης, ενώ στη Βουλή το Κτηματολόγιο απάντησε ότι δεν εντόπισε τέτοιες αγορές από εταιρείες αυτής της κατηγορίας (σε ελεύθερες περιοχές ή στα κατεχόμενα), με βάση τα στοιχεία που ρωτήθηκε.

στηριοποίησης και στα κατεχόμενα.

Η Νομική Υπηρεσία ανέφερε ότι τα νομοσχέδια είναι δύο (εταιρείες και συνεταιρισμοί/μη νομικά πρόσωπα). Για τις εταιρείες εξετάζονται ρυθμίσεις που καλύπτουν εγγραφή, μεταφορά έδρας, αλλαγή αξιωματούχων και διαγραφή για λόγους εθνικής ασφάλειας, με παραδοχή ότι αυτά δημιουργούν «πολλά νομικά ζητήματα» και βρίσκονται σε αναθεώρηση.

Διαφάνεια πραγματικού ελέγχου: Τι ισχύει με το Μητρώο Πραγματικών Δικαιούχων

Η πρόβλεψη του ευρέος κοινού

Το κράτος χρειάζεται θεσμικό εργαλείο, όχι άτυπες πρακτικές, για ν' αντιμετωπίζει εταιρείες των οποίων οι δραστηριότητες συγκρούονται με κρίσιμα συμφέροντα της Δημοκρατίας

Τι προωθεί η Κυβέρνηση και τι εξετάζει η Νομική Υπηρεσία

Εκπρόσωπος του Υπουργείου Ενέργειας ανέφερε ότι ετοιμάζεται νομοσχέδιο για να δοθεί εξουσία στην Έφορο να απορρίπτει ή να διαγράφει εταιρείες για λόγους δημόσιου συμφέροντος, και ότι βρίσκεται σε νομοτεχνικό έλεγχο και τροποποίηση με τη Νομική Υπηρεσία. Το ΥΠΕΞ επισήμανε ανάγκη πρόνοιας και για τόπο/είδος δραστηριοτήτων, με αναφορά ότι υπήρξαν περιπτώσεις δρα-

στον Μητρώο Πραγματικών Δικαιούχων έχει ανασταλεί από 23/11/2022, μετά από απόφαση του ΔΕΕ (υποθέσεις C-37/20 και C-601/20). Αυτό επηρεάζει το επίπεδο δημόσιας διαφάνειας γύρω από το «ποιος είναι πίσω» από μια εταιρεία, παρότι οι αρμόδιες Αρχές έχουν θεσμικούς τρόπους πρόσβασης.

Τι κάνουν στην ΕΕ και σε άλλα κράτη

Σε επίπεδο ΕΕ ισχύει το πλαίσιο ελέγχου ξένων άμεσων επενδύσεων

(Κανονισμός (ΕΕ) 2019/452). Στις 11 Δεκεμβρίου 2025, Συμβούλιο και Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατέληξαν σε πολιτική συμφωνία για ενίσχυση του πλαισίου: υποχρεωτικοί μηχανισμοί screening σε όλα τα κράτη-μέλη με ελάχιστο κοινό πεδίο σε ευαίσθητους τομείς, κάλυψη επενδύσεων μέσω θυγατρικών στην ΕΕ, και εργαλεία κατά της καταστρατήγησης (π.χ. κοινή βάση δεδομένων). Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αναφέρει επίσης ότι το νέο πλαίσιο καλύπτει συναλλαγές εντός ΕΕ όταν ο επενδυτής τελικά ελέγχεται από μη-ΕΕ οντότητες.

Σε εθνικό επίπεδο, η Φινλανδία εφαρμόζει σύστημα αδειοδότησης για αγορές real estate από αγοραστές εκτός ΕΕ/ΕΟΧ, με ρητές πρόνοιες κατά της καταστρατήγησης μέσω εταιρικών αλυσίδων/τεχνητών οχημάτων και κριτήριο «αποτελεσματικής επιρροής» (ενδεικτικά 10%).

Η Γερμανία εφαρμόζει μηχανισμό ελέγχου εξαγορών/επενδύσεων με κριτήριο την απειλή για δημόσια τάξη ή ασφάλεια.

Πώς «κλείνει» πρακτικά η τρύπα στην Κύπρο

Από όσα κατατέθηκαν στη Βουλή, τα ελάχιστα μέτρα προστασίας που συζητούνται/τροποποιούνται είναι συγκεκριμένα:

1. Ρητή εξουσία στον Έφορο για απόρριψη/διαγραφή όταν τεκμηριώνεται λόγος δημόσιου συμφέροντος ή εθνικής ασφάλειας, με διαδικασία που να αντέχει σε δικαστικό έλεγχο.

2. Κάλυψη όχι μόνο της αρχικής εγγραφής, αλλά και μετοχών/αξιωματούχων/μεταφοράς έδρας, όπως περιγράφεται στα υπό επεξεργασία νομοσχέδια.

3. Στα ακίνητα, καθαρά κριτήρια για νομικά πρόσωπα και μηχανισμός «red flag», που σήμερα δεν υπάρχει, ώστε οι υποθέσεις να μη βασίζονται αποκλειστικά σε χειροκίνητες διαβιβάσεις.

4. Ευθυγράμμιση με την ευρωπαϊκή τάση για screening σε ευαίσθητους τομείς και αντιμετώπιση της καταστρατήγησης μέσω ενδιάμεσων οχημάτων/θυγατρικών, όπως προβλέπει η από αναθεώρηση ευρωπαϊκή αρχιτεκτονική.

Η συζήτηση στην Επιτροπή Ελέγχου κατέγραψε ένα σαφές συμπέρασμα: το κράτος χρειάζεται θεσμικό εργαλείο, όχι άτυπες πρακτικές, για ν' αντιμετωπίζει εταιρείες των οποίων ο πραγματικός έλεγχος και οι δραστηριότητες συγκρούονται με κρίσιμα συμφέροντα της Δημοκρατίας. Το χρονοδιάγραμμα που τέθηκε είναι άμεσο και συνδέεται με την ολοκλήρωση της θητείας της παρούσας Βουλής.

Εκ περιτροπής Προεδρία η ιστορική αλήθεια

Τουρκική απαίτηση από το 1974/75 – και οι «εναλλακτικές» εξυπνάδες δικών μας...

ΦΑΝΟΥΛΑ ΑΡΓΥΡΟΥ,
Ερευνήτρια/
δημοσιογράφος

«Ο Ερχομ ά ν δ ε ν π ά ε ι σε δι-απραγ-μ α - τεύσεις χωρίς προδόση Χριστοδουλίδη για εκ περιτροπής Προεδρία»!!! («Ελευθερία» Λονδίνου, 12.2.2026, σελ.16).

https://www.eleftheria.co.uk/pdf/212202673944Eleftheria_1280.pdf

Με την ευκαιρία αυτή, πρέπει να υπενθυμίζουμε τα γεγονότα και γι' αυτήν την πτυχή του Κυπριακού.

Έγραψα για το ιστορικό της την 1/8/2008 στη «Σημερινή» και στις 7/8/2008 στην «Ελευθερία» Λονδίνου.

6.6.1992, «Σημερινή»: Προωθείται φόρμουλα για εκ περιτροπής Προεδρία από Αμερικανούς και ΟΗΕ, που θα ικανοποιεί την τουρκική αξίωση για εναλλασσόμενη Προεδρία τρεις θητείες Έλληνες και μία Τούρκος.

(Υπενθυμίζεται η αποδοχή του βρετανικού ψηφίσματος του Σ.Α. 649/90 από τον Γ. Βασιλείου, με το οποίο το Φόρεϊν Όφισ κατόρθωσε πλέον να προωθήσει τα σχέδιά του, αρχικά με τις «Ιδέες Γκάλι» και ΜΟΕ).

6.11.1992, «Σημερινή»: Οι Τούρκοι επιμένουν στην εκ περιτροπής Προεδρία, πολιτική ισότητα, διζωνικότητα και κυριαρχία.

31.1.1998, «Χαραυγή»: Κατηγόρησε τον τότε Πρόεδρο, Γλ. Κληρίδη, ότι από το 1994 είχε δεχθεί την τουρκική απαίτηση και δημοσίευσε επιστολή του Βρετανού βουλευτή του Εργατικού Κόμματος, Ρόμπιν Κόρμπι, ο οποίος έγραφε ότι η πρώτη φορά που έγινε εισήγηση για εκ περιτροπής Προεδρία ήταν το 1994, όταν η κυπριακή Κυβέρνηση την εισήγησε επίσημα. Δηλαδή, ο κ. Κληρίδης την εισήγησε δύο χρόνια μετά που την απαιτούσαν οι Τούρκοι!!

Πριν από το δημοσίευμα της «Χαραυγής», όμως, είχε προηγηθεί η προεκλογική εκστρατεία των Εργατικών του 1997. Όταν ο υποψήφιος ΥΠΕΞ, Ρόμπιν Κουκ, επισκεπτόμενος την Κύπρο για ενίσχυση του εκλογικού του αγώνα, σε συνέντευξη στο «Λήδρας Πάλας» («Σάιπρους Γουόκλι», 31 Ιανου-

Γλ. Κληρίδης.

αρίου - 6 Φεβρουαρίου 1997), αναφέρθηκε σε εισήγηση σχεδίου λύσης που περιελάμβανε και το στοιχείο της εκ περιτροπής Προεδρίας.

Αντιδρώντας ο τότε Κυβερνητικός Εκπρόσωπος, Ι. Κασουλίδης, δήλωσε ότι τέτοιες προτάσεις δεν είχαν καν γίνει προς την κυπριακή Κυβέρνηση. Και, όμως, σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες, η προεκλογική ομιλία του Εργατικού Τζον Πρέσκοτ στο Λονδίνο προς την Ομογένεια, στις 23 Ιανουαρίου 1997 (στην οποία διαφημίστηκε ότι θα μιλούσε και ο Ρόμπιν Κουκ, αλλά αν' αυτού βρέθηκε στην Κύπρο), και αρχάς περιελάμβανε και συγκεκριμένη αναφορά για εκ περιτροπής Προεδρία, καθ' υπόδειξιν του Φόρεϊν Όφισ!

Κατόπιν έντονων υποδείξεων από ορισμένους Ελληνοκύπριους (Λονδίνου) υποστηρικτές του Εργατικού Κόμματος προς τον κ. Πρέσκοτ, ο τελευταίος με μεγάλη δυσκολία αναγκάστηκε ν' αφαιρέσει τη συγκεκριμένη αναφορά, εφόσον του τόνισαν ότι κάτι τέτοιο θα στερούσε ψήφους προς το κόμμα.

Δηλαδή, η εικόνα που είχε δοθεί ήταν ότι η τουρκική πρόταση (δίχως να ξεκαθαρίζει κιόλας ότι ήταν όντως ΤΟΥΡΚΙΚΗ) είχε υιοθετηθεί και προταθεί σε πρώτο στάδιο από την Κυβέρνηση Κληρίδη το 1994, και το... 1997 την προωθούσε και το Φόρεϊν Όφισ, επικαλούμενο ότι η δική μας πλευρά την εισήγησε πρώτη!

25.2. 2004, «Σημερινή»: Ο Δρ Β. Λυσοαρίδης κατήγγειλε τους Γιώργο Βασιλείου, Γλαύκο Κληρίδη και Αλέκο Μαρκίδη ότι μας οδήγησαν στο «Σχέδιο Ανάν» και ότι ο Αλέκος Μαρκίδης, επί προεδρίας Κληρίδη, σε συνεδρία του Εθνικού Συμβουλίου, είχε παραδεχθεί ότι η πρόνοια για εκ περιτροπής Προεδρία στο «Σχέδιο

Ι. Κασουλίδης.

Ανάν» περιλήφθηκε στο Σχέδιο κατόπιν πρότασης της ελληνοκυπριακής πλευράς.

Ε, λοιπόν, η εκ περιτροπής Προεδρία δεν μας ήλθε ούτε το 1992, ούτε το 1994, ούτε το 1997. Ήταν τουρκική απαίτηση μάλλον από το 1974 και το Φόρεϊν Όφισ την προωθούσε από το 1975...

Ιδού:

Σωστά υπολόγιζαν οι Τούρκοι από το 1957 ότι, με λίγη βοήθεια από τους Ελληνοκυπρίους, μπορούσαν να εξασφαλίσουν την ομοσπονδία/συνομοσπονδία δύο ζωνών...

Ο Βρετανός Υπάτος Αρμοστής στη Λευκωσία, στις 22 Αυγούστου 1975 σε έκθεσή του προς το Λονδίνο, έγραψε μεταξύ άλλων: «Ο Μακάριος... δεν δέχτηκε την τουρκική πρόταση για εκ περιτροπής Προεδρία...».

(Σημειώνεται ότι, δύο μήνες μετά (Οκτώβριος 1975), ο Βρετανός ΥΠΕΞ, Τζέιμς Κάλαχαν, σε έντονες διαπραγματεύσεις με την Ελλάδα και την

Α. Μαρκίδης.

Τουρκία, πρότεινε πακέτο με τρία στοιχεία - Διζωνική ομοσπονδία, αναπροσαρμογή συνόρων και κεντρική κυβέρνηση με αδύνατες εξουσίες, δύο συνιστώσα κράτη. Τότε ήταν που, μετά τις δύο βάρβαρες τουρκικές εισβολές, πρωτοαναφέρθηκαν στα δύο constituent states (υπήρξε και χάρτης στον Economist), όμως το Φόρεϊν Όφισ είχε ξεκινήσει να

καρίου/Νιενκιάς, ο Γλαύκος Κληρίδης σε συνάντηση στο Λονδίνο με τον τότε ΥΠΕΞ, Ντέιβιντ Όουεν, μεταξύ άλλων συζητήσαν και την εκ περιτροπής Προεδρία. Ο Μακάριος, είπε ο Κληρίδης, δεν την δεχόταν. Ο Κληρίδης εισηγήθηκε εναλλακτική λύση, να υπάρχει ένας Έλληνας Πρόεδρος και ένας Τούρκος Αναπρόεδρος, ή ένας Πρόεδρος και ένας Πρωθυπουργός...

Επιπλέον, στο βιβλίο «Άκρωσ Απόρρητων» του πρώην πρέσβη Χρήστου Ζαχαράκη, στη σελίδα 275, ο συγγραφέας καταγράφει ότι ο Τουρκοκύπριος γγής, Ραούφ Νιενκιάς, στις τότε προτάσεις του προς τον Πρόεδρο Σπύρο Κυπριανού, μέσω του τότε Γ.Γ. του ΟΗΕ, Πέρεζ Ντε Κουεγιάρ, φάνηκε να δέχεται την αιτούρηση του τουρκικού αιτήματος της εκ περιτροπής Προεδρίας. Αυτό συνέβη, σύμφωνα με τον πρώην πρέσβη Ζαχαράκη, στις 27 Νοεμβρίου 1984. Η δική μας πλευρά δεν δέχθηκε τις προτάσεις εκείνες, οι οποίες είχαν προταθεί στον Πρόεδρο Κυπριανού από τον Γ.Γ...

24.1.2010: Τελικά ο Αλέκος Μαρκίδης δήλωσε στην «Αλήθεια» ότι η εκ περιτροπής Προεδρία ήταν αξίωση του Ρ. Νιενκιάς.

Εναλλακτική Κασουλίδη

26.6.2018, Signalive: «Υπέρ της εκ περιτροπής Προεδρίας στο Κυπριακό, με συγκεκριμένη φόρμουλα, φέρεται να τάχθηκε ο τέως Υπουργός Εξωτερικών, Ιωάννης Κασουλίδης, από την Αθήνα».

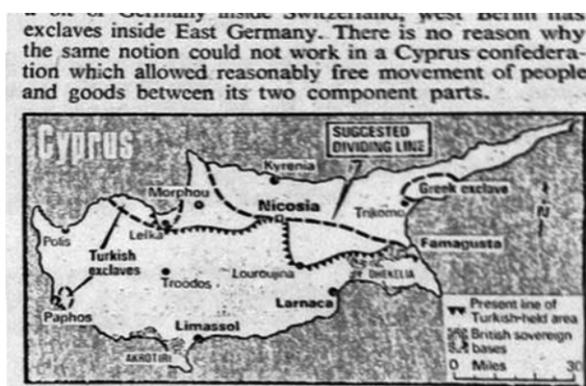
Η ανάρτηση αναφερόταν στο δημοσίευμα της αθηναϊκής «Εστίας»: «Τούρκος στον προεδρικό θώκο της Κυπριακής Δημοκρατίας - Πρότασις - βόμβα Κασουλίδη: 20 μήνες θητεία εκ περιτροπής», και που έλεγε ότι:

«Ο Κασουλίδης, σε εκδήλωση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Δημοσίου Δικαίου στην Αθήνα, τάχθηκε ευθέως υπέρ της εκ περιτροπής Προεδρίας Ελληνοκύπριου και Τουρκοκύπριου, στα πλαίσια της επανενωμένης Κύπρου... Η πρόταση του κ. Κασουλίδη είναι για πενταετή θητεία, που θα χωρίζεται σε τρία εικοσάμηνα...».

Η ανάρτηση εδώ - <http://www.signalive.com/news/politics/516361/efimerida-estia-protasi-i-kasoulidi-gia-ek-peritropis-proedria>

Σωστά υπολόγιζαν οι Τούρκοι από το 1957 ότι, με λίγη βοήθεια από τους Ελληνοκυπρίους, μπορούσαν να εξασφαλίσουν την ομοσπονδία/συνομοσπονδία δύο ζωνών...

Πηγές - Βρετανικό Εθνικό Αρχείο, βιβλίο Φ.Α. «Διζωνική vs Δημοκρατία 1955-2019».

Ο χάρτης στον Economist, 1975, για συνομοσπονδία δύο component parts.

Μνήμη ημίθεου Αυξεντίου

Οι τελευταίες στιγμές του «Ζήδρου», όπως τις μαρτυρεί ο σύντροφός του «Ματρόζος»

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

ΜΕΡΟΣ Α'

«Α ντολμά-τε, ελά-τε κοντά να ρίξετε τις βόμβες σας». Αυτή ήταν η τελευταία απάντηση του Καπετάν Ζώτου, Ρήγα, Ζήδρου Υπαρχηγού της ΕΟΚΑ, Γρηγόρη Αυξεντίου, στους πραιωριανούς του Χάρνιγκ, που τον καλούσαν να βγει από το προδομένο κρησφύγετό του και να παραδοθεί... Ταυτόχρονα με τα τελευταία του λόγια αντίκρουσε μια ριπή από το αυτόματο όπλο του. Και ο Άγγλος στρατιώτης, που στεκόταν μπροστά στο στόμιο του κρησφυγέτου και φώναζε στον Αυξεντίου να παραδοθεί, σωριάστηκε νεκρός. Αυτά καταμαρτυρεί ο πιστός σύντροφος του ήρωα, «Ματρόζος» - Αυγουστής Ευσταθίου. Και η ιστορική μάχη του ενός με τους πολλούς, μια κορυφαία στην ιστορία των αιώνων μάχη, που κράτησε οκτώ ολόκληρες ώρες, είχε αρχίσει.

Στη θέα του νεκρού συντρόφου τους οι στρατιώτες τρομοκρατήθηκαν και, ταυτόχρονα, λύσσαξαν. Ένας από τους δειλούς αυτούς, που δεν τολμούσαν να πλησιάσουν στο στόμιο του κρησφυγέτου, έριξε μέσα μια χειροβομβίδα και μια ισχυρή έκρηξη ιατρακούνησε την περιοχή. Ο πιστός σύντροφος του Αυξεντίου, που ήταν εκεί κοντά έξω από το κρησφύγετο, ανησυχώντας για την τύχη του «Μάστρου» του, φώναζε δυνατά για να τον ακούσουν οι στρατιώτες, που συνέχισαν να βάλουν από μακριά... «Επέθαναν...».

Στο άκουσμα της φωνής του Ευσταθίου, ένας στρατιώτης τον άρπαξε και τον έσπρωξε προς το στόμιο του κρησφυγέτου, διατάζοντάς τον να μπει και να σύρει έξω το άψυχο, όπως νόμιζαν, κορμί του Αυξεντίου. Ο Ευσταθίου αρνιόταν να υπακούσει και δεν προχωρούσε, αλλά ο στρατιώτης κάποια στιγμή κατάφερε να τον σπρώξει με βία μέσα στο κρησφύγετο. Κι εκεί στο στόμιο του κρησφυγέτου και με τον στρατιώτη από πίσω να τον σπρώχνει με το κοντάκι του όπλου του, ο Ευσταθίου φώναζε στον Αυξεντίου: «Μάστρε, μην πυροβολείς, είμαι ο Ματρόζος». Και έρποντας προχώρησε στο σημείο όπου βρισκόταν τραυματισμένος από την έκρηξη της χειροβομβίδας ο Αυξεντίου.

Θα ιστορήσει αργότερα ο Ευ-

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ Φωτο Λυση 1953

«Η Μάχη του Μαχαιρά ήταν γραφτό να χαραχθεί με ολόχρυσα γράμματα στο ιερό βιβλίο της Ελληνικής Ιστορίας. Και να διδάξει ότι οι Έλληνες, όσο λίγοι κι αν είναι, νικούν τους πολλούς, όταν αγωνίζονται για τη λευτεριά τους»

σταθίου τις συγκλονιστικές εκείνες στιγμές που έζησε με τον «Μάστρο» του: «Ευτυχώς, ο Μάστρος μου ήταν ζωντανός. Πρόσεξα, όμως, αίματα στο δεξί μέρος του λαιμού του και προσφέρθηκα να του φροντίσω την πληγή. Τότε εκείνος μου αποκάλυψε ότι τα τραύματά της χειροβομβίδας τον είχαν τραυματίσει και στο δεξί γόνατο, αλλά, όπως μου τόνισε, δεν είχαμε χρόνο για να περιθάλψουμε τις πληγές. Αμέσως, εγώ πήρα ένα όπλο και μια γεμιστήρα και, αφού πλησίασα το στόμιο του κρησφυγέτου, πυροβόλησα προς τα έξω φωνάζοντας δυνατά: "Τώρα είμαστε δύο, ελάτε να μας πάσειε..."».

«Βρε, τους χάννους!»

Στη συνέχεια ο Ευσταθίου αφηγείται για τη συνομιλία του με τον Αυξεντίου μέσα στο κρησφύγετο κι ενώ κάπνιζαν από ένα τσιγάρο, σε κάποια στιγμή τού είπε χαμογελώντας, απηφώνοντας τις δραματικές στιγμές που περνούσαν: «Μα αλήθεια, εστέιλαν σε, να μου πεις να

βρω έξω και να παραδοθώ; Βρε τους χάννους...».

Μάταια οι στρατιώτες περίμεναν τους δυο αντάρες να παραδοθούν. Κι όταν περνούσε η ώρα χωρίς να παίρνουν καμιά απάντηση, έβαλαν μπροστά τα άπια μέσα, που μόνο δειλοί μπορούσαν να μετέλθουν. Αρχισαν να κατρακυλούν τις μεγάλες πέτρες πάνω από τους τσιγκούς της οροφής του κρησφυγέτου. Ο Αυγουστής, που νόμιζε

ότι θα κατέρρεε το κρησφύγετο και θα τους εθάρων ζωντανούς, είπε στον Αυξεντίου: «Μάστρε, θα υποχωρήσουν οι τσιγκοί και θα πέσουν πάνω μας οι πέτρες». Κι ο Αυξεντίου τού είπε: «As τους, οι τσιγκοί καλά κρατούν. Ο Ηγούμενος μάς έδωσε από τους καλούς».

Στη συνέχεια οι στρατιώτες έριξαν δακρυγόνες στο κρησφύγετο. Και για να προστατευτούν οι δύο αγωνιστές της λευτεριάς έβρεξαν τα μαντίλια τους με νερό που είχαν στο κρησφύγετο και σκέπασαν τα μάτια τους. Κι όταν αντιλήφθηκαν ότι οι στρατιώτες πλησίαζαν στην είσοδο του κρησφυγέτου και ήταν ευπρόσβλητοι, άρχισαν να τους ρίχνουν από μέσα χειροβομβίδες. Και συνεχίζει ο Ευσταθίου: «Κρατούσαμε αποτρεσματική άμυνα και κάθε φορά που έσκαζε η χειροβομβίδα ακούσαμε κραυγές πόνου και βογκητιά. Ο Αυξεντίου με συμβούλευε συνεχώς να κάμνω οικονομία στη χρήση των πυρομαχικών, ώστε η άμυνά μας να διαρκέσει αρκετό χρόνο... Ύστερα από λίγη ώρα οι Άγγλοι επιχειρήσαν δυο σφοδρότατες επιθέσεις εναντίον μας με καταγιοτικά πυρά όλων των τύπων όπλων που διέθεταν. Ήταν η ώρα που ο Αυξεντίου θα έδειχνε τις στρατιωτικές αρετές του. Με φανταστική ψυχραιμία και με συνετή κι αλάθητη εκτίμηση των διαφόρων φάσεων της μάχης, τα πυρά μας θα εξανάγκαζαν για άλλη μια φορά τους Βρετανούς

να υποχωρήσουν άπρακτοι. Τότε ο Μάστρος μου ζήτησε να ρίξω τη μοναδική καπνογόνο που είχαμε, ώστε με την κάλυψη του καπνού της να επιχειρήσουμε έξοδο...».

Τα τελευταία λόγια του Αυξεντίου στον Αυγουστή

Δυστυχώς, η προσπάθεια απέτυχε κι ο Αυξεντίου, γαλήνιος, είπε στον Αυγουστή: «Εχάσαμε μια ευκαιρία, ρε Ματρόζο» κι ο Αυγουστής απάντησε: «Δεν πειράζει, Μάστρε» κι ακούστηκαν πολύ κοντά στο κρησφύγετο ισχυρότατες εκρήξεις, από τις οποίες ο Αυγουστής βρέθηκε λουσομένος στα χώματα. Ο Αυξεντίου τον πλησίασε και κάπως ανήσυχος τον ρώτησε με έκδηλο ενδιαφέρον: «Είσαι εντάξει, ρε Μισοκή, μήπως χτύπησες;». Κι ο Αυγουστής απάντησε: «Οι, Μάστρε, δεν έπαθα τίποτε». «Να προσέχεις, βρε», του παρήγγειλε. «Τι τώρα, Μάστρε μου, τι ύστερα», του απάντησε, κι ο Αυξεντίου τού είπε: «Οι, βρε, χρειάζεσαι ακόμα!».

Οι μαρτυρικές στιγμές που έζησαν οι δύο λεβέντες στο κρησφύγετο ήταν συγκλονιστικές. Οι χίλιοι πάνοπλοι στρατιώτες εξακολουθούσαν να μάχονται λυσσοδώς για να πάρουν το άπαρτο κάστρο - κρησφύγετο των δύο λιονταρόψυχων αγωνιστών, που εξακολουθούσαν να ορθώνουν το ανάστημά τους και να μάχονται απηφώνοντας τον θάνατο. Η Μάχη του Μαχαιρά ήταν γραφτό να χαραχθεί με ολόχρυσα γράμματα στο ιερό βιβλίο της τρισέκδοξης Ελληνικής Ιστορίας. Και να διδάξει για πολλοστή φορά στα πέριτα της οικουμένης ότι οι Έλληνες, όσο λίγοι κι αν είναι, νικούν τους πολλούς, όταν αγωνίζονται για τη λευτεριά τους, για τη δόξα και την τιμή της πατρίδας τους.

Στο επόμενο σημείωμα θα δούμε το ψυχικό μεγαλείο του Αυξεντίου και την ηρωική του απόφαση να γίνει ολοκαύτωμα στο κρησφύγετό του.

*Την επόμενη Κυριακή το Β' Μέρος

True Heart Café: Η δουλειά που γίνεται αγκαλιά

Υπάλληλοι αποκλειστικά άτομα με αυτισμό – ένα καφέ που δίνει χώρο, ρόλο και αξιοπρέπεια

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Σε μια εποχή όπου η συζήτηση για τη συμπερίληψη συχνά μένει σε θεωρητικό επίπεδο, ένα νέο εγχείρημα στο κέντρο της Λευκωσίας επιχειρεί να την μετατρέψει σε καθημερινή πράξη. Το True Heart Café, το οποίο αναμένεται να ανοίξει τις πόρτες του αρχές Μαρτίου, στην οδό Γιάννου Κρανιδιώτη 10B, στο κέντρο της Λευκωσίας, δεν αποτελεί απλώς έναν ακόμη χώρο εστίασης, αλλά ένα ζωντανό παράδειγμα κοινωνικής και επαγγελματικής ένταξης, όπου άτομα στο φάσμα του αυτισμού αποκτούν ενεργό ρόλο, ευκαιρίες και ορατότητα.

Πίσω από την πρωτοβουλία βρίσκεται ένα οργανωμένο όραμα που συνδυάζει κοινωνική αποστολή και επιχειρηματική προσέγγιση, φιλοδοξώντας να ανοίξει νέους δρόμους για την εργασία, την αποδοχή και την ισότιμη συμμετοχή. Στη «Σημερινή» μιλούν η εμπνευστρια του εγχειρήματος και ο υπεύθυνος εκπαίδευσης, αναδεικνύοντας τη διαδρομή, τις προκλήσεις και τη σημασία μιας πρωτοβουλίας, που φιλοδοξεί να αλλάξει δεδομένα.

Ένα όραμα που έγινε πράξη

Η κα Έλεν Γεωργίου Ποντίκη, μιλώντας στη «Σημερινή», εξηγεί ότι η ιδέα για το εγχείρημα γεννήθηκε πριν από πέντε χρόνια, όταν ήρθε στην Κύπρο μαζί με τον γιο της Λούη, ο οποίος βρίσκεται στο φάσμα του αυτισμού και τότε ήταν 25 ετών. Όπως διαπίστωσε, υπήρχε εμφανές κενό σε δομές και ευκαιρίες για άτομα με αυτισμό, γεγονός που την ώθησε να θέσει ως πρώτο στόχο τη δημιουργία κατοικιών μέσα στην κοινότητα. Έτσι δημιουργήθηκαν δύο σπίτια στη Λακατάμεια, ωστόσο σύντομα έγινε σαφές ότι αυτό δεν ήταν αρκετό. Σήμερα, πέντε άτομα με αυτισμό που διαμένουν σε αυτά τα σπίτια είναι και μέτοχοι στο καφέ, ενώ συνολικά δεκαεπτά άτομα πρόκειται να εργαστούν σε αυτό, με το άνοιγμα να αναμένεται μέσα στο επόμενο δεκαπενθήμερο.

Από τη στέγη στην εργασία

Όπως αναφέρει, τα παιδιά είναι ενθουσιασμένα, επισμαίνοντας χαρακτηριστικά την περίπτωση μιας κοπέλας με πολλές ικανότητες που παρέμεινε στο σπίτι για δώδεκα χρόνια επειδή δεν μπορούσε να βρει εργασία. «Αυτό που θέλουν

περισσότερο είναι να αισθάνονται ότι ανήκουν κάπου», τονίζει, υπογραμμίζοντας ότι η αίσθηση συμμετοχής και αποδοχής είναι καθοριστική για την ψυχολογία και την εξέλιξη τους. Η ίδια σημειώνει ότι η ομάδα είναι ανοιχτή στο να προσφέρει καθοδήγηση και συμβουλές και σε άλλους φορείς ή επιχειρήσεις, ώστε το μοντέλο αυτό να επεκταθεί ευρύτερα. Προς το παρόν, ωστόσο, η προσοχή τους είναι στραμμένη στην επιτυχία του συγκεκριμένου εγχειρήματος. «Μπορεί να μη δημιουργήσουμε εμείς άλλες επιχειρήσεις, αλλά μπορούμε να προετοιμάσουμε άλλους για να το κάνουν», δηλώνει.

Την ίδια ώρα, εξηγεί ότι επιλέχθηκαν τα άτομα που διαμένουν στα σπίτια υποστηριζόμενης διαβίωσης, κάτι που, όπως λέει, ήταν απολύτως φυσικό και δίκαιο, ώστε να συμμετέχουν ενεργά στο εγχείρημα και να νιώθουν ότι τους ανήκει. Παράλληλα, τονίζει ότι υπάρχει πρόθεση ανάπτυξης εκπαιδευτικών προγραμμάτων τόσο για άτομα με αυτισμό όσο και για επιχειρήσεις που επιθυμούν να τα εντάξουν στο ανθρώπινο δυναμικό τους, με στόχο μια σωστά οργανωμένη και ουσιαστική συνεργασία. «Το πιο σημαντικό είναι ότι πρόκειται για μια μεγάλη πρωτοβουλία. Τα δεκα-

επτά άτομα είναι πλήρως έτοιμα να εργαστούν και μέχρι σήμερα δεν είχαν πού αλλού να απευθυνθούν για δουλειά», καταλήγει.

Η εκπαίδευση ως κλειδί ένταξης

Ο κ. Γιώργος Χρήστου, υπεύθυνος για την εκπαίδευση της ομάδας, σε δηλώσεις του στη «Σημερινή», ανέφερε ότι η εκπαίδευση των συμμετεχόντων οργανώθηκε σε διαδοχικά στάδια, ώστε η προσαρμογή τους στο εργασιακό περιβάλλον να γίνει ομαλά και με ασφάλεια. Όπως

“

«Αυτό που θέλουν περισσότερο είναι να αισθάνονται ότι ανήκουν κάπου»

σημειώνει, το πρώτο βήμα ήταν να δημιουργηθεί συνοχή ανάμεσα στα 17 άτομα της ομάδας, μέσα από συναντήσεις γνωριμίας, σύμφιξης σχέσεων και ενδυνάμωσης, προκειμένου να εξοικειωθούν μεταξύ τους και να νιώσουν το αίσθημα ασφάλειας που απαιτεί ένα εργασιακό πλαίσιο. Στη συνέχεια, η εκπαίδευση επικεντρώθηκε στην ανάπτυξη κοινωνικών και επαγγελματικών δεξιοτήτων μέσω σεναρίων και παιχνιδιών ρόλων, που τους επέτρεψαν να κατανοήσουν τα καθηκόντα και να εξασκηθούν σε πιθανές πραγματικές συνθήκες. Το τελικό στάδιο πραγματοποιήθηκε εντός της καφετερίας, όπου οι εκπαιδευόμενοι καταρτίστηκαν σε θέματα υγείας και ασφάλειας, στον διαχωρισμό θέσεων και αρμοδιοτήτων, καθώς και στην παρασκευή και το σερβίρισμα ροφημάτων.

Αναφερόμενος στην πρόοδο των συμμετεχόντων, σημειώνει ότι εξοικειώθηκαν ταχύτερα απ' όσα αναμενόταν στον τρόπο επικοινωνίας και εξυπηρέτησης πελατών, κάτι που, όπως εξηγεί, οφείλεται στο γεγονός ότι αρκετοί διέθεταν ήδη ανεπτυγμένες κοινωνικές δεξιότητες. Τονίζει, ωστόσο, πως η επόμενη πρόκληση αφορά και το κοινό, επισμαίνοντας την ανάγκη για σωστή ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των πελατών, ώστε η αλληλεπίδραση να γίνεται μέσα σε ένα πλαίσιο αμοιβαίου σεβασμού, κατανόησης και υποστήριξης.

Ως βασική αρχή της προσέγγισης, είπε ότι κάθε άτομο αξίζει μια πραγματική ευκαιρία ένταξης σε ένα υποστηρικτικό εργασιακό περιβάλλον, γι' αυτό και η εκπαίδευση προσαρμόστηκε στις ανάγκες και δυνατότητες του καθενός. Όπως επισήμανε, ορισμένοι θα εργάζονται σε βάρδιες μικρότερης διάρκειας και άλλοι σε μεγαλύτερες, ανάλογα με τον βαθμό ετοιμότητάς τους. Αφού ολοκληρώθηκε ένα σημαντικό μέρος της κατάρτισης και ζητήθηκε από τους ίδιους τους συμμετέχοντες να επιλέξουν τα πόστα στα οποία θα επιθυμούσαν να εργαστούν, έγινε ομαδοποίηση με βάση τόσο τη θέση όσο και το επίπεδο προετοιμασίας τους. Στη συνέχεια εφαρμόστηκαν εξατομικευμένες μέθοδοι μάθησης, καθώς κάποιοι ανταποκρίνονται καλύτερα σε οπτικές οδηγίες, άλλοι σε γρα-

πές και άλλοι σε λεκτικές, ενώ οι διαδικασίες βιντεοσκοπούνταν ώστε να μπορούν να τις παρακολουθούν επαναληπτικά οποιαδήποτε στιγμή. Ερωτηθείς για τις προκλήσεις που παρουσιάστηκαν κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσης, απάντησε ότι η σημαντικότερη ήταν να μπορέσουν οι εκπαιδευόμενοι να αισθανθούν πως βρίσκονται σε ένα περιβάλλον όπου τα λάθη επιτρέπονται και αντιμετωπίζονται ως μέρος της διαδικασίας μάθησης. Όπως εξήγησε, οι περισσότεροι δεν είχαν προηγούμενη εργασιακή εμπειρία, κυρίως επειδή δεν υπήρχε μέχρι σήμερα το κατάλληλο υποστηρικτικό πλαίσιο. Μέσα από ομαδικές συζητήσεις και τη σταδιακή ανάπτυξη σχέσεων εμπιστοσύνης καλλιεργήθηκε ένα κλίμα ασφάλειας και κατανόησης, στο οποίο κάθε άτομο μπόρεσε να νιώσει έτοιμο να εκφραστεί, να αναδείξει τον χαρακτήρα του και να αξιοποιήσει τα προσωπικά του ταλέντα.

πές και άλλοι σε λεκτικές, ενώ οι διαδικασίες βιντεοσκοπούνταν ώστε να μπορούν να τις παρακολουθούν επαναληπτικά οποιαδήποτε στιγμή.

Ερωτηθείς για τις προκλήσεις που παρουσιάστηκαν κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσης, απάντησε ότι η σημαντικότερη ήταν να μπορέσουν οι εκπαιδευόμενοι να αισθανθούν πως βρίσκονται σε ένα περιβάλλον όπου τα λάθη επιτρέπονται και αντιμετωπίζονται ως μέρος της διαδικασίας μάθησης. Όπως εξήγησε, οι περισσότεροι δεν είχαν προηγούμενη εργασιακή εμπειρία, κυρίως επειδή δεν υπήρχε μέχρι σήμερα το κατάλληλο υποστηρικτικό πλαίσιο. Μέσα από ομαδικές συζητήσεις και τη σταδιακή ανάπτυξη σχέσεων εμπιστοσύνης καλλιεργήθηκε ένα κλίμα ασφάλειας και κατανόησης, στο οποίο κάθε άτομο μπόρεσε να νιώσει έτοιμο να εκφραστεί, να αναδείξει τον χαρακτήρα του και να αξιοποιήσει τα προσωπικά του ταλέντα.

Πέρα από έναν καφέ

Κληθείς να προσδιορίσει ποια στοιχεία είναι απαραίτητα για την επιτυχημένη ένταξη ατόμων με αυτισμό στον εργασιακό χώρο, υπογράμμισε ότι το σημαντικότερο είναι μια επιχείρηση να έχει ήδη αναπτύξει συμπεριληπτική κουλτούρα πριν προχωρήσει σε προσλήψεις. Όπως σημείωσε, αυτό επιτυγχάνεται μέσα από δράσεις ευαισθητοποίησης, εφαρμογή καλών πρακτικών, αξιοποίηση εμπειρου προσωπικού και προσαρμογή των διαδικασιών πρόσληψης και ένταξης. Τόνισε ακόμη ότι μια σύγχρονη εργασιακή κουλτούρα οφείλει να αντιμετωπίζει τη διαφορετικότητα ως πλεονέκτημα, να διασφαλίζει ψυχολογική ασφάλεια και να παρέχει θεσμική υποστήριξη στους εργαζομένους, ώστε να μπορούν να αποδίδουν χωρίς να αισθάνονται την ανάγκη να αποκρύπτουν τη νευροδιαφορετικότητά τους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Ένας αγώνας με κοινωνικό αποτύπωμα

Στις 29 Μαρτίου το Run for Autism επιστρέφει με διεθνή συμμετοχή και 100% φιλανθρωπικό χαρακτήρα

Η Αγία Νάπα ετοιμάζεται να φιλοξενήσει για πέμπτη συνεχή χρονιά μian από τις σημαντικότερες φιλανθρωπικές αθλητικές διοργανώσεις της Κύπρου. Στις 29 Μαρτίου 2026, το Run for Autism επιστρέφει, καλώντας δρομείς κάθε ηλικίας και επιπέδου να συμμετάσχουν σε μια διοργάνωση που συνδυάζει τη χαρά του τρεξίματος με την κοινωνική προσφορά.

Η εκκίνηση θα δοθεί από το Nissi Bay Bar, με τη διαδρομή να κατευθύνεται προς την Αγία Θέκλα, στη Σωτήρα, και να ολοκληρώνεται στο ίδιο σημείο. Το αγωνιστικό πρόγραμμα περιλαμβάνει διαδρομές 21, 10, 5 και 1 χιλιομέτρου – η τελευταία εις μνήμην του Ιάκωβου Τρίαρου – καθώς και παιδική απόσταση 500 μέτρων, δίνοντας τη δυνατότητα και στους μικρότερους συμμετέχοντες να βιώσουν την εμπειρία ενός οργανωμένου αγώνα.

Η διοργάνωση πραγματοποιείται εξολοκλήρου από εθελοντές, χωρίς εμπορικό ή κερδοσκοπικό χαρακτήρα, στοιχείο που την καθιστά μοναδική στο είδος της. Μέσα σε λίγα μόλις χρόνια, το Run for Autism εξελίχθηκε σε σημείο αναφοράς με διεθνή απήχηση. Ενδεικτικό είναι ότι το 2024 συμμετείχαν 3.500 δρομείς από 25 διαφορετικές χώρες, αναδεικνύοντας τον αγώνα σε πλατφόρμα διεθνούς κοινωνικής κινητοποίησης.

Όλα τα έσοδα της διοργάνωσης θα διατεθούν αποκλειστικά στο Σωματείο Στήριξης Αυτισμού Αμμοχώστου, με στόχο την οικονομική ενίσχυση οικογενειών ατόμων που βρίσκονται στο φάσμα του αυτισμού, καθώς και τη στήριξη του Κέντρου Ημέρας «Smile Project» στο Δημοτικό Διαμέρισμα Σωτήρας. Το Κέντρο παρέχει εξειδικευμένα προγράμματα και υπηρεσίες φροντίδας σε παιδιά και ενήλικες με αυτισμό, αποτελώντας σημαντικό πυλώνα υποστήριξης για την τοπική κοινωνία.

Πέρα από το αθλητικό του σκέλος, το Run for Autism λειτουργεί ως υπενθύμιση της δύναμης της συλλογικής δράσης και της κοινωνικής ευαισθησίας. Πρόκειται για έναν θεσμό που υπερβαίνει τα όρια ενός αγώνα δρόμου, αναδεικνύοντας στην πράξη ότι η προσφορά και η αλληλεγγύη

μπορούν να μετατραπούν σε κινητήριο δύναμη αλλαγής.

Από μια ιδέα σε θεσμό με διεθνή απήχηση

Σε δηλώσεις του στη «Σημερινή», ο διοργανωτής του Run for Autism, Λούης Λοΐζου, ανέφερε ότι η ιδέα του Ημιμαραθωνίου γεννήθηκε το 2022 από ανθρώπους με πάθος για το τρέξιμο και βαθιά αφοσίωση στη στήριξη όσων επηρεάζονται από τη Διαταραχή Αυτιστικού Φάσματος (ΔΑΦ). Όπως εξήγησε, μια μικρή ομάδα δρομέων από την ελεύθερη επαρχία Αμμοχώστου, ευαισθητοποιημένη γύρω από το ζήτημα του Αυτισμού, επίδωξε να ενώσει τον αθλητισμό και την υγιή ενασχόληση με την κοινωνική προσφορά. Το αρχικό κίνητρο της πρωτοβουλίας, σημείωσε, ήταν η ενημέρωση και η ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης για τα άτομα που βρίσκονται στο φάσμα του Αυτισμού, ένα ζήτημα με ολοένα αυξανόμενη κοινωνική σημασία. Από τα πρώτα του βήματα, πρόσθεσε, το Run for Autism απέκτησε ξεκάθαρα ανθρωπιστικό χαρακτήρα, με στόχο την προώθηση της αποδοχής, της κατανόησης και της συμπερίληψης.

Ραγδαία ανάπτυξη και κοινωνικό αποτύπωμα

Στη συνέχεια, υπογράμμισε ότι μέσα σε μόλις τέσσερα χρόνια η διοργάνωση έχει παρουσιάσει εντυπωσιακή ανάπτυξη, με τη συμμετοχή να αυξάνεται από 800 δρομείς στα πρώτα της βήματα σε 3.500 το 2025, ενώ για το 2026 προβλέπεται ακόμη μεγαλύτερη ανταπόκριση. Όπως ανέφερε, ο Ημιμαραθωνιος Run for Autism καταγράφεται πλέον ως η ταχύτερα αναπτυσσόμενη δρομική διοργάνωση στην Κύπρο. Παράλληλα, σημείωσε ότι από τον πρώτο χρόνο διεξαγωγής του ο αγώνας εξελίχθηκε ραγδαία τόσο σε ποσοτικό όσο και σε ποιοτικό επίπεδο, ξεπερνώντας τις αρχικές προσδοκίες, ενώ σήμερα προσελκύει δρομείς απ' όλες τις ηλικιακές ομάδες και κοινωνικά στρώματα, όχι μόνο από την Κύπρο αλλά και από το εξωτερικό, εξελισσόμενος σε μια ευρύτερη κοινωνική δράση με ουσιαστικό κοινωνικό αποτύπωμα.

Ο βασικός σκοπός

Παράλληλα τόνισε ότι βασικός σκοπός του Ημιμαραθωνίου είναι η οικονομική ενίσχυση του «Σωματείου Στήριξης Αμμοχώστου» και ειδικότερα του «Smile Project» στη Σωτήρα, ενός εξειδικευμένου κέντρου ημέρας για νεαρούς ενήλικες

με Διαταραχή Αυτιστικού Φάσματος (ΔΑΦ). Όπως ανέφερε, το κέντρο προσφέρει ουσιαστική και ζωτικής σημασίας υποστήριξη στα άτομα που βρίσκονται στο φάσμα, καθώς και στις οικογένειές τους, ενώ η εύρυθμη λειτουργία του στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στις δωρεές. Μέσα από τη διοργάνωση, πρόσθεσε, επιδιώκεται όχι μόνο η οικονομική ενίσχυση της δομής, αλλά και η ενίσχυση της κοινωνικής ευαισθητοποίησης, ώστε να εμπεδωθούν στην πράξη οι αξίες της αποδοχής και της συμπερίληψης. Επίσης, με τη συγκέντρωση πόρων, η διοργάνωση στοχεύει στην ενημέρωση και ευαισθητοποίηση της κοινωνίας, προωθώντας την αποδοχή, τη συμπερίληψη και την κατανόηση του αυτισμού, τόσο στην Κύπρο όσο και διεθνώς. Η ΔΑΦ εξακολουθεί να αποτελεί μια συχνά παρεξηγημένη αναπηρία και το Run For Autism φιλοδοξεί να συμβάλει ουσιαστικά στην αλλαγή αυτής της αντίληψης.

Τι κάνει τον αγώνα να ξεχωρίζει

Κληθείς να απαντήσει στο ερώτημα τι είναι αυτό που κάνει το Run for Autism να ξεχωρίζει σε σχέση με άλλες αθλητικές διοργανώσεις, υπογράμμισε ότι ο Ημιμαραθωνιος

διαφοροποιείται ουσιαστικά, καθώς το 100% των εσόδων διατίθενται για την οικονομική ενίσχυση του Σωματείου Στήριξης Αμμοχώστου και των δράσεών του. Όπως ανέφερε, η διοργάνωση βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στον εθελοντισμό, με περισσότερους από 80 εθελοντές να συμβάλλουν ενεργά στη διεξαγωγή της, γεγονός που ενισχύει τον συλλογικό της χαρακτήρα. Παράλληλα, σημείωσε ότι, πέρα από τον φιλανθρωπικό του προσανατολισμό, το Run for Autism διακρίνεται για τον έντονο ανθρώπινο και κοινοτικό του χαρακτήρα, που γίνεται εμφανής την ημέρα του αγώνα, με μια προσεγμένη και απολαυστική διαδρομή, θετική ατμόσφαιρα και έναν αυθεντικό κοινωνικό σκοπό, που καθιστά τη συμμετοχή μια ξεχωριστή εμπειρία.

Η καθοριστική συμβολή της τοπικής κοινωνίας

Σε ό,τι αφορά τη σημασία της συμμετοχής της τοπικής κοινωνίας και των εθελοντών στη φιλοσοφία της διοργάνωσης, ο κ.Λοΐζου τόνισε ότι η συμβολή της τοπικής κοινωνίας είναι καθοριστικής σημασίας. Όπως ανέφερε, από την πρώτη στιγμή η τοπική κοινωνία αγκάλιασε και στήριξε τον φιλανθρωπικό χαρακτήρα του αγώνα, ενισχύοντας παράλληλα τις δράσεις του Σωματείου Στήριξης Αυτισμού Αμμοχώστου. Παράλληλα, σημείωσε ότι η επιτυχία της διοργάνωσης βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στον εθελοντισμό, με περισσότερους από 100 εθελοντές να συμβάλλουν ενεργά φέτος στη διεξαγωγή της, καλύπτοντας τις περισσότερες διαδικασίες του αγώνα. Η ενεργός συμμετοχή της κοινότητας και των εθελοντών, υπογράμμισε, αποτελεί θεμέλιο για την αυθεντικότητα και τη διαχρονική επιτυχία του Run for Autism.

Ανοιχτό κάλεσμα συμμετοχής

Κλείνοντας, απηύθυνε ανοικτό κάλεσμα προς το κοινό ενόψει της φετινής διοργάνωσης, τονίζοντας ότι ο αγώνας απευθύνεται σε όλους, μικρούς και μεγάλους, με στόχο τη στήριξη των ατόμων που βρίσκονται στο φάσμα του Αυτισμού και των οικογενειών τους. Όπως ανέφερε, μέσα από τη συμμετοχή τους οι δρομείς και το κοινό γίνονται μέρος μιας δυνατής κοινότητας που προωθεί την αποδοχή, τη συμπερίληψη και την κατανόηση του Αυτισμού. Παράλληλα, προσκάλεσε όλους να τρέξουν μαζί τους, να ζήσουν τη μοναδική ατμόσφαιρα του αγώνα και να συμβάλουν σε μια ουσιαστική κοινωνική δράση, που προσφέρει χαρά και ελπίδα σε όσους την χρειάζονται.

“

«Η διοργάνωση πραγματοποιείται εξολοκλήρου από εθελοντές, χωρίς εμπορικό ή κερδοσκοπικό χαρακτήρα»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΑΚΕΛ, ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Γ.Γ. ΑΚΕΛ: «Το Ισραήλ εργαλειοποιεί την Κύπρο»

«Η Κυβέρνηση εξυπηρετεί σχεδιασμούς χωρίς να μετρά τους κινδύνους»

ΜΑΡΙΟΣ ΠΟΥΛΛΑΔΟΣ

Για τη σημασία της πρωτιάς του ΑΚΕΛ στις τελευταίες δημοσκοπήσεις, την εδραίωση του ΕΛΑΜ, την προοπτική συνεργασίας με το ΑΛΜΑ στις Προεδρικές του 2028, τις εξελίξεις στο Κυπριακό, αλλά και για το διαζύγιο με την Ειρήνη Χαραλαμπίδου ρωτήθηκε ο Γενικός Γραμματέας του κόμματος, Στέφανος Στεφάνου.

Ο ΓΓ του ΑΚΕΛ, που απέφυγε να τοποθετηθεί εκτενώς για την Ειρήνη Χαραλαμπίδου, ερμηνεύει την πρωτιά του κόμματος στις δημοσκοπήσεις ως ένδειξη εμπιστοσύνης, αλλά όχι ως λόγο εφουσασμού. Μεταξύ άλλων ασκεί κριτική στη στάση της Κυβέρνησης απέναντι στο Ισραήλ και τις ΗΠΑ και υποστηρίζει μια πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική, που, όπως σημειώνει, δεν θα προσδένει την Κύπρο σε μονομερείς στρατηγικές επιλογές.

Στη συνέντευξή του αναλύει το φαινόμενο της ανόδου νέων πολιτικών σχηματισμών, θέτοντας στο επίκεντρο την ανάγκη για ουσιαστικές θέσεις και προτάσεις αντί τις επικοινωνιακές «ατάκες», ενώ για την εδραίωση του ΕΛΑΜ μιλά για κανονικοποίηση από το πολιτικό σύστημα και για κοινωνικές συνθήκες που τροφοδοτούν την ακροδεξιά.

Με τη συμπλήρωση 100 χρόνων από την ίδρυση του ΑΚΕΛ, ποιο θεωρείτε ότι είναι το ιστορικό αποτύπωμα του κόμματος στην κυπριακή κοινωνία και ποια είναι σήμερα η μεγάλη πρόκληση για το ΑΚΕΛ στη νέα τεχνολογικο-πολιτική πραγματικότητα που διαμορφώνεται;

Το ΑΚΕΛ είναι ένα κόμμα με πείρα 100 χρόνων, με πλούσια ιστορία και μακρά προσφορά και δράση για την πατρίδα μας και για την κοινωνία. Είτε συμφωνεί είτε διαφωνεί κάποιος με το ΑΚΕΛ, δεν μπορεί παρά να του πιστώσει ότι σφράγισε τις μεγαλύτερες κατακτήσεις και τα σημαντικότερα δικαιώματα που διεκδίκησαν και πέτυχαν οι εργαζόμενοι και η κυπριακή κοινωνία. Ότι είναι η σταθερή, συνεπής και σιβαρή

πολιτική δύναμη που υπερασπίζεται διαχρονικά τον απλό άνθρωπο, τους εργαζόμενους, τις ευάλωτες ομάδες, όσους έχουν ανάγκη. Είναι το κόμμα που πάντοτε βρίσκεται στην πρώτη γραμμή των αγώνων για την ελευθερία της πατρίδας μας και τη δικαίωση του λαού μας.

Η μεγάλη πρόκληση που έχει ν' αντιμετωπίσει το ΑΚΕΛ σήμερα είναι να καταφέρει να επαναβεβαιώσει στην πράξη ότι είναι η δύναμη των εργαζομένων, η δύναμη των πολλών, η δύναμη της κοινωνίας. Μέσα σ' ένα περιβάλλον όπου ανατροφοδοτείται η λογική της ατάκας «όλοι είναι οι ίδιοι», το ΑΚΕΛ καλείται ν' αποδείξει εαυτόν. Η απάντηση σε αυτήν την πρόκληση είναι οι θέσεις και οι προτάσεις μας, η καθημερινή πολιτική δουλειά που φέρνει αποτελέσματα. Γιατί, στην πράξη δεν είμαστε όλοι το ίδιο. Αν ήμασταν «όλοι το ίδιο», την ώρα που το ΑΚΕΛ στήριζε τους δανειολήπτες ενάντια στις εκποιήσεις, δεν θα υπήρχαν κόμματα που συνεχώς υπερασπίζονται τα μεγάλα συμφέροντα των τραπεζών. Αν ήμασταν «όλοι το ίδιο», την ώρα που το ΑΚΕΛ απαιτούσε διαφάνεια και λογοδοσία για τη διαπλοκή και τη διαφθορά, δεν θα υπήρχαν κόμματα που την εμπόδιζαν. Αν

“

«Το ΕΛΑΜ είναι η δύναμη με τις ψήφους της οποίας επανεκλέχθηκε ο Αναστασιάδης, εξελέγη ο κ. Χριστοδουλίδης, αλλά και η Αννίτα ως Πρόεδρος της Βουλής. Αποτελεί την εφεδρεία για εξυπηρέτηση αντιλαϊκών πολιτικών και μεγάλων συμφερόντων»

ήμασταν «όλοι το ίδιο», δεν θα στρωνόταν χαλί στα ξένα funds για να υπαρπάσουν τις περιουσίες του κόμμου, γιατί θα στοιχίζονταν πίσω από την άρνηση του ΑΚΕΛ. Τα παραδείγματα που αποδεικνύουν ότι το ΑΚΕΛ αγωνίζεται μόνιμως για την κοινωνία είναι εκατοντάδες, ενώ άλλες δυνάμεις προσοικειούνται τα μεγάλα συμφέροντα. Είναι αυτό που ζητούμε από την κοινωνία. Αντί να δέχεται παθητικά ό,τι δηλώνει ο καθένας, να καθίσει να μας

αξιολογήσει όλους στη βάση των προτάσεων μας και της δράσης μας και να μας συγκρίνει. Εμείς τέτοια σύγκριση δεν την φοβόμαστε, γιατί ξέρουμε ότι το πρόσημο που θα πάρουμε από ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας θα είναι θετικό.

Η τελευταία δημοσκόπηση του «Σίγμα» για τις βουλευτικές εκλογές καταγράφει το ΑΚΕΛ στην πρώτη θέση με 17%, σε μια συγκυρία όπου το 58% των πολιτών δηλώνουν απογοητευμένοι από την πολιτική και το 75% θεωρούν ότι η χώρα κινείται σε λάθος κατεύθυνση ως προς τη λειτουργία των θεσμών.

Πώς ερμηνεύετε αυτήν την πρωτιά του ΑΚΕΛ μέσα σε αυτό το κλίμα γενικευμένης δυσπιστίας και αν στόχος του ΑΚΕΛ είναι στο τέλος της διαδρομής η πρώτη θέση.

Κάθε υποστηρικτής του ΑΚΕΛ είμαι βέβαιος ότι νιώθει πολύ ωραία όταν βλέπει το κόμμα του να έχει την πρωτιά. Αυτό δείχνει ότι,

παρά το ρευστό πολιτικό σκηνικό και παρά την απαξίωση που αναπαράγεται και ανατροφοδοτείται με διάφορους τρόπους, η δράση του ΑΚΕΛ υπέρ της κοινωνίας και της χώρας αξιολογείται ψηλά και βρίσκει απήχηση. Αυτό εμάς μάς ικανοποιεί, αλλά δεν μας εφουσχάζει. Ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας δυσπραγεί, βασανίζεται και υποφέρει εξαιτίας της ακρίβειας, της φτώχειας, των ανισοτήτων, της αδυναμίας πολλών ανθρώπων να τα βγάλουν πέρα. Τις πρωτιές στις δημοσκοπήσεις εμείς τις μειαιρέπουμε σε δύναμη, για να συνεχίσουμε τη δράση μας υπέρ της κοινωνίας. Πέραν τούτου, βέβαια, θέλω ξανά να υπογραμμίσω ότι οι δημοσκοπήσεις δεν είναι το αποτέλεσμα των εκλογών, αλλά η απεικόνιση της περιόδου κατά την οποία γίνονται αυτές. Επομένως, τα αποτελέσματα των δημοσκοπήσεων δεν πρέπει να μας εφουσχάζουν, αλλά πρέπει να εντεινουμε ακόμα περισσότερο τη δουλειά μας.

Εκλογικός μας στόχος είναι να βγούμε πιο ενισχυμένοι σε αυτές τις εκλογές και οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι η υλοποίησή του είναι απολύτως εφικτή.

Μεγάλη μερίδα της κοινωνίας ζητά αλλαγή του κομματικού χάρτη, με αναδυόμενες δυνάμεις, τουλάχιστον δημοσκοπικά, όπως το ΑΛΜΑ και η Άμεση Δημοκρατία, να καταγράψουν αξιοσημείωτη δυναμική. Μπορεί το «σοσιαλδημοκρατικό», όπως δηλώνει, ΑΛΜΑ (που κρατά τα «υγιή στοιχεία της φιλελεύθερης δεξιάς») ν' απο-

“

«Οτιδήποτε άλλο επιχειρήσουμε να συζητήσουμε, πέραν της ΔΔΟ, θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στη διχοτόμηση»

τελέσει μια ρεαλιστική δυναμική συνεργασία με ορίζοντα τις Προεδρικές του 2028;

Ο καθένας μπορεί ν' αυτοπροσδιορίζεται όπως θέλει, αυτό όμως που δίνει την πραγματική εικόνα τού τι πρεσβεύει ο καθένας είναι ποιος στηρίζει με τις θέσεις του και τις προτάσεις του, αν έχει βέβαια θέσεις και προτάσεις. Διότι, δυστυχώς, έχουμε φτιάσει στο σημείο εκλογικοί σχηματισμοί και πρόσωπα να διεκδικούν έδρα στη Βουλή έχοντας ως μοναδικό προσόν τις ατάκες στην κοινωνική δικτύωση ή απλώς καταγγελλοντας όλους και όλα σε μια περίοδο κατά την οποία ένα μέρος της κοινωνίας είναι έτοιμο να πιστέψει τα πάντα. Βασικός στόχος της πολιτικής είναι να επιλύσει προβλήματα και να απαντά θετικά στις προκλήσεις για να επιτυγχάνεται πρόοδος στη χώρα και στις ζωές των ανθρώπων. Είναι γι' αυτό που καθοριστικό στοιχείο στην πολιτική είναι η θέση και η πρόταση και όχι οι ατάκες.

Με ρωτάτε για τις προεδρικές εκλογές, αλλά τώρα δεν είναι η ώρα τους. Τώρα έχουμε βουλευτικές εκλογές και σε αυτές επικεντρωθήστε. Κάθε πράγμα στην ώρα του.

Το ΕΛΑΜ δείχνει να εδραϊώνεται στον κομματικό χάρτη ως τρίτη δύναμη, με την Κύπρο να μην αποτελεί εξαίρεση από τη διαπιστώνεται ευρύτερα στον Δυτι-

κό κόσμο με ανάλογες πολιτικές ιδεολογίες. Γιατί πιστεύετε ότι ο κόσμος δίνει εκλογική δύναμη σε δυνάμεις πέραν της κεντροδεξιάς και όχι στην αριστερά;

Το ΕΛΑΜ, ως παράρτημα της Χρυσής Αυγής στην Κύπρο, εδραιώθηκε για μια σειρά από λόγους.

Πρώτον, επειδή κανονικοποιήθηκε από τις πολιτικές δυνάμεις πλην του ΑΚΕΛ. Βλέπουμε όλοι το παράδοξο που συμβαίνει: αρνιούνται, για παράδειγμα, ο Πρόεδρος της Ελληνικής Βουλής και ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας να συναντήσουν το ΕΛΑΜ επειδή ακριβώς γνωρίζουν ότι ιδρύθηκε ως παράρτημα της εγκληματικής οργάνωσης, αλλά στην Κύπρο να του ανοίγουν τις πόρτες του Προεδρικού και πολιτικά κόμματα να συνεργάζονται μαζί του. Αυτό συμβαίνει γιατί το ΕΛΑΜ αποτελεί την εφεδρεία για εξυπηρέτηση ανιλαϊκών πολιτικών και μεγάλων συμφερόντων. Είναι η δύναμη με τις ψήφους της οποίας επανεκλέχθηκε ο κ. Αναστασιάδης, εξελέγη ο κ. Χριστοδουλίδης αλλά και η κ. Δημητρίου στην Προεδρία της Βουλής. Το ΕΛΑΜ είναι οι ψήφοι που χρειάστηκε το κατεστημένο για να κλείσει τον Συνεργατισμό και, όπως εσχάτως αποδείχθηκε, και το αποκούμπι της Κυβέρνησης Χριστοδουλίδη στο μεγάλο σκάνδαλο του videogate. Ως αντίλλαγμα γι' αυτές τις υπηρεσίες το ΕΛΑΜ πήρε πρόσβαση στα κέντρα εξουσίας προκειμένου να κερδίσει επιρροή.

Δεύτερον, η άνοδος της ακροδεξιάς οφείλεται στις συνθήκες κρίσης που βιώνουν οι σύγχρονες κοινωνίες, στην οποία βρίσκονται εξαιτίας των νεοφιλελεύθερων πολιτικών, οι οποίες διευρύνουν τις ανισότητες και τη φτώχεια. Το ΑΚΕΛ επιμένει να στέκεται με συνέπεια απέναντι στην ακροδεξιά υπερασπιζόμενο τη δημοκρατία, την πρόοδο της κοινωνίας, την επικράτηση τελικά

του μέτρου και της λογικής απέναντι στο μίσος, στον φανατισμό και στον λαϊκισμό.

Το πολιτικό «διαζώγιο» με την Ειρήνη Χαραλαμπίδου δεν υπήρξε σε καμία περίπτωση βελούδινο και έλαβε έντονα προσωπικά χαρακτηριστικά. Το ΑΚΕΛ έκανε λόγο για «ασυγκράτητη φιλοδοξία» εκ μέρους της. Τι ακριβώς εννοείτε με αυτήν τη διατύπωση; Παράλληλα, η κ. Χαραλαμπίδου επιμένει ότι κυκλοφόρησε εσωτερική εγκύκλιος που αφορούσε τη «συμπεριφορά» της και, όπως υποστηρίζει, στόχευε στην πολιτική αποδόμησή της. Υπήρξε τέτοιο έγγραφο ή όχι;

Ό,τι είχε να λεχθεί για το θέμα έχει λεχθεί και γι' αυτό δεν πρόκειται εμείς να δώσουμε συνέχεια. Για εμάς προέχουν οι αγώνες που δίνουμε για την κοινωνία, ενώ έχουμε μπροστά μας και τη μάχη των βουλευτικών εκλογών. Σε αυτά επικεντρωνόμαστε.

Με το 64% των πολιτών να εκτιμούν ότι το Κυπριακό κινείται σε λάθος πορεία και υπό το πρόσφατο πάγωμα των συνομιλιών, όπως αυτό αποτυπώθηκε διά στόματος Ολγκίν, το ΑΚΕΛ νιώθει δικαιωμένο για τη στάση που κράτησε απέναντι στον Τουφάν Ερχιουρμάν και ποια θα ήταν μια ρεαλιστική στρατηγική για να επαναποθετηθεί το Κυπριακό σε τροχιά ουσιαστικής λύσης;

Πρώτα απ' όλα να πούμε τι λέγαμε για να κρίνουμε το ίδιο πράγμα και όχι ο καθένας τι έχει στο μυαλό του. Τι λέγαμε εμείς για την ψηφοφορία στα κατεχόμενα; Ότι θα είναι θετικό το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας να στέλνει το μήνυμα ότι η τουρκοκυπριακή κοινότητα στέκει στη γραμμή της λύσης για επανένωση του τόπου και του λαού μας απέναντι στη θέση της Τουρκίας για δύο κράτη που την

εξέφραζε ο κ. Τατάρ. Λέγαμε ότι είναι σημαντικό η τουρκοκυπριακή κοινότητα να έχει έναν ηγέτη που υποστηρίζει την επανένωση των διαπραγματεύσεων και τη συνεννόηση, πράγματα που επίσης απέρριπτε ο κ. Τατάρ. Σημειώσαμε ως θετικό το γεγονός ότι αναδείχθηκε ο κ. Ερχιουρμάν στην ηγεσία της τουρκοκυπριακής κοινότητας, αλλά την ίδια ώρα υποστηρίζαμε ότι οι δυσκολίες είναι μπροστά γιατί η Τουρκία διαδραματίζει τον καθοριστικό ρόλο στη λύση.

Όταν μιλούμε για τη λύση του Κυπριακού, που θα προνοεί τον τερματισμό της τουρκικής κατοχής και την επανένωση του τόπου και του

“
«**Το Ισραήλ εργαλειοποιεί την Κύπρο στους δικούς του σχεδιασμούς και η Κυβέρνηση τους εξυπηρετεί χωρίς να υπολογίζει τους κινδύνους**»

λαού, μια είναι η εφικτή. Είναι αυτή που συμφωνήσαμε από το 1977 και έκτοτε διαπραγματευόμαστε. Είναι η λύση στη βάση της διζωνικής, δικονομικής ομοσπονδίας με πολιτική ισοτιμία, όπως την περιγράφουν τα σχετικά ψηφίσματα του ΟΗΕ. Οποδήποτε άλλο επιχειρήσουμε να συζητήσουμε, θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στη διχοτόμηση. Η ασφαλέστερη οδός για να πετύχουμε λύση απελευθέρωσης και επανένωσης είναι να συνεχίσουμε και να συγκεκριμενοποιήσουμε τις προσπάθειες και τις πρωτοβουλίες μας για να διαρρηχθεί το αδιέξοδο και να συνεχίσουμε τις διαπραγματεύσεις από το σημείο όπου διακόπηκαν, διαφυλάσσοντας ολόκληρο

το διαπραγματευτικό κεκτημένο και αξιοποιώντας το Πλαίσιο Γκουτέρες. Εδώ θα πρέπει να επικεντρώσουμε τις προσπάθειές μας.

Με δεδομένο ότι η γεωπολιτική κατάσταση στην περιοχή παραμένει εξαιρετικά ρευστή, με γεγονικά κράτη σε εμπόλεμη κατάσταση και την Τουρκία να συνεχίζει την αναθεωρητική και επεκτατική της πολιτική, εξακολουθεί το ΑΚΕΛ να υποστηρίζει ότι η Κυπριακή Δημοκρατία πρέπει να διακόψει σχέσεις με την Κυβέρνηση του Ισραήλ, ακόμη και αν, έστω συγκυριακά, διαμορφώνεται σύγκλιση συμφερόντων απέναντι στην τουρκική στρατηγική, δεδομένου ότι το Ισραήλ αποτελεί τη μόνη περιφερειακή δύναμη που μπορεί να λειτουργήσει αποτρεπτικά έναντι της;

Και' αρχάς ν' αναφέρω ότι ποτέ δεν μιλήσαμε για διακοπή των σχέσεων με το Ισραήλ. Δεν υπάρχει, γιατί ποτέ δεν διατυπώσαμε τέτοια θέση. Αυτό που εμείς επικρίνουμε είναι την εμμονική στήριξη και κάλυψη που παρέχει η κυβέρνηση Χριστοδουλίδη στον Νετανιάχου και το καθεστώς του. Δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι ο Νετανιάχου κατηγορείται από το Διεθνές Δικαστήριο για εγκλήματα πολέμου, γιατί υλοποιεί γενοκτονία σε βάρος των Παλαιστινίων. Αλήθεια, πώς θα πηγαίνουμε εμείς στη διεθνή κοινότητα να καταγγέλλουμε την εισβολή, την κατοχή και τον εθνικισμό που διαπράττει η Τουρκία στην Κύπρο, όταν την ίδια ώρα στηρίζουμε μια κυβέρνηση που διαπράττει το ίδιο έγκλημα σε μια άλλη χώρα; Αυτό λέμε εμείς. Σε σχέση με τις θεωρίες που η κυβέρνηση Χριστοδουλίδη υπονοεί και κάποιοι ανοικτά υποστηρίζουν ότι δήθεν θα έρθει το Ισραήλ να μας υποστηρίξει απέναντι στην Τουρκία, αυτές είναι επικίνδυνες ψευδαι-

σθήσεις. Το Ισραήλ εξυπηρετεί τα συμφέροντά του επιτιθέμενο στις γύρω χώρες και διαπράττοντας εγκλήματα πολέμου και δεν πρόκειται ποτέ να λειτουργήσει ως σωματοφύλακας της Κύπρου. Το Ισραήλ εργαλειοποιεί την Κύπρο στους δικούς του σχεδιασμούς και η Κυβέρνησή μας ασμένως εξυπηρετεί αυτήν την πολιτική, χωρίς να υπολογίζει τους κινδύνους που προκαλούνται για τη χώρα μας.

Η θέση μας λοιπόν για την εξω-

“

Χαραλαμπίδου: «Το θέμα έχει κλείσει»

τερική πολιτική είναι η ανάπτυξη σχέσεων με όλα τα κράτη, μια πολυδιάστατη πολιτική που θα χιτίζει γέφυρες και δεν θα διαλύει σχέσεις με παραδοσιακούς συμμάχους στο διεθνές στερέωμα, μια πολιτική που δεν θα προσδένει τον τόπο σε συμφέροντα που τελικά θ' αποβούν σε βάρος της ίδιας της Κύπρου.

Σε πρόσφατη ανακοίνωσή του το ΑΚΕΛ χρησιμοποίησε τον όρο «γλειψίμο» για να περιγράψει τη στάση του Υπουργού Εξωτερικών Κωνσταντίνου Κόμμου απέναντι στον Αμερικανό Πρόεδρο Ντόναλντ Τραμπ. Η κριτική σας αφορά ανησυχίες για προσωπική πολιτική του Προέδρου Τραμπ ή τη συνολική στρατηγική σύμπλευσης της Λευκοσίας με την Ουάσινγκτον;

Το πρώτο ερώτημα που πρέπει να απαντήσει ο Υπουργός Εξωτερικών, ο Πρόεδρος και η Κυβέρνηση, με ποιο κριτήριο περιβάλλουν με τόση εμπιστοσύνη τον Αμερικανό Πρόεδρο; Έναν Πρόεδρο που αποφασίζει ένα πρωί να στείλει κομάντος να απαγάγουν τον Πρόεδρο ενός άλλου κράτους παραβιάζοντας κάθε αρχή και έννοια Διεθνούς Δικαίου; Έναν Πρόεδρο που απειλεί άλλα κράτη ότι θα έρθει η σειρά τους και εξαπολύει εμπορικούς πολέμους εναντίον κάθε κράτους που δεν ακολουθεί τις εντολές του; Όλα αυτά -και πολλά άλλα- που σχεδόν ούσωσμη η διεθνής κοινότητα καταδικάζει και απορρίπτει, η δική μας Κυβέρνηση τα ονομάζει «αποφασιστική προσέγγιση» στις διεθνείς σχέσεις!

Είναι από αυτές τις προσεγγίσεις που περιμένει η Κυβέρνησή μας να βρει το δίκαιό της η Κύπρος; Ή μήπως από το «Συμβούλιο Ειρήνης», όπου τους κανόνες τους βάζει και τους αλλάζει ο κ. Τραμπ, έναν Οργανισμό που όχι μόνο περιφρονεί τα Ηνωμένα Έθνη αλλά επιδιώκει να τον υποκαταστήσει. Ποια είναι λοιπόν η εγγύηση ότι ένας Πρόεδρος που λειτουργεί με αυτόν τον τρόπο, και που δεν χάνει μάστιγα και ευκαιρία να εκθειάζει τον Ερντογάν, θα λειτουργήσει προς όφελος της Κύπρου και τον περιμένει η Κυβέρνηση να μας «σώσει» με ανοικτές αγκάλες; Σε αυτά τα πραγματικά ερωτήματα θα πρέπει να απαντήσει η Κυβέρνηση και όχι να περιορίζεται σε επικοινωνιακά τρικ για σκοπούς εσωτερικής κατανάλωσης.

ΣΟΦΙΑ ΙΩΣΙΦΙΔΟΥ

«Μπάζει νερά» το ΓεΣΥ; Βροχή καταγγελιών στην ΟΣΑΚ

Συναγερμό για το Γενικό Σύστημα Υγείας σημαίνουν τα στοιχεία που έφερε στο φως η Ομοσπονδία Συνδέσμων Ασθενών Κύπρου. Τον τελευταίο χρόνο καταγράφεται καταιγισμός παραπόνων ασθενών, τα οποία ξεπέρασαν τα 553, ενώ μόνο τον τελευταίο μήνα έγιναν 52 καταγγελίες. «Έχουμε ένα σύστημα υγείας πλούσιο σε λεφτά και συχνά φτωχό σε ποιότητα», καταδεικνύει ο εκπρόσωπος της ΟΣΑΚ, απευθύνοντας έκκληση στους ασθενείς να προβαίνουν σε επίσημες καταγγελίες όταν κρίνεται αναγκαίο. Στο κάδρο και τα ευρήματα της Ελεγκτικής Υπηρεσίας από αιφνιδιαστικούς ελέγχους στα ΤΑΕΠ, που καταγράφουν πολύωρες αναμονές και σοβαρά κενά. Από πλευράς του ο Υπουργός Υγείας διαβεβαιώνει ότι κάθε περιστατικό που έρχεται ενώπιον του Υπουργείου διερευνάται και, όπου διαπιστώνονται ευθύνες, θα αποδοθούν χωρίς εκπώσεις. Την ίδια ώρα, μεγάλες μεταρρυθμίσεις που έχουν εξαγγελθεί για τη βελτίωση του συστήματος, όπως ο Συνήγορος του ασθενούς και το Κέντρο Κλινικής Τεκμηρίωσης, βρίσκονται ακόμα σε διαδικασία υλοποίησης με χρονικό ορίζοντα αρκετών μηνών ή και ετών.

Καταιγισμός καταγγελιών

Πρόωρα εξιτήρια, καθυστερήσεις σε ΤΑΕΠ και ελλιπής παρακολούθηση, που καταλήγουν σε σοβαρή επιδείνωση ή και θάνατο, είναι μόνο μερικά από τα περιστατικά που περιγράφονται στις καταγγελίες οι οποίες φθάνουν ενώπιον της ΟΣΑΚ. Ιδιαίτερη αίσθηση προκαλεί το γεγονός ότι οι μισές καταγγελίες, 23 στο σύνολο, αφορούν άτομα 71 ετών και άνω, καταδεικνύοντας ότι οι ηλικιωμένοι φαίνεται να είναι εκείνοι που πληρώνουν τις αδυναμίες του συστήματος. Ακολουθούν 16 καταγγελίες για άτομα ηλικίας 31-50, εννέα για 51-70, τρεις για 0-18 και μια για άτομο 18-30 ετών. Οι περισσότερες καταγγελίες αφορούν στην ποιότητα των Υπηρεσιών Υγείας.

Μόνο η κορυφή του παγόβουνου;

Ιδιαίτερη ανησυχία για το ενδεχόμενο αυτά τα παράπονα ν' αποτελούν μόνο την κορυφή του παγόβουνου προκαλούν οι δηλώσεις του εκπροσώπου της ΟΣΑΚ. Ο Δημήτρης Λαμπριανίδης αναφέρει ότι πολύς κόσμος δεν προβαίνει σε καταγγελία, διότι δεν ελπίζει ότι μπορεί ν' αλλάξει κάτι. Απύθυνη, παράλληλα, κάλεσμα προς πάσα κατεύθυνση για καταγγελίες τέτοιων περιστατικών, καθώς, όπως τόνισε, ενδεχομένως

να συνδράμουν ώστε να σωθούν ζωές. Όπως είπε: «Έχουμε ένα σύστημα υγείας πλούσιο σε λεφτά και συχνά φτωχό σε ποιότητα. Κάποιοι γιατροί στοχοποιούνται άδικα, αλλά πρέπει επιτέλους να διορθώσουμε τις προβληματικές καταστάσεις, ν' απομακρύνουμε αυτούς που δεν κάνουν σωστά τη δουλειά τους, για να σώσουμε τη λειτουργία των νοσοκομείων».

Στο μικροσκόπιο του Γενικού Ελεγκτή

Λίγα 24ωρα μετά τη δημοσιοποίηση των καταγγελιών από τους οργανωμένους ασθενείς, το φως της δημοσιότητας βλέπει έκθεση του Γενικού Ελεγκτή μετά από αιφνιδιαστικό έλεγχο στα ΤΑΕΠ των Γενικών Νοσοκομείων Λευκωσίας και Λεμεσού, που έγινε κατά τις μεσονύχτιες ώρες 11 μ.μ. - 2 π.μ.

Στην έκθεση γίνεται λόγος για αδυναμίες στη λειτουργία του αξονικού τομογράφου στο Γ.Ν. Λευκωσίας, αλλά και τεράστιες ουρές αναμονής στα ΤΑΕΠ. Όπως αναφέρεται, λόγω βλάβης του αξονικού τομογράφου στο Νοσοκομείο Λευκωσίας, οι ασθενείς μεταφέρονταν σε ιδιωτικό νοσηλεύτήριο του ΓεΣΥ μέσω αγοράς υπηρεσιών, που προνοούσε αποκλειστικά τη διενέργεια εξετάσεων και όχι την παροχή ιατρικής γνωμάτευσης ακτινολόγων. «Οι ιατρικές γνωματεύσεις διενεργήθηκαν μέσω τηλεδιάγνωσης από εταιρεία στην Ελλάδα, παρά την παρουσία εφημερεύοντος ακτινολόγου στο Γ.Ν. Λευκωσίας, αφού οι ακτινολόγοι του Γ.Ν. Λευκωσίας αρνήθηκαν να παράσχουν υπηρεσίες, επικαλούμενοι λόγους πρακτικούς και

ιατρικούς». Το Ακτινολογικό Τμήμα του Γ.Ν. Λευκωσίας παρέλαβε στις 26.6.2025 καινούριο αξονικό τομογράφο, με συνολικό κόστος σύμβασης €1, εκ. πλέον Φ.Π.Α., ο οποίος, όπως πληροφορηθήκαμε, δεν έχει λειτουργήσει μέχρι σήμερα.

Όσον αφορά τους μέσους χρόνους παραμονής στα ΤΑΕΠ, αυτοί ήταν πέντε ώρες και 15 λεπτά στο Γ.Ν. Λευκωσίας και δύο ώρες και 49 λεπτά στο Γ.Ν. Λεμεσού. Καταγράφηκε δε περίπτωση στο Νοσοκομείο Λευκωσίας όπου ο χρόνος παραμονής έφθασε τις 11 ώρες και 28 λεπτά.

Δρομολογούνται εκπαιδευτικά σεμινάρια

Παρόλο που τα τελευταία παράπονα δεν έχουν διερευνηθεί και δεν υπάρχει ακόμα κάποιο πόρισμα, ο όγκος τους φαίνεται να θορύβησε το Υπουργείο Υγείας. Μιλώντας στη «Σημερινή», ο

Νεόφυτος Χαραλαμπίδης δήλωσε ότι πολύ σύντομα θα επανεκκινήσουν εκπαιδευτικά σεμινάρια για ζητήματα που αφορούν τη συμπεριφορά προς τους ασθενείς. Τόνισε, δε, τα εξής: «Πρόσφατα είχα συγκαλέσει σύσκεψη με τη διοίκηση του ΟΚΥΥ, μετά τις καταγγελίες που είχαν δει το φως της δημοσιότητας, όπου δόθηκαν συγκεκριμένες σχετικές οδηγίες. Η φροντίδα υγείας δεν θα πρέπει να εξαντλείται στην ιατρική πράξη, αλλά να επεκτείνεται και σε μια ανθρώπινη παρουσία δίπλα στον ασθενή. Από τη δική μας πλευρά, σε κάθε περιστατικό που μας καταγγέλλεται, ενεργοποιούνται άμεσα όλες οι προβλεπόμενες διαδικασίες διερεύνησης και, εκεί και όπου διαπιστώνονται παραλείψεις ή ευθύνες, να είστε βέβαιοι ότι θ' αποδοθούν χωρίς εκπώσεις. Δεν θα πρέπει όμως να μηδενίσουμε την προσπάθεια

Κατηγορία Παραπόνου	Σύνολο
Ποιότητα Υπηρεσιών Υγείας.....	16
Φάρμακα και θεραπείες.....	11
Πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας.....	7
Ενδεχόμενη Ιατρική Αμέλεια.....	6
Συμπεριφορά/εξυπηρέτηση ιατρικού, νοσηλευτικού, παραϊατρικού προσωπικού, φαρμακοποιού.....	6
Δαπάνη.....	3
Επιδόματα / Παροχές.....	2
Παραβιάσεις εργασιακών δικαιωμάτων.....	1

Παραλήφθηκε (26/6/2025) νέος αξονικός στο Γ.Ν. Λευκωσίας, αξίας €1,5 εκατ. (+ΦΠΑ), αλλά -κατά την Ελεγκτική- δεν έχει λειτουργήσει, την ώρα που ασθενείς πήγαιναν σε ιδιωτικό νοσηλεύτήριο για εξέταση και οι γνωματεύσεις γίνονταν με τηλεδιάγνωση από Ελλάδα

των λειτουργιών υγείας που καθημερινά σώζουν ζωές».

Στην αναμονή για τις μεταρρυθμίσεις

Δύο σημαντικές μεταρρυθμίσεις, που αναμένεται να βελτιώσουν την ποιότητα της παροχής υπηρεσιών υγείας, ο Συνήγορος του ασθενούς και το Κέντρο Κλινικής Τεκμηρίωσης, βρίσκονται σε τροχιά υλοποίησης, πλην όμως αναμένεται να περάσουν μήνες μέχρι να μπορούν ν' αποφέρουν ουσιαστικά αποτελέσματα.

Ο Συνήγορος του ασθενούς, όπως μας ανέφερε ο κ. Χαραλαμπίδης, έχει εκ των βασικών επιδιώξεών του τον εντοπισμό ενδεχόμενων παραβιάσεων των δικαιωμάτων των ασθενών και την προώθηση μέτρων για την προστασία τους. «Για πρώτη φορά, οι ασθενείς αποκτούν θεσμοθετημένο δικαίωμα υποβολής παραπόνων, τα οποία θα εξετάζονται μέσω των λειτουργιών δικαιωμάτων των ασθενών και των επαρχιακών επιτροπών εξέτασης παραπόνων. Με βάση τη συνολική διερεύνηση των παραπόνων, θα διατυπώνονται εισηγήσεις και θα προωθούνται διορθωτικές παρεμβάσεις, με στόχο τη συνεχή αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών», τόνισε ο Μάριος Χαραλαμπίδης, αναφέροντάς μας ότι βρίσκεται σε εξέλιξη η διαμόρφωση των απαραίτητων δομών και η διαδικασία στελέχωσης και οργάνωσης του νέου Γραφείου. «Παράλληλα, βρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία ορισμού λειτουργιών δικαιωμάτων των ασθενών από τις δομές παροχής υπηρεσιών υγείας, σύστασης επαρχιακών επιτροπών εξέτασης παραπόνων καθώς και μηχανισμών επικοινωνίας. Τα άτομα αυτά θα πρέπει στη συνέχεια να τύχουν σχετικής εκπαίδευσης».

Στο κάδρο βρίσκεται και η ίδρυση του Κέντρου Κλινικής Τεκμηρίωσης, το οποίο θα παρέχει κατευθυντήριες γραμμές και πρωτόκολλα στους επαγγελματίες υγείας, ώστε να προσφέρουν καλύτερη και πιο στοχευμένη φροντίδα στους ασθενείς. Παρόλο που το Κέντρο χαρακτηρίστηκε ως η δεύτερη μεγαλύτερη μεταρρύθμιση στον τομέα της Υγείας μετά το ΓεΣΥ, η πορεία του σημαδεύτηκε από παλινωδίες. Το νομοσχέδιο που κατέθεσε τον προηγούμενο μήνα στη Βουλή διαπιστώθηκε ότι ήταν διαφορετικό από εκείνο το οποίο είχε ετοιμάσει η αρμόδια συντονιστική Επιτροπή, προκαλώντας σφοδρές αντιδράσεις. Οι σκόπελοι φαίνεται προς το παρόν να έχουν ξεπεραστεί, με τον Μάριο Κουλούμα, ο οποίος θα εκπροσωπεί τους ασθενείς στο Κέντρο, να αναφέρει ότι το σχετικό νομοσχέδιο αναμένεται να ψηφιστεί εντός Μαρτίου. Ωστόσο, όπως τόνισε, για να τεθεί σε πλήρη λειτουργία, ενδέχεται να μεσολαβήσουν μέχρι και δύο χρόνια. «Το Κέντρο θα εποπτεύει την εφαρμογή των πρωτοκόλλων και των κατευθυντήριων γραμμών που θα εκδίδει για όλους του παρόνους», τόνισε ο κ. Κουλούμας, συμπληρώνοντας ότι η λειτουργία του θα καλύψει ένα μεγάλο κενό που υπάρχει στην Κύπρο.

Χώρισαν τραβώντας μαχαίρια

Για το ΑΚΕΛ ισχύει πάντα η παρακαταθήκη του αείμνηστου Δημήτρη Χριστόφια «Το κόμμα μας τζιαι τα μμάθκια μας». Και ασφαλώς όχι «το κόμμα μας... τζιαι τα μμάθκια της Ειρήνης»!

Έτσι οι δύο πλευρές, το κόμμα και η δημοφιλής βουλευτίνα του, Ειρήνη Χαραλαμπίδου, πήραν και επίσημα το αναμενόμενο από καιρού διαζυγίο τους. Και το έκαναν θορυβωδώς, με βαριές κουβέντες εκατέρωθεν, λες και δεν συζούσαν... «ειρηνικά» επί δεκαπέντε χρόνια.

Το ΑΚΕΛ κατηγόρησε την πρόωγη του ότι έθεσε πάνω απ' όλα τις προσωπικές της φιλοδοξίες και ότι εκμεταλλεύθηκε το κόμμα για να ανέλθει. Το ΑΚΕΛ «δεν προσφέρεται για καριέρες, ούτε είναι σημαία ευκαιρίας», υπογράμμισε σε ανακοίνωσή του. Προχώρησε, μάλιστα, να χαρακτηρίσει τη στάση της Χαραλαμπίδου «προσβλητική για τον κόσμο του ΑΚΕΛ».

Βεβαίως, εκείνο που καίει πιο πολύ την Εζεκία Παπαϊωάννου, είναι το γεγονός ότι η Ειρήνη κουβαλά μαζί της τους περισσότερους σταυρούς προτίμησης από τις προηγούμενες βουλευτικές εκλογές, με ορατό το ενδεχόμενο να μεταφέρει ένα μεγάλο μέρος τους στο «Άλμα». Την... «προίκα» της σε σταυρούς προτίμησης φρόντισε να προτάξει η Ειρήνη και ως επιχείρημα για

να μη δώσει πίσω την έδρα της, όπως απαιτούσε το ΑΚΕΛ.

Πολλοί θεωρούν ότι το «προδοτικό» άλμα της Ειρήνης προς το «Άλμα» εκμηδενίζει και τις πιθανότητες μελλοντικής συνεργασίας του κόμματος αυτού με το ΑΚΕΛ, ειδικότερα για υποστήριξη του Οδυσσέα στις προεδρικές του φιλοδοξίες, αλλά και ευρύτερα στο πλαίσιο μιας αντιπολιτευτικής συμμαχίας στη νέα Βουλή.

Η στήλη, πάντως, θυμήθηκε και κάτι άλλο. Ένα από τα βασικά στελέχη του «Αλματος», ο αναπληρωτής επικεφαλής του κινήματος και Καθηγητής Στρατηγικής Διοίκησης στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, Χαρίδημος Τσούκας, το 2012 είχε αρνηθεί να

παρασείσιν τελετή της καιάθεσης του θεμελίου λίθου της Βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου από τον τότε Πρόεδρο Χριστόφια, για να μην τιμήσει, όπως ανέφερε, με τη φυσική του παρουσία, «τον γέη που δεν τιμά το αξιωματό του». Ο κ. Τσούκας θεώρησε ότι, μετά τη φονική έκρηξη στο Μαρί, ο Πρόεδρος Χριστόφιας είχε «απολέσει την ηθική νομιμοποίηση να ηγείται». Έγραψε επίσης σε σχετικό καταπελικό άρθρο του: «Αρνούμαι να σφιξώ το χέρι του κορυφαίου αξιωματούχου που, ανεργηθρίαστα, θέτει το ίδιον συμφέρον πάνω από την καλή λειτουργία των θεσμών».

Το σημειώνουμε, απλώς, χάριν της Ιστορίας...

ΜΠΟΞΕΡ

Οι μεταμφιέσεις των πολιτικών

Οι αποκριάτικες ειδήσεις της στήλης:

* Μάθαμε ότι η Ειρήνη Χαραλαμπίδου θα μεταμφιεστεί σε... «μάγισσα Κίρκη», για να δείξει ότι είναι έτοιμη ν' ανεβεί στο άρμα («Άλμα») του Οδυσσέα και να μετατρέψει, με το μαγικό της ραβδί, τους συντρόφους του Στέφανου σε συντρόφους του τέως Γενικού Ελεγκτή.

* Ο Στέφανος Στεφάνου, από την πλευρά του, θα ντυθεί «νέος Λέων Τολστόι», κρατώντας ανά χείρας το μυθιστόρημά του «Πόλεμος στην Ειρήνη»!

* Με τη φαντασία μου είδα τον Πρόεδρο Χριστοδουλίδη να μεταμφιέζεται σε «Άμλετ», αλλά αντί για κρανίο να κρατά στην παλάμη του ομοίωμα της κεφαλής... του Τραμπ διερωτώμενος: «Να μπει κανείς ή να μη μπει στον πλανητάρχη την πομπή»; Τελικά αποφάσισε να μπει!

* Ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες αναφέρουν ότι γνωστό δημόσιο πρόσωπο μεταμφιέστηκε σε... «Αννη Αλεξούη», με σκοπό να καλοπιάσει την διάσημη, πλέον, influencer, ελπίζοντας να μη βγάλει στη φόρα και τα δικά του ατοπήματα.

* Με όλες αυτές τις εγκληματικές δραστηριότητες των μαφιόζων στη Λάρνακα, ο Δήμαρχος Αντρέας Βύρας σκέφτεται να μεταμφιεστεί σε «Robocorp», για να στείλει τα

ανάλογα μηνύματα στους παρανόμους, αλλά και στην Αστυνομία, ότι αν δεν τους αντιμετωπίσει αποτελεσματικά, θ' αναλάβει δράση ο ίδιος!

* Με αφορμή το γεγονός ότι δεν καταφέραμε ακόμα ν' αξιοποιήσουμε το φυσικό μας αέριο, πληροφορούμαστε ότι κάποιος, με υψηλή αίσθηση του χιούμορ, θα εμφανιστούν στη σημερινή καρναβαλιστική παρέλαση ολοτοίσοι, με μια ταμπελίτσα στην πλάτη τους και ένα βέλος να δείχνει προς τα οπίσθια, και με την επιγραφή... «κοίτασμα φυσικού αερίου».

* Πληροφορίες της στήλης αναφέρουν ότι ο Λεμεσιανός νέος Υπουργός Υγείας, Νεόφυτος Χαραλαμπίδης, θα εμφανιστεί στο σημερινό Καρναβάλι με μια

πρωτότυπη αποκριάτικη ενδυμασία και συγκεκριμένα θα παρουσιαστεί σαν ένα τεράστιο... «Συκώτι». Για να δείξει πόσο μεγάλη... φλάγκα πρέπει να έχει κανένας για να μην αυτομολήσει με όσα συμβαίνουν στον τομέα της Υγείας!

* Ο Φειδίας δεν θα εμφανιστεί καθόλου σε καρναβαλιστικές εκδηλώσεις. Δεν θα ντυθεί ούτε καν «πελλόμασκα». Διότι όλο τον υπόλοιπο χρόνο είναι από μόνος του πραγματικό Καρναβάλι.

* Και προσοχή! Μπορεί η περίοδος του Καρναβαλιού να ολοκληρώνεται σήμερα, αλλά οι διάφοροι μεταμφιεσμένοι, και ειδικότερα οι... υποψήφιοι βουλευτές, θα συνεχίσουν τις εμφανίσεις τους μέχρι τον ερχόμενο Μάιο!

ΚΥΠΡΟΦΡΕΝΗΣ

ART AERI “ Ελίζαμπεθ Τέιλορ

Η Ελίζαμπεθ Τέιλορ γεννήθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 1932 και πέθανε στις 23 Μαρτίου 2011. Ήταν οπουδαία Αμερικανίδα ηθοποιός.

Γεννήθηκε στο Χάμστεντ του Λονδίνου από Αμερικανούς γονείς και η οικογένειά της επέστρεψε στις ΗΠΑ μετά το ξέσπασμα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ενώ η Τέιλορ ήταν 7 χρονών. Ξεκίνησε την καριέρα της ως παιδί θαύμα το 1943 με την ταινία “Σιωπηλός Κατήγορος”. Συνέχισε να γυρίζει ταινίες και τη δεκαετία του πενήντα και αποτέλεσε τη μεγαλύτερη σταρ του αμερικανικού κινηματογράφου. Είχε προταθεί για βραβείο Όσκαρ 5 φορές και το έχει κερδίσει δύο, την πρώτη για την ταινία “Ζήσαμε στην Αμαρτία” του 1960 και τη δεύτερη για το “Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γουλφ” του 1966. Άλλες αξιόλογες ταινίες της είναι “Μια θέση στον ήλιο” του 1951, “Ο Γίγας” του 1955, “Όσα δεν οβήνει ο χρόνος” του 1957, “Λυσσασμένη Γάτα” του 1958 και “Ξαφνικά, πέρυσι το καλοκαίρι” του 1959. Εντυπωσιακή και μοναδική ήταν και η ερμηνεία της στον επώνυμο ρόλο της “Κλεοπάτρας”, με τον Ρίτσαρντ Μπάρτον και τον Ρεξ Χάρισον. Η ερμηνεία της ήταν τόσο εμβληματική που καμία άλλη ηθοποιός τολμούσε, από σεβασμό και εκτίμηση, να παίξει τον ρόλο αυτό ενόσω η ίδια βρισκόταν στη ζωή. Είναι κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων αυτής της ταινίας που ερωτεύτηκε παράφορα τον Μπάρτον. Η ηθοποιός το 1959 ασπάστηκε τον Ιουδαϊσμό.

Τον Σεπτέμβριο του 1960, ερχόμενοι από τη Ρώμη, όπου

είχαν πάει για την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων, η Ελίζαμπεθ Τέιλορ και ο τέταρτος σύζυγός της, ο τραγουδιστής Έντι Φίσερ, επέλεξαν για διακοπές την Ελλάδα, όπου έκαναν κρουαζιέρα στο Αιγαίο Πέλαγος με το κότσο “Μασκότ”, ελληνικής ιδιοκτησίας. Οι δημοσιογράφοι έφθασαν με βενζινακάτο στο κότσο και εκείνη από την κουπαστή, χαμογελώντας και ποζάροντας, δέχθηκε να απαντήσει λακωνικά και για λίγα λεπτά σε μερικές ερωτήσεις των δημοσιογράφων. Έγινε εξώφυλλο σε όλα τα ελληνικά περιοδικά της εποχής.

Η Ελίζαμπεθ Τέιλορ παντρεύτηκε οκτώ φορές, εκ των οποίων τις δύο με τον Ρίτσαρντ Μπάρτον. Αγαπούσε πολύ τα κοσμήματα και η συλλογή διαμαντιών της ήταν ανεκτίμητης αξίας. Ήταν τόσο μεγάλη, που χρειάστηκαν δύο δημοπρασίες στους Sotheby's για να ολοκληρώσουν την πώλησή τους μετά θάνατο. Πολλά από αυτά τα κοσμήματα ήταν δώρα από τον Μπάρτον. Της άρεσαν πολύ τα αρώματα και ήταν διάσημη για τα βιολεπιά υπέροκά της μάτια. Είχε αποκτήσει δύο γιους και δύο κόρες. Το ειδύλλιο της με τον Ρίτσαρντ Μπάρτον αποτελεί ένα απ' τα πιο αξιωμακρόνεια στην ιστορία του Χόλιγουντ. Η ηθοποιός πέθανε σε ιδιωτική κλινική του Λος Άντζελες από καρδιακή ανεπάρκεια σε ηλικία 79 ετών. Το Αμερικανικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου την έχει κατατάξει έβδομη στη λίστα με τις είκοσι πέντε μεγαλύτερες σταρ όλων των εποχών. Είχε γράψει η ίδια για τον εαυτό της: «Η MGM με δίδαξε πώς να είμαι μια σταρ πριν από 40 χρόνια. Πραγματικά, δεν νομίζω να υπήρξα ουδένποτε άλλο».

Για περισσότερες πληροφορίες αποταθείτε στο www.artaeri.com.

Μακαρίου 71, Λ/σία.

Από τον κλιματικό κίνδυνο στην κεφαλαιακή πραγματικότητα

Η αναδιαμόρφωση του αποθέματος συστημικού κινδύνου από την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών

ΟΛΥΒΙΑ ΠΙΤΤΑΛΗ*

Καθώς η κλιματική αλλαγή έχει πάψει ν' αποτελεί αποκλειστικά περιβαλλοντικό ζήτημα και αναδεικνύεται πλέον και ως παράγοντας ουσιώδους χρηματοπιστωτικού κινδύνου, η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (EAT - European Banking Authority - EBA) καλείται στο πλαίσιο του εποπτικού της ρόλου να επαναξιολογήσει και να επαναπροσδιορίσει το Απόθεμα Συστημικού Κινδύνου (Systemic Risk Buffer - SyRB). Στόχος είναι η επαρκής ενσωμάτωση των κινδύνων που απορρέουν από τα πιστωτικά, αγοραία και λειτουργικά ανοίγματα των τραπεζών.

Στο πλαίσιο αυτό, και στο πλαίσιο της ευρύτερης στρατηγικής της για βιώσιμη χρηματοδότηση, η EAT ξεκίνησε στις 29 Ιανουαρίου 2026 δημόσια διαβούλευση σχετικά με προτεινόμενες τροποποιήσεις των κατευθυντήριων γραμμών της για τα κατάλληλα υποσύνολα ανοιγμάτων, στα οποία μπορεί να εφαρμοστεί το SyRB1.

Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις στοχεύουν στην ανανέωση των υφιστάμενων κατευθυντήριων γραμμών του SyRB, οι οποίες θεσπίστηκαν το 2020, με στόχο την ενίσχυση της ακρίβειας και της αποτελεσματικότητάς του ως μακροπροληπτικού εργαλείου. Ειδικότερα, το αναθεωρημένο πλαίσιο επιδιώκει να καταστήσει το SyRB καταλληλότερο για την κάλυψη κεφαλαιακών απαιτήσεων που συνδέονται με συστημικούς κινδύνους απορρέοντες από την κλιματική αλλαγή, τόσο υπό τη μορφή του φυσικού κινδύνου (ζημιές από ακραία κλιματικά φαινόμενα), όσο και του κινδύνου μετάβασης (απώλειες που σχετίζονται με τη μετάβαση σε οικονομίες χαμηλών εκπομπών άνθρακα).

Ο στόχος του Αποθέματος Συστημικού Κινδύνου (Systemic Risk Buffer - SyRB):

Το SyRB καλύπτει συστημικούς κινδύνους που δεν αντιμετωπίζονται επαρκώς ούτε από τον Κανονισμό Κεφαλαιακών Απαιτήσεων (CRR), ούτε από το απόθεμα αντικυκλικού κεφαλαίου (CCyB), ούτε από τα αποθέματα για παγκοσμίως ή εγχώρια συστημικά σημαντικά ιδρύματα (G-SII/O-SII).

Σε αντίθεση με τις μικροπροληπτικές απαιτήσεις που εστιάζουν

Οι νέες τροποποιήσεις που προτείνει η EAT επιτρέπουν στις εποπτικές Αρχές να εντοπίζουν με μεγαλύτερη ακρίβεια τα ανοίγματα που επηρεάζονται από συστημικούς κινδύνους συνδεδεμένους με την κλιματική αλλαγή

στη φερεγγυότητα μεμονωμένων τραπεζών, τα μακροπροληπτικά εργαλεία, όπως το SyRB, διασφαλίζουν τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα απορροφώντας συγκεντρωμένους κινδύνους σε τομείς, περιοχές ή παράγοντες κινδύνου.

Στην Κύπρο, η εφαρμογή του SyRB γίνεται μέσω της μακροπροληπτικής πολιτικής της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου (ΚΤΚ) σύμφωνα με τον Νόμο για τη Μακροπροληπτική Εποπτεία Ιδρυμάτων του 2015 (6(Ι)/2015), όπως έχει κατά καιρούς τροποποιηθεί, χωρίς να αποκλείεται η ανάγκη αναθεώρησης για κινδύνους που συνδέονται με την κλιματική αλλαγή.

Τι προβλέπουν οι προτεινόμενες τροποποιήσεις της EAT

Οι νέες τροποποιήσεις που προτείνει η EAT επιτρέπουν στις εποπτικές Αρχές να εντοπίζουν με μεγαλύτερη ακρίβεια τα ανοίγματα που επηρεάζονται από συστημικούς κινδύνους συνδεδεμένους με την κλιματική αλλαγή. Το πλαίσιο περιλαμβάνει πιο λεπτομερή τομεακή και γεωγραφική ανάλυση των χαρτοφυλακίων, βελτιωμένα εργαλεία σχεδιασμού και παρακολούθησης σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) και μεγαλύτερη ευελιξία στην εφαρμογή του SyRB σε πολλαπλές κατηγορίες ανοιγμάτων ταυτόχρονα.

Πώς επηρεάζονται οι ευρωπαϊκές τράπεζες και ποιοι είναι οι λόγοι που δεν μπορούν πλέον να αγνοούν τον κλιματικό κίνδυνο στον κεφαλαιακό τους προγραμματισμό:

Τα πιστωτικά ιδρύματα σε ολόκληρη την ΕΕ αναμένεται να επηρεαστούν από το αναθεωρημένο πλαίσιο του SyRB σε πολλαπλά επίπεδα και

πιο συγκεκριμένα στα πιο κάτω:

1. Υψηλότερες κεφαλαιακές απαιτήσεις για ορισμένα ανοίγματα

Η ενεργοποίηση ή προσαρμογή του SyRB με βάση κλιματικούς κινδύνους μπορεί να επιφέρει πρόσθετα κεφάλαια για συγκεκριμένα χαρτοφυλάκια, όπως δάνεια που καλύπτονται με ακίνητα υψηλής ενεργειακής κατανάλωσης ή ανοίγματα σε περιοχές εκτεθειμένες σε φυσικούς κινδύνους. Αυτό θα συνεπάγεται αυξημένο κόστος κεφαλαίου, το οποίο ενδέχεται να περιορίσει τα διαθέσιμα κεφάλαια για χορηγήσεις ή τη διανομή μερισμάτων, ιδιαίτερα για τράπεζες με συγκεντρωμένες εκθέσεις σε κλιματικά ευαίσθητους τομείς ή γεωγραφικές περιοχές.

2. Στρατηγική επανεκτίμηση των κινδύνων χαρτοφυλακίου

Η προοπτική εφαρμογής SyRB, με βάση κλιματικούς κινδύνους, αναμένεται να επιταχύνει τις εσωτερικές προσπάθειες των τραπεζών για την ενσωμάτωση του κλιματικού κινδύνου στο πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων. Τα πιστωτικά ιδρύματα θα χρειαστεί να ενισχύσουν τις δυνατότητές τους στον εντοπισμό, τη μέτρηση και την αναφορά κινδύνων, προκειμένου να ευθυγραμμιστούν με τα πιο αναλυτικά υποσύνολα ανοιγμάτων που δύνανται να ορίσουν οι αρμόδιες Αρχές, ώστε ν' ανταποκριθούν σε γνωστοποιήσεις και προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων (stress tests).

Ιδρύματα με ανεπαρκή δεδομένα ή περιορισμένες δυνατότητες μοντελοποίησης κλιματικού κινδύνου ενδέχεται να αντιμετωπίσουν

δυσκολίες στην αποτελεσματική ανταπόκριση, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει σε υψηλότερες κεφαλαιακές απαιτήσεις ή σε πιο συντηρητικά όρια κινδύνου.

3. Ανταγωνιστική θέση και δυναμικές της Αγοράς

Τα ιδρύματα που προσαρμόζουν εγκαίρως τα χαρτοφυλάκια τους, μειώνοντας τα ανοίγματα υψηλού κλιματικού κινδύνου, μπορούν να επωφεληθούν από χαμηλότερες επιβαρύνσεις SyRB και βελτιωμένη κεφαλαιακή εικόνα. Η ευθυγράμμιση στρατηγικών χορηγήσεων με στόχους βιωσιμότητας μετατρέπεται έτσι σε παράγοντα ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος, πέραν της ρυθμιστικής υποχρέωσης.

Η συγκεκριμένη διαβούλευση της EAT σηματοδοτεί σημαντική πρόοδο στην ενσωμάτωση των κλιμακών παραμέτρων στο μακροπροληπτικό πλαίσιο της ΕΕ. Με τη δυνατότητα πιο λεπτομερούς αναγνώρισης των συστημικών κινδύνων που σχετίζονται με το κλίμα και την παροχή εργαλείων για την αντιμετώπισή τους, η EAT υποστηρίζει τις εποπτικές Αρχές στη διασφάλιση της

χρηματοπιστωτικής σταθερότητας εν μέσω των μεταβαλλόμενων κλιματικών συνθηκών.

Για τα πιστωτικά ιδρύματα, αυτές οι αλλαγές συνεπάγονται αισθητά υψηλότερες κεφαλαιακές απαιτήσεις, σημαντικές απαιτήσεις για τη διαχείριση κινδύνων και τις δυνατότητες δεδομένων, καθώς και στρατηγικές αποφάσεις σχετικά με την προσαρμογή των χαρτοφυλακίων στους κινδύνους που συνδέονται με το κλίμα και στους στόχους βιωσιμότητας.

Καθώς η διαβούλευση προχωρεί και τα σχόλια θα πρέπει να υποβληθούν μέχρι τις 30 Απριλίου 2026, οι τράπεζες και οι φορείς της αγοράς θα πρέπει να συνεργαστούν ενεργά με τις εποπτικές Αρχές για την πρακτική εφαρμογή των νέων εργαλείων.

1. EBA/CP/2026/01 setting out Draft Guidelines amending EBA/GL/2020/13 on the appropriate subsets of sectoral exposures to which competent or designated authorities may apply a systemic risk buffer in accordance with Article 133(5)(f) of Directive 2013/36/EU

*Manager, Risk Consulting, KPMG Κύπρου

ΚΕΝΕΣ ΘΕΣΕΙΣ

Ο Σύνδεσμος για την Πρόληψη και Αντιμετώπιση της Βίας στην Οικογένεια, λόγω επέκτασης των προγραμμάτων του, προκηρύσσει τις ακόλουθες θέσεις εργασίας:

- ΚΕΝΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΧΩΡΟΥ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ.
- ΚΕΝΗ ΘΕΣΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ ΧΩΡΟΥ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ ΛΕΜΕΣΟΥ.
- ΚΕΝΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΒΑΡΔΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΠΑΒΟ ΣΤΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΓΙΑ ΝΕΑΡΕΣ ΚΑΙ ΑΝΗΛΙΚΕΣ ΜΗΤΕΡΕΣ, ΑΙΤΗΤΗΡΙΕΣ ΑΣΥΛΟΥ.
- ΚΕΝΗ ΘΕΣΗ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗ/ΤΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΠΑΒΟ ΣΤΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΓΙΑ ΝΕΑΡΕΣ ΚΑΙ ΑΝΗΛΙΚΕΣ ΜΗΤΕΡΕΣ, ΑΙΤΗΤΗΡΙΕΣ ΑΣΥΛΟΥ.

Τα πιστοποιητικά θα υποβάλλονται σε ηλεκτρονική μορφή στην ηλεκτρονική διεύθυνση: s.metti@domviolence.org.cy.

Τελευταία ημερομηνία παραλαβής των αιτήσεων είναι η **Παρασκευή, 27 Φεβρουαρίου 2026**.

Για περισσότερες πληροφορίες, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν ν' αποστείλουν στην ιστοσελίδα του Συνδέσμου <https://domviolence.org.cy/domm/> και στο **τηλ. 22813121**.

ΕΛΒΕΤΙΑ - ΚΥΠΡΟΣ
Πρόγραμμα Συνεργασίας

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ,
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Προκήρυξη Διαγωνισμού

Ο Σύνδεσμος Πρόληψης και Αντιμετώπισης της Βίας στην Οικογένεια (ΣΠΑΒΟ) προκηρύσσει διαγωνισμό εκτιμώμενης αξίας €160.000 πλέον ΦΠΑ για την ανακαίνιση των γραφείων του στη Λάρνακα.

Οι ενδιαφερόμενοι οικονομικοί φορείς μπορούν να λάβουν τα έγγραφα του Διαγωνισμού, χωρίς καμία χρέωση, με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, κατόπιν συνεννοήσεως με την Αρχιτέκτονα του έργου, κα Νάγια Σαββίδου (τηλ: 22765634).

Καταληκτική ημερομηνία υποβολής των προσφορών: **03/03/2026 και ώρα 12:00 μ.**

Το έργο συγχρηματοδοτείται από το Πρόγραμμα Συνεργασίας Ελβετία - Κύπρος.

ΤΑΣΟΣ
ΓΙΑΣΕΜΙΔΗΣ

Η οικονομία της Κύπρου το 2026 επιβεβαιώνει τη σταθερή αναπτυξιακή της πορεία, έχοντας εδραιώσει ένα μοντέλο που βασίζεται κυρίως στον τομέα των υπηρεσιών και στη διεθνή επιχειρηματική δραστηριότητα. Σε ένα περιβάλλον γεωπολιτικών ανακατατάξεων και τεχνολογικών μετασχηματισμών, η χώρα αξιοποιεί τη γεωστρατηγική της θέση στο σταυροδρόμι Ευρώπης, Ασίας και Αφρικής, λειτουργώντας ως γέφυρα αγορών και κεφαλαίων. Η πλήρης πρόσβαση στην ευρωπαϊκή ενιαία αγορά, σε συνδυασμό με ένα ευέλικτο και ανταγωνιστικό θεσμικό πλαίσιο, ενισχύουν τον ρόλο της ως περιφερειακού επιχειρηματικού κέντρου.

Το οργανωμένο και αξιόπιστο Κτηματολόγιο, η πλήρης κατάργηση του Φόρου Ακίνητης Ιδιοκτησίας από τον Ιανουάριο του 2017 και η σταθερή αναπτυξιακή πορεία του ΑΕΠ, συνοδευόμενη από αναβαθμίσεις από διεθνείς Οίκους αξιολόγησης, έχουν ενισχύσει την εμπιστοσύνη των επενδυτών. Το χρηματοπιστωτικό σύστημα διαθέτει ισχυρή κεφαλαιακή βάση και λειτουργεί σε πλαίσιο αυξημένης εποπτείας και συμμόρφωσης, στοιχείο κρίσιμο για τη διατήρηση της αξιοπιστίας της χώρας στις διεθνείς αγορές.

Φορολογικό πλαίσιο

Το φορολογικό πλαίσιο παραμένει ένας από τους βασικούς παράγοντες ανταγωνιστικότητας. Ο εταιρικός φορολογικός συντελεστής 15% συγκαταλέγεται στους χαμηλότερους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ η απαλλαγή από φόρο επί μερισμάτων και κερδών από πώληση μετοχών και άλλων τίτλων για μη κατοίκους ενισχύει τη χρήση της Κύπρου ως διεθνούς επενδυτικού κόμβου. Παράλληλα, ο μηδενικός παρακρατούμενος φόρος σε εξερχόμενες πληρωμές και η χαμηλή φορολόγηση συντάξεων εξωτερικού (5%) δημιουργούν ένα περιβάλλον σταθερότητας και προβλεψιμότητας για φυσικά και νομικά πρόσωπα.

Η κυπριακή οικονομία έχει μεταβεί σταδιακά από ένα μοντέλο παραδοσιακών υπηρεσιών σε ένα οικοσύστημα εξειδικευμένων και γνώσης-εντατικών δραστηριοτήτων. Οι νομικές, λογιστικές, συμβουλευτικές και διοικητικές υπηρεσίες διαθέτουν μακρά εμπειρία στην εξυπηρέτηση διεθνών επιχειρήσεων, ενώ οι επενδύσεις σε ψηφιοποίηση, κανονιστική συμμόρφωση και διαχείριση κινδύνων έχουν ενισχύσει την ποιότητα και τη διαφάνεια των παρεχόμενων υπηρεσιών. Οι υπηρεσίες κυριαρχούν τόσο στο ΑΕΠ όσο και στην απασχόληση, επιβεβαιώνοντας τον διαρθρωτικό τους ρόλο στην οικονομία.

ΚΟΜΒΟΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ:

Οφέλη και προκλήσεις

Η Κύπρος αξιοποιεί τη γεωστρατηγική της θέση, λειτουργώντας ως γέφυρα αγορών και κεφαλαίων

Ιδιαίτερα δυναμική είναι η άνοδος του τομέα της πληροφορικής, ο οποίος τα τελευταία χρόνια εξελίχθηκε σε βασικό πυλώνα ανάπτυξης. Η εγκατάσταση διεθνών εταιρειών τεχνολογίας και καινοτομίας έχει δημιουργήσει ένα αναπτυσσόμενο οικοσύστημα που περιλαμβάνει κέντρα ανάπτυξης λογισμικού, υπηρεσίες fintech, εταιρείες κυβερνοασφάλειας και νεοφυείς επιχειρήσεις υψηλής τεχνολογίας. Η συμβολή του τομέα IT δεν περιορίζεται μόνο στη δημιουργία θέσεων εργασίας υψηλής εξειδίκευσης, αλλά επεκτείνεται στην αύξηση της προστιθέμενης αξίας και στη μεταφορά τεχνολογίας στην ευρύτερη οικονομία.

Καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη αυτή διαδραματίζουν τα κίνητρα για υπηκόους τρίτων χωρών και για τη μειγκατάσταση εταιρειών τεχνολογίας. Άδειες εργασίας και διαμονής έως τρία έτη με δυνατότητα ανανέωσης, απλοποιημένες διαδικασίες για μόνιμη ή μακροχρόνια διαμονή, δυνατότητα μετεγκατάστασης υποστηρικτικού προσωπικού και ελεύθερη πρόσβαση στην αγορά εργασίας για συζύγους υψηλά αμειβόμενων εργαζομένων IT συνθέτουν ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο προσέλκυσης ταλέντου. Η ψηφιακή βίβα νομάδων με διάρκεια έως τρία έτη, καθώς και η φοροαπαλλαγή 50% για νέους μη κατοίκους εργαζομένους με ετήσιες απολαβές άνω των €55.000, ενισχύουν περαιτέρω την ανταγωνιστικότητα της χώρας στον διεθνή ανταγωνισμό για εξειδικευμένο ανθρώπινο δυναμικό.

Οι ξένες εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην Κύπρο δεν συμβάλλουν μόνο άμεσα στο ΑΕΠ

και στην απασχόληση, αλλά δημιουργούν ένα πλέγμα πολλαπλασιαστικών ωφελειών. Συνεργάζονται με τοπικούς παρόχους υπηρεσιών, ενισχύουν τη ζήτηση για εξειδικευμένες επαγγελματικές υπηρεσίες, τροφοδοτούν την αγορά ακινήτων του επιχειρηματικού περιβάλλοντος. Παράλληλα, λειτουργούν ως φορείς μεταφοράς τεχνολογίας και βέλτιστων πρακτικών, αναβαθμίζοντας συνολικά το παραγωγικό δυναμικό της χώρας.

Η πρόκληση για την κυπριακή Πολιτεία είναι να διασφαλίσει ότι η οικονομική πρόοδος θα μεταφραστεί σε βιώσιμη και κοινωνικά δίκαιη ευημερία για όλους

Προτεραιότητες ιδιωτικού τομέα

Σε στρατηγικό επίπεδο, οι προτεραιότητες του ιδιωτικού τομέα επικεντρώνονται στην περαιτέρω ανάπτυξη ψηφιακών υποδομών, στην ενίσχυση της κυβερνοασφάλειας και στην επένδυση στην εκπαίδευση και την ανάπτυξη δεξιοτήτων. Η κινητικότητα ταλέντου και η καλλιέργεια κουλτούρας καινοτομίας αποτελούν βασικά στοιχεία για τη διατήρηση της δυναμικής. Η σύνδεση πανεπιστημίων, ερευνητικών κέντρων και επιχειρήσεων αναδεικνύεται σε

κρίσιμο παράγοντα για τη μετάβαση σε ένα ακόμη πιο ώριμο οικοσύστημα τεχνολογίας και γνώσης.

Το κρίσιμο ερώτημα αφορά τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του μοντέλου. Η εξάρτηση από τις υπηρεσίες και τις διεθνείς ροές κεφαλαίων απαιτεί συνεχή προσαρμογή στις διεθνείς κανονιστικές και φορολογικές εξελίξεις. Η διατήρηση ρυθμιστικής σταθερότητας, η ενίσχυση της θεσμικής αξιοπιστίας και η επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο αποτελούν προϋποθέσεις για την αποφυγή εφσουςασμού. Η διαφοροποίηση του παραγωγικού μοντέλου, η ενίσχυση της καινοτομίας και η προσέλκυση βιώσιμων επενδύσεων υψηλής προστιθέμενης αξίας θα καθορίσουν την επόμενη φάση ανάπτυξης.

Η πιο άμεση και ορατή συνέπεια είναι η άνοδος των τιμών ενοικίασης και αγοράς ακινήτων. Η εγκατάσταση μεγάλου αριθμού ξένων εταιρειών συνεπάγεται μετακίνηση προσωπικού από το εξωτερικό - συχνά υψηλόμισθων στελεχών - τα οποία αναζητούν κατοικία σε συγκεκριμένες περιοχές με υψηλά πρότυπα διαβίωσης. Η συγκέντρωση αυτής της ζήτησης, ειδικά σε συγκεκριμένες περιοχές, έχει οδηγήσει σε σημαντική αύξηση των ενοικίων, εκτιπίζοντας ντόπιους εργαζομένους και νέες οικογένειες από την αγορά.

Το αποτέλεσμα είναι η δημιουργία μιας "διπλής αγοράς": από τη μια πλευρά κατοικίες σχεδιασμένες για υψηλόμισθους αλλοδαπούς εργαζομένους, και από την άλλη περιορισμένες επιλογές για τους Κύπριους πολίτες. Αυτό εντείνει τις κοινωνικές ανισότητες και δημιουργεί αίσθημα αποκλεισμού,

ιδίως στους νέους που αδυνατούν να αποκτήσουν ή να ενοικιάσουν κατοικία στον τόπο τους.

Παράλληλα, η κάθοδος διεθνών εταιρειών επηρεάζει σημαντικά τη μισθολογική δομή της οικονομίας. Από τη μια πλευρά, οι υψηλότεροι μισθοί που προσφέρουν - ιδιαίτερα στον τομέα της πληροφορικής και των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών - λειτουργούν ως μοχλός αύξησης των αποδοχών και δημιουργούν κίνητρο για εξειδίκευση. Από την άλλη, προκαλούν σοβαρές στρεβλώσεις.

Μικρομεσαίες κυπριακές επιχειρήσεις αδυνατούν να ανταγωνιστούν τα πακέτα αποδοχών που προσφέρουν πολυεθνικές εταιρείες. Αυτό οδηγεί σε "διαρροή ταλέντου" από την τοπική αγορά προς τις μεγάλες ξένες εταιρείες, με αποτέλεσμα να αποδυναμώνεται η εγχώρια επιχειρηματικότητα. Επιπλέον, δημιουργείται μισθολογικό χάσμα μεταξύ εργαζομένων του ίδιου κλάδου, ανάλογα με το αν εργάζονται σε ξένη ή κυπριακή εταιρεία.

Η ταχεία πληθυσμιακή αύξηση σε συγκεκριμένες περιοχές επιβαρύνει επίσης τις υποδομές: σχολεία, οδικό δίκτυο, υπηρεσίες υγείας και δημοτικές υπηρεσίες. Η έλλειψη έγκαιρου πολεοδομικού σχεδιασμού οδηγεί σε κυκλοφορική συμφόρηση, έλλειψη χώρων στάθμευσης και πίεση σε κοινωφελείς υπηρεσίες. Αν και το κράτος εισπράττει αυξημένα φορολογικά έσοδα, η διοικητική και θεσμική προσαρμογή δεν συμβαδίζει πάντα με τον ρυθμό ανάπτυξης.

Ένα λιγότερο μετρήσιμο αλλά εξίσου σημαντικό ζήτημα αφορά στην κοινωνική συνοχή. Η πρόκληση δεν είναι η παρουσία ξένων εταιρειών αυτή καθαυτή, αλλά ο τρόπος ενσωμάτωσής τους στο οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον της χώρας.

Η Κύπρος οφείλει να υιοθετήσει μια πιο ολοκληρωμένη στρατηγική. Πρώτον, απαιτείται σιγαασική πολιτική που να ενισχύει την προσφορά προστιπής κατοικίας, με κίνητρα για ανάπτυξη μεσαίου κόστους μονάδων και ρυθμιστικές παρεμβάσεις όπου χρειάζεται. Δεύτερον, είναι απαραίτητη η ενίσχυση της τοπικής επιχειρηματικότητας, ώστε να μπορεί να ανταγωνιστεί σε επίπεδο ανθρώπινου δυναμικού.

Παράλληλα, η επένδυση στην εκπαίδευση και στην κατάρτιση θα επιτρέψει σε περισσότερους Κυπρίους να επωφεληθούν από τις νέες θέσεις εργασίας υψηλής εξειδίκευσης. Ο πολεοδομικός και αναπτυξιακός σχεδιασμός πρέπει να προηγείται και όχι να ακολουθεί την οικονομική ανάπτυξη.

Η κάθοδος εταιρειών στην Κύπρο αποτελεί ευκαιρία, αλλά και δοκιμασία. Εάν δεν υπάρξει έγκαιρη και στοχευμένη πολιτική παρέμβαση, τα προβλήματα στέγασης και οι μισθολογικές στρεβλώσεις ενδέχεται να υπονομεύσουν τα οφέλη της ανάπτυξης. Η πρόκληση για την κυπριακή Πολιτεία είναι να διασφαλίσει ότι η οικονομική πρόοδος θα μεταφραστεί σε βιώσιμη και κοινωνικά δίκαιη ευημερία για όλους.

Κύπρος: Πρωταθλήτρια στην ανάπτυξη, ουραγός στην αναπηρία

Ένας στους τρεις σε κίνδυνο φτώχειας, σχεδόν ένας στους δύο εκτός εργατικού δυναμικού

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Η Κύπρος καταγράφει από τις υψηλότερες επιδόσεις ανάπτυξης στην ΕΕ, όμως στις παροχές αναπηρίας βρίσκεται στον πάτο -δεύτερο χαμηλότερο, πάνω μόνο από τη Μάλτα- και το χαμηλότερο μερίδιο επί των κοινωνικών παροχών. Το αποτέλεσμα φαίνεται στους δείκτες: 31% των ατόμων με αναπηρία κινδυνεύουν από φτώχεια ή κοινωνικό αποκλεισμό, έναντι 13,3% όσων δεν έχουν περιορισμούς. Η κυπριακή οικονομία «γράφει» θετικούς ύπλους στην Ευρώπη: στο τέλος του 2025 η ετήσια αύξηση του ΑΕΠ καταγράφηκε στο 4,5%, από τις υψηλότερες στην ΕΕ (στο ίδιο «flash» ήταν δεύτερη, πίσω από την Ιρλανδία, μεταξύ των χωρών με διαθέσιμα στοιχεία). Την ίδια ώρα, όμως, η κοινωνική πολιτική για την αναπηρία μοιάζει να κινείται σε άλλο σύμπαν: η Κύπρος δαπανά 0,64% του ΑΕΠ για επιδόματα αναπηρίας (ο μέσος όρος της ΕΕ είναι 1,92%) και οι οικονομικές πιέσεις για τα άτομα με αναπηρία είναι συστηματικά μεγαλύτερες. Το

«παράδοξο» δεν είναι θεωρητικό: είναι μετρήσιμο - και, για χιλιάδες νοικοκυριά, καθημερινό.

Η βιτρίνα της ανάπτυξης και η «σκιά» της κοινωνικής πολιτικής

Τα στοιχεία της Eurostat για το Δ' τρίμηνο του 2025 δείχνουν την εικόνα της οικονομίας να επιταχύνει: η Κύπρος καταγράφει +4,5% σε ετήσια βάση, ενώ για το σύνολο του 2025 εμφανίζει ετήσια αύξηση +3,4%. Σε επίπεδο ΕΕ, οι αντίστοιχοι ρυθμοί είναι αισθη-

τά χαμηλότεροι (στο ίδιο δελτίο, η ΕΕ εμφανίζεται με πολύ πιο ήπια ετήσια μεταβολή). Αυτή η «ανάγνωση» ενισχύει το αφήγημα μιας οικονομίας που αντέχει, αναπτύσσεται και «κλείνει το μάτι» στην

ευρωπαϊκή κανονικότητα. Μόνο που η ευημερία δεν μοιράζεται αυτόματα, ούτε ισόποσα. Και όταν η συζήτηση κατεβαίνει από το ΑΕΠ στις αντοχές του νοικοκυριού -ειδικά εκεί όπου υπάρχουν πρόσθετα

έξοδα λόγω αναπηρίας- η εικόνα αλλάζει άρδην.

Πού βρίσκεται η Κύπρος στην ΕΕ: Οι παροχές αναπηρίας σε αριθμούς

Στο ευρωπαϊκό σύστημα ESSPROS (κοινωνικές παροχές), η Κύπρος το 2024 (προκαταρκτικές/«early estimates») δίνει συνολικά για κοινωνικές παροχές 19,14% του ΑΕΠ, όταν ο μέσος όρος της ΕΕ είναι 27,34%. Η διαφορά δεν είναι «λεπτομέρεια»: μιλάμε για ένα πολύ πιο «λεπτό» κοινωνικό κράτος σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Στην αναπηρία, ειδικά, η απόσταση γίνεται κραυγαλέα:

- Κύπρος: 0,64% του ΑΕΠ για παροχές αναπηρίας.
- ΕΕ: 1,92% του ΑΕΠ.
- Μόνο η Μάλτα εμφανίζεται χαμηλότερα (0,56%), ενώ η Κύπρος είναι η δεύτερη χαμηλότερη (μαζί με την Ιρλανδία στο ίδιο ποσοστό).

Ακόμη πιο αποκαλυπτικό είναι το μερίδιο των παροχών αναπηρίας μέσα στο σύνολο των κοινωνικών παροχών:

- Κύπρος: 3,32% (το χαμηλότερο ποσοστό στην ΕΕ στο συγκεκριμένο σύνολο).
- ΕΕ: 7,02%.

Με απλά λόγια: Ακόμη κι αν κάποιος δεχθεί ότι η Κύπρος «έτσι κι αλλιώς» δίνει συνολικά λιγότερα από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο σε κοινωνικές παροχές, στην αναπηρία δίνει αναλογικά ακόμη λιγότερα.

“
Η Κύπρος δαπανά για παροχές αναπηρίας 0,64% του ΑΕΠ (2024), όταν ο μέσος όρος της ΕΕ είναι 1,92%. Με άλλα λόγια, σε ευρωπαϊκούς όρους η αναπηρία χρηματοδοτείται εδώ περίπου στο 1/3 του μέσου όρου

pwc

We accelerate what's possible
so you can
turn vision into value

Ο λογαριασμός στην τσέπη: Το χάσμα της καθημερινότητας

Η Eurostat, μέσω EU-SILC, μετρά συστηματικά πώς ζουν τα άτομα με (αυτοαναφερόμενους) περιορισμούς στην καθημερινή δραστηριότητα. Και τα ευρήματα για την Κύπρο είναι καθαρά: το «κόστος» δεν είναι μόνο ιατρικό - είναι οικονομικό και κοινωνικό.

Το 2024, στην Κύπρο:

- 27,6% των ατόμων με αναπηρία δήλωσαν δυσκολία «να τα βγάλουν πέρα», έναντι 18,0% όσων δεν έχουν περιορισμούς (χάσμα +9,6 μονάδες).
- 46,6% δεν μπορούσαν ν' αντέξουν οικονομικά μία εβδομάδα διακοπές, έναντι 29,4% χωρίς περιορισμούς (χάσμα +17,2 μονάδες).
- 43,9% δεν θα μπορούσαν να καλύψουν ένα απρόσμενο έξοδο, έναντι 31,7% χωρίς περιορισμούς (χάσμα +12,2 μονάδες).
- 15,2% ζούσαν σε νοικοκυριό που καθυστέρησε πληρωμές (ενοίκιο/στεγαστικό, λογαριασμούς κ.λπ.), έναντι 10,7% χωρίς περιορισμούς (χάσμα +4,5 μονάδες).

Δεν πρόκειται για «γκρίνια», ούτε για αόριστη αίσθηση. Είναι μετρήσιμη, επαναλαμβανόμενη πίεση. Και σε μια χώρα με υψηλό ρυθμό ανάπτυξης, αυτό είναι πολιτικά και ηθικά δύσκολο να εξηγηθεί.

Φτώχεια με «ειδική σήμανση»: Όταν η αναπηρία γίνεται ρίσκο αποκλεισμού

Στους δείκτες φτώχειας/αποκλεισμού, η Κύπρος δείχνει ένα από τα πιο έντονα χάσματα μεταξύ ατόμων με και χωρίς αναπηρία.

Το 2024, στην Κύπρο:

- Κίνδυνος φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού (AROE): 31,0% με αναπηρία, 13,3% χωρίς (χάσμα +17,7 μονάδες).
- Κίνδυνος φτώχειας: 26,6% με αναπηρία, 11,3% χωρίς (χάσμα +15,3 μονάδες).

Κι εδώ υπάρχει ένα στοιχείο που «καίει» τη συζήτηση για την επάρκεια των μεταβιβάσεων: για τα άτομα με αναπηρία στην Κύπρο, ο κίνδυνος φτώχειας πριν από τις κοινωνικές μεταβιβάσεις ήταν 65,0% και μετά τις μεταβιβάσεις πέφτει στο 26,6%. Οι μεταβιβάσεις μειώνουν τον κίνδυνο, αλλά το τελικό επίπεδο παραμένει υψηλό - ένδειξη ότι το «δικτυ» πιάνει, αλλά δεν αρκεί.

Εργασία: Το αόρατο τείχος

Η συζήτηση για επιδόματα καταλήγει αναπόφευκτα στην εργασία: αν η ένταξη στην αγορά εργασίας είναι φραγμένη, τότε τα επιδόματα γίνονται μόνιμη σανίδα σωτηρίας - και κάθε έλλειμμα επάρκειας μετατρέπεται σε φτώχεια.

Το 2024, στην Κύπρο (ηλικίες 15-64):

- Ανεργία: 8,0% για άτομα με αναπηρία, 4,8% για άτομα χωρίς (χάσμα +3,2 μονάδες).
- Εκτός εργατικού δυναμικού: 48,9% για άτομα με αναπηρία, 17,8% για άτομα χωρίς (χάσμα +31,1 μονάδες).

Το δεύτερο νοούμερο είναι κομβικό: δείχνει ότι για σχεδόν τους

Το 43,9% των ατόμων με αναπηρία στην Κύπρο δηλώνουν ότι δεν μπορούν να καλύψουν μια έκτακτη δαπάνη, ενώ 15,2% βρέθηκαν σε καθυστερήσεις πληρωμών (ενοίκιο/δάνειο/λογαριασμοί) μέσα σε έναν χρόνο

μισούς πολίτες με αναπηρία σε παραγωγική ηλικία, το ζήτημα δεν είναι απλώς «βρες δουλειά», αλλά ένα πλέγμα εμποδίων (προσβασιμότητα, μετακίνηση, υποστήριξη, εργοδοτικές πρακτικές, αλλά και φόβος απώλειας παροχών). Όταν η «εξόδος» από την εξάρτηση των επιδομάτων δεν είναι ρεαλιστική, τότε το ύψος και η αρχιτεκτονική των παροχών γίνονται καθοριστικά.

Τα ερωτήματα που δεν απαντώνται με ευχές

Αν η Κύπρος θέλει να σταθεί σοβαρά στην ευρωπαϊκή σύγκριση, χρειάζεται μετρήσιμες απαντήσεις, όχι γενικόλογες διακηρύξεις:

Πρώτον, στόχος σύγκλισης: Γιατί οι παροχές αναπηρίας μένουν στο 0,64% του ΑΕΠ όταν η ΕΕ είναι στο 1,92%; Ποιο είναι το χρονοδιάγραμμα και ποια η δημοσιονομική πρόβλεψη για βελτίωση;

Από κάθε 100 ευρώ κοινωνικών παροχών στην Κύπρο, μόλις 3,32 ευρώ κατευθύνονται στην αναπηρία - το χαμηλότερο μερίδιο στην ΕΕ. Στην ΕΕ ο μέσος όρος είναι 7,02%.

Τι μετρά η Ευρώπη - και γιατί η εικόνα παραμένει δυσάρεστη για την Κύπρο

Δύο όμως διευκρινίσεις είναι αυτές που έχουν τη μεγαλύτερη σημασία:

Τα στοιχεία για κοινωνικές παροχές (ESSPROS early estimates) είναι προκαταρκτικά και αναθεωρούνται.

Η «αναπηρία» στις στατιστικές EU-SILC αποτυπώνεται μέσω περιορισμών δραστηριότητας (GALL) και αφορά κυρίως ιδιωτικά νοικοκυριά, άρα δεν καταγράφει πλήρως ιδρυματικές δομές.

Ακόμα κι έτσι, το μοτίβο είναι συνεπές: χαμηλές δαπάνες στην αναπηρία + μεγάλα χάσματα φτώχειας/οικονομικής πίεσης + υψηλή έξοδος από την αγορά εργασίας. Αυτά μαζί περιγράφουν όχι ένα «μεμονωμένο πρόβλημα», αλλά ένα δομικό ερώτημα: πώς γίνεται μια οικονομία που τρέχει, ν' αφήνει τόσο μεγάλο κομμάτι των πιο ευάλωτων πολιτών της να σπρώχνεται στο περιθώριο;

Δεύτερον, επάρκεια και ακρίβεια: Όταν 46,6% δεν αντέχουν ούτε μία εβδομάδα διακοπών και 43,9% δεν μπορούν να καλύψουν απρόσμενο έξοδο, είναι προφανές ότι το πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα «σπάει» γρηγορότερα. Πώς αποτιμάται θεσμικά το πρόσθετο κόστος της αναπηρίας;

Τρίτον, εργασία χωρίς παγίδες: Με 48,9% εκτός εργατικού δυναμικού, η Πολιτεία δεν μπορεί να μιλά για «ένταξη» μόνο με προγράμματα-βιτρίνα. Τι αλλάζει σε προσβασιμότητα, υποστηριζόμενη απασχόληση και κανόνες παροχών, ώστε η εργασία να μην τιμωρείται;

Η Κύπρος μπορεί να συνεχίσει να πανηγυρίζει για τους ρυθμούς ανάπτυξης. Όμως, όσο οι παροχές αναπηρίας παραμένουν στον πάτο της ΕΕ και οι δείκτες φτώχειας/αποκλεισμού για τα άτομα με αναπηρία μένουν διπλάσιοι από τον υπόλοιπο πληθυσμό, η «επιτυχία» θα έχει πάντα μια δεύτερη ανάγνωση: ότι το ΑΕΠ ανεβαίνει, αλλά το κοινωνικό συμβόλαιο δεν ακολουθεί.

ΟΥΚΡΑΝΙΚΟ:

Διαπραγματεύσεις ουσίας ή πολιτικό θέατρο για τα μάτια του Τραμπ;

Μόσχα και Κίεβο ανησυχούν ότι ο «απρόβλεπτος» Τραμπ θα μπορούσε να στραφεί εναντίον τους

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΩΡΓΑΛΛΗΣ

Σε μια συγκυρία κατά την οποία ο πόλεμος στην Ουκρανία εισέρχεται σε ακόμη έναν χρόνο αβεβαιότητας και η διεθνής κοινότητα αναζητεί επειγόντως διπλωματική διέξοδο, οι διαπραγματεύσεις εξελίσσονται σε ένα περίπλοκο παίγνιο ισχύος, εντυπώσεων και στρατηγικών καθυστερήσεων. Υπό τη σκιά του Προέδρου των ΗΠΑ, Ντόναλντ Τραμπ, Μόσχα και Κίεβο επιχειρούν να διαχειριστούν όχι μόνο το μέτωπο, αλλά και τις πολιτικές ισορροπίες στην Ουάσινγκτον. Άλλοι βλέπουν μια σοβαρή, έστω αργή, διπλωματική προσπάθεια, ενώ άλλοι διακρίνουν μια προσεκτικά σημμένη παράσταση, όπου το ζητούμενο δεν είναι ακόμη η ειρήνη, αλλά η αποφυγή της ευθύνης για το αδιέξοδο.

Το πολιτικό θέατρο των διαπραγματεύσεων

Στις διαπραγματεύσεις για τον τερματισμό του πολέμου, η Ουκρανία και η Ρωσία φαίνεται να συγκλίνουν σε ένα μόνο σημείο, ότι σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να εξοργίσουν τον Τραμπ, δίνοντάς του την εντύπωση πως «εμποδίζουν»

την ειρήνη.

Αμφότερες οι πλευρές συνεχίζουν να αποστέλλουν αντιπροσωπίες σε συνομιλίες που τελούν υπό αμερικανική διαμεσολάβηση. Αμερικανοί αξιωματούχοι, με τη σειρά τους, επαινούν την «εποικοδομητική στάση» των δύο μερών και ενημερώνουν τον Τραμπ, ο οποίος επιδιώκει μια ειρηνευτική συμφωνία στην Ουκρανία ως τη μεγαλύτερη διπλωματική του επιτυχία. Εντούτοις, οι διαπραγματεύσεις που διεξήχθησαν αυτήν την εβδομάδα στη Γενεύη, με τη μεσολάβηση των ΗΠΑ, κατέληξαν, όπως και οι προηγούμενοι γύροι, χωρίς κανένα από αποτέλεσμα ή σαφή ένδειξη προόδου.

Η αισιόδοξη διπλωματική ρητορική έρχεται σε αντίθεση με το αδιέξοδο που χαρακτηρίζει την ειρηνευτική διαδικασία, την οποία πολλοί παρατηρητές, αλλά και ορισμένοι εκ των συμμετεχόντων, περιγράφουν ως «πολιτικό θέατρο». Σύμφωνα με τον πρώην πρεσβευτή των ΗΠΑ στο ΝΑΤΟ, Ivo Daalder, «αυτές οι συνομιλίες δεν μας φέρνουν πιο κοντά στον τερματισμό του πολέμου. Πρόκειται για ένα παιχνίδι αποφυγής ευθυνών, ώστε να μη χρεωθεί κάποιος την αποτυχία του Τραμπ να τερματίσει τον πόλεμο».

Πιο πρόσφατα, ο Τραμπ επανήλθε επιρρίπτοντας ευθύνες στην Ουκρανία επειδή δεν αποδέχεται μια συμφωνία που θα συνεπαγόταν

την παραχώρηση εδαφών ζωτικής σημασίας για την άμυνά της. Ανώτερος Ουκρανός αξιωματούχος παραδέχθηκε, ωστόσο, ότι οι τρεις έως τώρα τριμερείς συναντήσεις φέτος, δύο Άμπου Ντάμπι και μία στη Γενεύη, αποτελούν περισσότερο μια παράσταση με στόχο να πειστεί ο Αμερικανός Πρόεδρος ότι το Κίεβο δεν αποτελεί το πρόβλημα.

Τόσο η Μόσχα όσο και το Κίεβο ανησυχούν ότι ο «απρόβλεπτος» Τραμπ θα μπορούσε να στραφεί

περιορίσουν περαιτέρω τα έσοδα από το πετρέλαιο. Παράλληλα, καθώς το κόστος της εισβολής αυξάνεται, αναλυτές επισημαίνουν ότι η Ρωσία χρειάζεται την αμερικανική παρέμβαση για να πιέσει την Ουκρανία σε παραχωρήσεις.

Ο πολιτικός αναλυτής, Abbas Gallyamon, εξήγησε ότι «ο Πούτιν δεν έχει την πολυτέλεια να εξοργίσει τον Τραμπ, καθώς η ρωσική οικονομία επιδεινώνεται ραγδαία και νέες κυρώσεις

σημαίνει, όμως, ότι καταβάλλεται προσπάθεια».

Ωστόσο, σύμφωνα με ανώτερους Ευρωπαίους αξιωματούχους, υπηρεσίες πληροφοριών Δυτικών χωρών έχουν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο Πούτιν δεν διαπραγματεύεται καλόπιστα, αλλά επιδιώκει μέσω των συνομιλιών να αποκομίσει οφέλη που δυσκολεύεται να πετύχει στο πεδίο της μάχης.

Τι συζητούν οι διαπραγματευτές

Ο τελευταίος γύρος διαπραγματεύσεων για τον τερματισμό του πολέμου στην Ουκρανία μπορεί να ολοκληρώθηκε χωρίς κανένα από σημάδι ουσιαστικής πρόόδου, ωστόσο πίσω από τις κλειστές πόρτες οι διαπραγματευτές επιχειρούν να γεφυρώσουν μια από τις πιο δύσκολες εκκρεμότητες που αφορά τον έλεγχο της ανατολικής Ουκρανίας και ιδίως του Ντονμπάσκ.

Η Μόσχα απαιτεί από το Κίεβο να παραδώσει το σύνολο των εδαφών που εξακολουθεί να ελέγχει στην περιοχή του Ντονέτσκ, μια λωρίδα περίπου 80 επί 65 χιλιομέτρων, με δεκάδες πόλεις και χωριά, η οποία εκτείνεται ανάμεσα στη γραμμή του μετώπου και τα διοικητικά όρια της περιφέρειας. Η Ουκρανία απορρίπτει κατηγορηματικά το ενδεχόμενο μονομερούς αποχώρησης, υποστηρίζοντας ότι μια τέτοια παραχώρηση θα ενθάρ-

“
Αυτές οι συνομιλίες είναι ένα παιχνίδι αποφυγής ευθυνών, ώστε να μη χρεωθεί κάποιος την αποτυχία του Τραμπ να τερματίσει τον πόλεμο

εναντίον τους αν χάσει την υπομονή του. Ο Τραμπ έχει ήδη διακόψει το μεγαλύτερο μέρος της αμερικανικής βοήθειας προς το Κίεβο, ωστόσο οι ουκρανικές δυνάμεις εξακολουθούν να λαμβάνουν κρίσιμη αμερικανική υποστήριξη σε πληροφορίες, ενώ οι ΗΠΑ συνεχίζουν να πωλούν όπλα σε ευρωπαϊκές χώρες που τα μεταβιβάζουν στην Ουκρανία.

Από την άλλη, τυχόν αυστηρότερες Δυτικές κυρώσεις θα μπορούσαν να πλήξουν καίρια τη ρωσική οικονομία, ιδίως εάν

θα ήταν καταστροφικές. Γι' αυτό και επιμελώς υιοθετεί το προφίλ ενός ηγέτη έτοιμου για ειρηνική διευθέτηση».

Αντίθετα, ορισμένοι αναλυτές, πάντως, εκτιμούν ότι οι συνομιλίες είναι ουσιαστικές. «Το γεγονός ότι ελάχιστα έχουν διαρρεύσει υποδηλώνει έναν βαθμό σοβαρότητας που δεν είχαμε δει στο παρελθόν», ανέφερε ο Thomas Graham, ερευνητής του Συμβουλίου Εξωτερικών Σχέσεων και πρώην αξιωματούχος του Λευκού Οίκου. «Αυτό δεν σημαίνει ότι θα υπάρξει συμφωνία.

ρυνε τη Ρωσία να επανέλθει με νέα επίθεση στο μέλλον, είτε στο ουκρανικό έδαφος είτε αλλού. Το Κίεβο ζητά σαφείς και δεσμευτικές εγγυήσεις ασφαλείας, ικανές ν' αποτρέψουν τη Μόσχα από του να παραβιάσει οποιαδήποτε κατάπαυση του πυρός.

Στο τραπέζι των τελευταίων συνομιλιών έχει επανέλθει η ιδέα δημιουργίας μιας αποστρατιωτικοποιημένης ζώνης που δεν θα ελέγχεται από κανέναν από τους δύο στρατούς. Η πρόταση αυτή είχε συμπεριληφθεί και σε προηγούμενα ειρηνευτικά σχέδια, μεταξύ των οποίων και ένα 28 σημείων που είχε προωθήσει η διοίκηση του Τραμπ τον περασμένο Νοέμβριο. Τότε, το σχέδιο προέβλεπε ότι η περιοχή θα περνούσε τυπικά υπό ρωσική ευθύνη, χωρίς όμως να επιτρέπεται η ανάπτυξη στρατιωτικών δυνάμεων. Ο Πούτιν είχε αποφύγει να δεσμευτεί, δηλώνοντας πως «οι λεπτομέρειες πρέπει να συζητηθούν», ενώ ο σύμβουλος του σε θέματα εξωτερικής πολιτικής, Γιούρι Ουσάκωφ, είχε αφήσει ανοιχτό το ενδεχόμενο αποδοχής της ρύθμισης, εφόσον ρωσική αστυνομία ή δυνάμεις της εθνοφρουράς μπορούσαν να περιπολούν στην περιοχή.

Σύμφωνα με πηγές που έχουν γνώση των διαβουλεύσεων, έχει εξεταστεί ακόμη και η δημιουργία ζώνης ελεύθερου εμπορίου εντός μιας πιθανής αποστρατιωτικοποιημένης περιοχής, ώστε να καταστεί πολιτικά ευκολότερη η αποδοχή της από τις δύο πλευρές. Ωστόσο, οι προοπτικές επενδύσεων σε μια λωρίδα γης «οφηνομένη» ανάμεσα σε δύο στρατούς, με τις περισσότερες βιομηχανικές υποδομές κατεστραμμένες και μόνο ένα ανθρακωρυχείο σε λειτουργία, κρίνονται εξαιρετικά περιορισμένες, ενώ ο κίνδυνος αναζωπύρωσης της σύγκρουσης θα παραμένει για χρόνια.

Παράλληλα, παραμένει αγκάθι το ζήτημα της απόσυρσης στρατευμάτων από τη γραμμή του μετώπου.

συμμετοχή εκπροσώπων και από τις δύο πλευρές, σε μια περιοχή όπου διαμένουν περίπου 190.000 άμαχοι, ανάμεσά τους 12.000 παιδιά. Οι αποστάσεις, ωστόσο, παραμένουν μεγάλες.

Στην Ουάσιγκτον, ο Λευκός Οίκος φαίνεται να κινείται με την αισιόδοξη εκτίμηση ότι οι πολεμικοί στόχοι του Πούτιν ίσως είναι πιο περιορισμένοι από τη δημόσια ρητορική του και ότι θα μπορούσε ν' αρκестεί στην πλήρη κατάληψη του Ντονμπάς. Ρώσοι αξιωματούχοι, όμως, επαναλαμβάνουν ότι οι ευρύτερες επιδιώξεις τους, οι οποίες περιλαμβάνουν βαθιά αναδιάρθρωση της ουκρανικής πολιτικής, στρατιωτικής και κοινωνικής αρχιτεκτονικής, παραμένουν αμετάβλητες.

Η αναλύτρια Tatiana Stanovaya εκτιμά ότι το Κρεμλίνο θεωρεί πως κερδίζει τόσο στο πεδίο όσο και στο διπλωματικό μέτωπο. «Βλέπουν μια διαδικασία που σπρώχνει αργά αλλά σταθερά την Ουκρανία προς τους ρωσικούς στόχους. Το μήνυμα είναι ότι μπορούμε να σταματήσουμε τον πόλεμο σήμερα, αν ικανοποιηθούν όλες οι απαιτήσεις μας».

Οι διπλωμάτες του Προέδρου δεν είναι διπλωμάτες

Τον τελευταίο χρόνο, η διοίκηση Τραμπ έχει υιοθετήσει ένα ανορθόδοξο μοντέλο εξωτερικής πολιτικής, συνδυάζοντας προσωπική διπλωματία, πιέσεις ισχύος και απευθείας διαπραγματεύσεις που παρακάμπτουν τους παραδοσιακούς θεσμούς. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτέλεσαν οι επαφές στη Γενεύη, όπου οι στενότεροι συνεργάτες του Προέδρου, ο ειδικός απεσταλμένος Σπιβ Γουίτκοφ και ο γαμπρός του, Τζάρεντ Κούσνερ, συναντήθηκαν μέσα στην ίδια ημέρα με Ιρανούς, Ρώσους και Ουκρανούς αξιωματούχους.

Η επιλογή του Λευκού Οίκου

και τον πόλεμο στην Ουκρανία, ο οποίος οδεύει προς το πέμπτο έτος του. Στην περίπτωση της Ρωσίας, ο Πούτιν εμφανίζεται, σύμφωνα με Δυτικούς αξιωματούχους, πεπεισμένος ότι διατηρεί το στρατηγικό πλεονέκτημα και δεν βιάζεται να κλείσει συμφωνία, εκτιμώντας ότι ο χρόνος λειτουργεί υπέρ του στο πεδίο των επιχειρήσεων και

στην ενεργειακή πίεση προς την Ευρώπη.

Στο ιρανικό μέτωπο, η διπλωματία συνοδεύεται από εμφανή στρατιωτική πίεση. Η ενίσχυση της αμερικανικής ναυτικής παρουσίας στην Ερυθρά Θάλασσα λειτουργεί ως μήνυμα αποτροπής προς την Τεχεράνη, ενώ ο ανώτατος ηγέτης Αλί Χαμενεϊ απαντά με σκληρή

ρητορική, προειδοποιώντας εμπέσως για τις ικανότητες του Ιράν. Η Ουάσιγκτον δεν αποκλείει στρατιωτικές επιλογές εάν δεν υπάρξει πρόοδος, την ώρα που η ιρανική πλευρά φαίνεται να κερδίζει χρόνο.

Υποστηρικτές της διοίκησης υποστηρίζουν ότι ο πλούτος και η ανεξαρτησία των Γουίτκοφ και Κούσνερ τους καθιστούν ανθεκτικούς σε πιέσεις. Ωστόσο, δεν λείπουν οι επικρίσεις για πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων, λόγω των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και των διεθνών επενδυτικών δεσμών τους.

Ο ίδιος ο Τραμπ έχει κατά καιρούς κατηγορήσει τόσο τη Μόσχα όσο και το Κίεβο για αδιαλλαξία, επανερχόμενος πρόσφατα σε αιχμές κατά της Ουκρανίας. Το αν η «διπλωματία των συμφωνιών» θα αποδώσει ή θα οδηγήσει σε παρατεταμένη εκκρεμότητα παραμένει ανοιχτό ερώτημα, καθώς Ρωσία και Ιράν αξιοποιούν κάθε καθυστέρηση προς όφελός τους.

PIK1 | PIK2
ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2025-2026

μαζί στο μέλλον

ΑΠΟ ΜΕΡΑ ΣΕ ΜΕΡΑ

Τρίωρη ενημερωτική εκπομπή.
 Πλήρης, έγκυρη και αντικειμενική κάλυψη των γεγονότων στην Κύπρο και σε όλο τον κόσμο.
 Από τις 11:00 το πρωί μέχρι τις 14:00, οι δημοσιογράφοι, ρεπόρτερ και ανταποκριτές του PIK, μεταφέρουν με σοβαρότητα και υπευθυνότητα όλα όσα συμβαίνουν. Απευθείας συνδέσεις, αναλύσεις, ρεπορτάζ και φιλοξενούμενοι, αναλύουν και σχολιάζουν τα θέματα της επικαιρότητας.
 "Από Μέρα σε Μέρα", με συνέπεια και εγκυρότητα.

LIVE STREAMING **PIKcy**

Δευτέρα - Παρασκευή | 11:00

“

Πίσω από τις κλειστές πόρτες οι διαπραγματευτές επιχειρούν να γεφυρώσουν μian από τις πιο δύσκολες εκκρεμότητες που αφορά τον έλεγχο της ανατολικής Ουκρανίας και ιδίως του Ντονμπάς

Ο Ζελένσκι έχει διαμηνύσει ότι δεν πρόκειται ν' αποσύρει μονομερώς τις ουκρανικές δυνάμεις αν δεν υπάρξει ισότιμη αποχώρηση της Ρωσίας. Σε πρόσφατες συνομιλίες στο Άμπου Ντάμπι φέρεται να εξετάστηκαν ακόμη και ασύμμετρα σενάρια μερικής ρωσικής απόσυρσης, ένδειξη μιας κάποιας ευελιξίας από την ουκρανική πλευρά, χωρίς ωστόσο να υπάρχει σύγκλιση.

Το θέμα της διακυβέρνησης μιας πιθανής αποστρατιωτικοποιημένης ζώνης αποτελεί επίσης σημείο τριβής. Η Ουκρανία πάζει για την ανάπτυξη διεθνούς ειρηνευτικής δύναμης, ενώ συζητείται και η ούσταση πολιτικής διοίκησης με

να κρατήσει σε δεύτερο ρόλο το Σίεϊ Ντιπάρτμεντ και το Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας αποτυπώνει την πεποίθηση του Τραμπ ότι οι κρίσιμες διεθνείς συμφωνίες κερδίζονται με όρους διαπραγματεύσεων ακινήτων και όχι με την κλασική διπλωματική γραφειοκρατία. Οι δύο άνδρες, με προϋπηρεσία σε μεγάλες επιχειρηματικές συμφωνίες, μιλούν τη γλώσσα των «deal makers» και αποφεύγουν τις δημόσιες αναφορές σε ανθρώπινα δικαιώματα και δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις, στοιχείο που εκτιμάται από ορισμένες κυβερνήσεις.

Η προσέγγιση αυτή δοκιμάζεται σήμερα σε δύο ανοιχτά μέτωπα, το ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα

Το «χλιδάτο παιδί» της πολιτικής και τα όρια της θεσμικής σοβαρότητας

ΑΠΟΨΗ “
ΚΡΙΣ
ΜΙΧΑΗΛ

Η εκλογή του Φειδία Πα-ναγιώτου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποτέλεσε για πολλούς ένα πολιτικό πείραμα. Για κάποιους ήταν ψήφος διαμαρτυρίας, για άλλους μια προσπάθεια «ανανέωσης» του πολιτικού προσωπικού. Όμως, όσο περνά ο χρόνος, το ερώτημα που αναδύεται ολοένα και πιο έντονα είναι αν η διαδικτυακή δημοφιλία μπορεί πράγματι να υποκαταστήσει τη γνώση, τη σοβαρότητα και τη θεσμική επίγνωση που απαιτεί η πολιτική.

Οι περίπου 70.000 πολίτες που τον στήριξαν καλούνται σήμερα να επανεξετάσουν την επιλογή τους υπό το φως της δημόσιας παρουσίας και συμπεριφοράς του. Η πολιτική δεν είναι πλατφόρμα προσωπικής προβολής, ούτε χώρος για πρόχειρα λογοπαίγνια και επιφανειακές ατάκες. Είναι πεδίο ευθύνης, σύνθετων διαπραγματεύσεων και ουσιαστικών παρεμβάσεων. Μέχρι στιγμής, όμως, η εικόνα που εκπέμπεται περισσότερο παραπέμπει σε influencer που απλώς άλλαξε σκηνικό, όχι ρόλο.

Ακόμη και σχολιαστές που δεν ανήκουν στον λεγόμενο «παραδοσιακό» πολιτικό χώρο έχουν εκφράσει προβληματισμό. Ο Ανδρέας Παπαχαράλαμπος, γράφοντας στον «Πολίτη», σημείωσε ότι ο νεοεκλεγείς ευρωβουλευτής δείχνει να μην έχει ακόμη αντιληφθεί τι σημαίνει πολιτική ευθύνη. Η κριτική αυτή δεν αφορά ιδεολογική διαφωνία, αλλά στοιχειώδη κατανόηση του θεσμικού ρόλου.

Το ύφος και η δημόσια συμπεριφορά έχουν επίσης προκαλέσει αντιδράσεις. Η πολιτική αντιπαράθεση επιπρέπει σκληρή γλώσσα, όχι όμως χλευασμό ή προσβλητικές αναφορές, ιδίως όταν αγγίζουν ευάλωτες κοινωνικές ομάδες. Σε μια περίοδο κατά την οποία η Ευρώπη προσπαθεί να ενισχύσει τη συμπεριληψη και τον σεβασμό, κάθε δημόσια τοποθέτηση οφείλει να σταθμίζεται με υπευθυνότητα. Η ελευθερία έκφρασης δεν απαλλάσσει από την ηθική υποχρέωση σεβασμού.

Παράλληλα, η εμμονή με τη συνεχή παραγωγή βίντεο -ακόμη και μέσα από χώρους και δραστηριότητες που συνδέονται με την ιδιωτική ζωή- δημιουργεί εύλογα ερωτήματα. Όταν ένας αιρετός αξιωματούχος μετατρέπεται σχεδόν κάθε στιγμή της καθημερινότητάς του σε περιεχόμενο, θολώνουν τα όρια μεταξύ θεσμικού ρόλου και εμπορικής δραστηριότητας. Η πολιτική δεν είναι ριάλιτι.

Ιδιαίτερη συζήτηση έχει προκαλέσει η προβολή ενός τρόπου ζωής που χαρακτηρίζεται από πολυτελή ταξίδια και έντονη καταναλωτική επίδειξη. Κανείς δεν απαγορεύει σε έναν πολιτικό ν' απολαμβάνει τις προσωπικές του στιγμές. Όμως, όταν η εικόνα που εκπέμπεται μοιάζει να δίνει έμφαση στη χλιδή και όχι στο έργο, το μήνυμα προς τους πολίτες γίνεται αντιφατικό. Σε μια εποχή ακρίβειας και κοινωνικών ανισοτήτων, η επίδειξη ευμάρειας από αιρετούς προκαλεί, αν μη τι άλλο, πολιτική αμηχανία.

Έχουν επίσης διατυπωθεί δημόσια ερωτήματα σχετικά με τη

χρήση οπτικοακουστικού υλικού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για σκοπούς προβολής. Το ζήτημα δεν είναι τυπικό, αλλά ουσιαστικό: πού τελειώνει η θεσμική ενημέρωση και πού αρχίζει η εμπορική αξιοποίηση; Αν υφίσταται οποιαδήποτε ασάφεια, τα αρμόδια όργανα οφείλουν να την διευκρινίσουν,

εποχή ευνοεί την αμεσότητα, τη συντομία και την υπερβολή. Όμως η διακυβέρνηση απαιτεί βάθος, γνώση και θεσμική παιδεία. Όταν η επικοινωνία υπερισχύει της ουσίας, το αποτέλεσμα είναι πολιτική επιφάνεια χωρίς περιεχόμενο.

Ερωτήματα έχουν τεθεί και για παλαιότερες ενέργειες ή πε-

“

Η πολιτική δεν είναι stand-up comedy. Δεν είναι διαδικτυακή πρόκληση, ούτε ανταγωνισμός δημοφιλίας. Είναι θεσμός που επηρεάζει ζωές, οικονομίες, δικαιώματα

ώστε να διασφαλιστεί ότι δεν δημιουργούνται σκιές ή υπόνοιες σύγκρουσης συμφερόντων.

Το «φαινόμενο Φειδίας» έχει ήδη απασχολήσει αναλυτές και πολιτικούς επιστήμονες. Δεν πρόκειται απλώς για ένα πρόσωπο, αλλά για σύμπτωμα μιας ευρύτερης τάσης: της μετατροπής της πολιτικής σε θέαμα. Η ψηφιακή

ριστατικά στο εξωτερικό, ακόμη και για επεισόδια που φέρονται να συνέβησαν σε ταξίδια του, μεταξύ άλλων στην Ιαπωνία. Αν υπάρχουν απορίες, η απάντηση πρέπει να δοθεί με διαφάνεια και σαφήνεια. Η αποσιώπηση ή η ειρωνική αντιμετώπιση δεν ενισχύει την αξιοπιστία· την υπονομεύει.

Η πολιτική δεν είναι stand-up

comedy. Δεν είναι διαδικτυακή πρόκληση, ούτε ανταγωνισμός δημοφιλίας. Είναι θεσμός που επηρεάζει ζωές, οικονομίες, δικαιώματα. Όποιος επιλέγει να εισέλθει σε αυτόν τον χώρο, οφείλει ν' αποδεχθεί ότι θα κριθεί αυστηρά. Και η αυστηρή κριτική δεν είναι «πόλεμος του κατεστημένου», αλλά ουσιαστικό στοιχείο της δημοκρατίας.

Το βασικό ερώτημα, τελικά, δεν είναι αν κάποιος είναι «συμπαθής» ή «διασκεδαστικός». Είναι αν διαθέτει την επάρκεια, τη σοβαρότητα και τη συναίσθηση ευθύνης που απαιτεί ο ρόλος. Οι πολίτες που τον ψήφισαν δεν είναι «κορόδα»· είναι ψηφοφόροι που έκαναν μια επιλογή. Όμως, κάθε επιλογή υπόκειται σε επανεκτίμηση.

Η Κύπρος και η Ελλάδα έχουν ανάγκη από εκπροσώπους που να μπορούν να σταθούν με επιχειρήματα, γνώση και θεσμική αξιοπρέπεια. Αν η πολιτική μετατραπεί οριστικά σε σκηνή αυτοπροβολής, τότε το πρόβλημα δεν θα είναι ένα πρόσωπο, αλλά η ποιότητα της ίδιας της δημοκρατίας μας.

Dominique de Villepin: Σάλπισμα ενός Ευρωπαίου

ΑΠΟΨΗ “
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ
ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ*

Ο Dominique de Villepin, ένας ευπατριδής, υπήρξε Πρωθυπουργός της Γαλλίας. Με τον ανταγωνισμό τώρα με τον κ. Trump, ο κ. de Villepin καλεί τους Ευρωπαίους να αντιδράσουν με δυναμισμό (βλ. Joelle Meskens, “Dominique de Villepin: L'Europe doit se réveiller si elle ne veut pas être vassalisée”, La Tribune de Geneve).

Σε μια συνέντευξη στη Le Soir και

στη Corriere della Sera, ο πρώην Πρωθυπουργός υποστηρίζει ότι η Ευρώπη πρέπει ν' αντισταθεί στις προσπάθειες του κ. Trump, γιατί αλλιώς θα γίνει υποτελής στις ΗΠΑ.

Σχετικά με τη Βενεζουέλα και τη σύλληψη του Maduro, διερωτάται ποια θα είναι η κατάληξη αυτής της ιστορίας.

Για το θέμα της Γροιλανδίας, φαίνεται ότι οι θέσεις αντίστασης έφεραν τα αποτελέσματά τους προς το παρόν.

“

Η Ευρώπη έχει χάσει πολύ χρόνο και πρέπει ν' αρχίσει να εργάζεται προς την ενδυνάμωσή της σ' όλα τα επίπεδα

Ο κ. de Villepin δεν θέλει την Ευρώπη να είναι έρμαιο μεταξύ των ΗΠΑ και της Κίνας και της Ρωσίας. Κατά τον πρώην Πρωθυπουργό, ο σκοπός του κ. Trump είναι να έχει μια αγορά ολοκληρωτική υποταγμένη στις ΗΠΑ. Η Ευρώπη έχει χάσει πολύ χρόνο και πρέπει ν' αρχίσει να εργάζεται προς την ενδυνάμωσή της σ' όλα τα επίπεδα.

Κατά τον κ. de Villepin πρέπει

οι χώρες της Ευρώπης να πάρουν όλα τα μέτρα στη διάθεσή τους, οικονομικά, πολιτικά, στρατιωτικά, ούτως ώστε να δείξουν ότι έχουν τη δύναμη να είναι ανεξάρτητες και ν' αντισταθούν σε κάθε επιβολή τρίτων.

Αυτή είναι η θέση ενός σημαντικού Ευρωπαίου.

c.a.theodoulou@theodoulou.cy

*Νομικός, πολιτικός επιστήμων, διεθνολόγος και πολιτικός αναλυτής

Μετεγγραφές βουλευτών όπως μετεγγραφές ποδοσφαιριστών – Βουλευτικές 2026

ΑΠΟΨΗ “
ΧΡΙΣΤΟΣ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ*

Η πολιτική κατάσταση στην Κύπρο, θα έλεγα ότι νοσεί εδώ και περισσότερο από δύο δεκαετίες και συνεχίζει να προβληματίζει και ν' απογοητεύει. Παρακολουθούμε μίαν άνευ προηγουμένου συναλλαγή πολιτικών προσώπων και κομμάτων, με αρκετούς υποψηφίους να ενδιαφέρονται αποκλειστικά για την κατάκτηση μιας βουλευτικής έδρας και τίποτε περισσότερο.

Αποιεί πλέον είδος προς εξάφηση να παρακολουθήσει κανείς, είτε ραδιοφωνικά είτε τηλεοπτικά, μια ουσιαστική πολιτική συζήτηση με υποψηφίους βουλευτές, ώστε ν' ακούσει τις ιδέες τους, τα επιχειρήματά τους, τις απόψεις τους, τις εισηγήσεις τους, την ποιότητα του λόγου τους, για τα τόσα σοβαρά ζητήματα που απασχολούν τους πολίτες. Κυρίως, όμως, ν' ακούσει τους ίδιους τους υποψηφίους, για να σχηματίσει προσωπική άποψη για την προσωπικότητά τους και το κόμμα τους, και όχι μια κατασκευασμένη εικόνα μέσω διαφημίσεων, αληθινών ή ψευθικών, ή ουδήςποτε άλλο προωθεί ο καθένας.

Επίσης, θα πρέπει να μας απασχολήσει το γεγονός ότι συνήθως αρκεί οι νέοι ακολουθούν την ίδια ιδεολογική επιλογή με τους γονείς τους. Πού οφείλεται αυτό το γεγονός; Μήπως είναι από αφέλεια, από αδιαφορία ή από συμφέρον; Το φαινόμενο ένας νέος να

υιοθετεί άκριτα όσα πιστεύει ο πατέρας ή η μητέρα του, φανερώνει απουσία κριτικής σκέψης. Ορισμένες φορές, ο λόγος επιλογής ενός υποψηφίου είναι η δικαιολογία του γονέα ότι ο συγκεκριμένος πολιτικός ή το κόμμα του προώθησε ή θα προωθήσει την επαγγελματική αποκατάσταση του παιδιού τους. Αυτό συνιστά ένα βαθιά αναξιοκρατικό επιχείρημα και μια μεγάλη αδικία εις βάρος των υπόλοιπων νέων.

Επιπλέον, πολλοί νέοι, όπως και ορισμένοι μεγαλύτερης ηλικίας, φαίνεται να μη διαθέτουν προσωπική άποψη. Παρατηρούνται επίσης και περιπτώσεις όπου ο πατέρας-βουλευτής παραδίδει τη σκυτάλη σε άλλο μέλος της οικογένειάς του, όπως με τον ίδιο τρόπο φαίνεται να συμβαίνει και με μητέρες-βουλευτίνες.

Συμπερασματικά, μια μερίδα νέων, και όχι μόνο, φαίνεται πως τείνουν να παρουσιάζονται ως άβουλοι και καθοδηγούμενοι τόσο από τα κόμματα όσο και από το ίδιο το σύστημα, δηλαδή στερούνται κριτικής σκέψης, ανεξαρτήτως αν γνωρίζουν ή όχι τα κοινωνικά προβλήματα. Βεβαίως, δεν ανήκουν όλοι οι ψηφοφόροι σε αυτήν την κατηγορία. Ωστόσο, το ίδιο σαθρό σύστημα, λόγω έλλειψης ηγεσιών και για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, έχει απογοητεύσει επανειλημμένα

μεγάλο μέρος της κοινωνίας, με αποτέλεσμα να παρουσιάζεται αυτή η θλιβερή πολιτική εικόνα. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι η αυξημένη αποχή στις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις οφείλεται κυρίως στην απαξίωση των κομμάτων, στην αναξιοκρατία, στην έλλειψη αρχών, στη διαφθορά κ.ά.

Δεν με εκπλήσσει το γεγονός ότι οι τελικές υποψηφιότητες για τις βουλευτικές εκλογές του 2026 αριθμούν τουλάχιστον 25 συνδυασμούς και άνω, γεγονός που αποδεικνύει, πέραν πάσης αμφιβολίας, όχι μόνο την πολιτική κατάνια της Πολιτείας, αλλά και την σχεδόν πλήρη απουσία της. Μια κοινωνία, για να εξελισσε-

ακολουθούμε τους κοινούς στόχους για την υλοποίησή τους. Έτσι προοδεύει μια κοινωνία πολιτών.

Ακούμε αρχηγούς κομμάτων ν' ανακοινώνουν την υποψηφιότητα προσώπων που μέχρι πρότινος ανήκαν σε άλλους κομματικούς σχηματισμούς. Ειλικρινά, διερωτάται κανείς πώς ένα κόμμα επιλέγει υποψηφίους άλλων κομμάτων, με διαφορετική ιδεολογία, για τον δικό του συνδυασμό; Είναι προφανές ότι εδώ δεν παίζει κανένα ρόλο η ιδεολογία, αλλά η προσέλευση ψηφοφόρων για αύξηση των ποσοστών. Όπως στο ποδόσφαιρο, όπου ένας ποδοσφαιριστής μετεγγράφεται από τη μία ομάδα στην άλλη. Έτσι

“

Ψηφίστε με κριτική σκέψη, όχι την καθοδηγούμενη, τη συμφεροντολογική ή την κομματική άποψη, αλλά την προοδευτική, για μια καλύτερη κοινωνία για όλους

τα, χρειάζεται διαφοροποίηση και ανανέωση ιδεών, αλλαγή στόχων, επαναπροσδιορισμό αντικειμενικών σκοπών, διαφορετικότητα επιχειρημάτων και καταγιισμό ιδεών. Στο τέλος επιλέγονται οι καλύτερες προτάσεις/εισηγήσεις και όλοι μαζί, δημοκρατικά και κατά πλειοψηφία,

κατήντησαν την πολιτική, ανάξιοι πολιτικοί, οι οποίοι, με τον τρόπο που εκλέγονταν, αποκαλύπτουν και το επίπεδο που εκπροσωπούν και από το οποίο προέρχονται.

Αν υπήρχαν περισσότερες χαρακτηριστικές ηγεσίες, θα ενέπνεαν, θα αποτελούσαν παράδειγμα προς

μίμηση και θα παρουσίαζαν έναν νέο πολιτικό λόγο. Δεν θα άνοιγαν σε κάθε εκλογική αναμέτρηση το χρονοντούλαπο της Ιστορίας, ούτε θα αναμόχλευαν παλιά μίσση και πάθη, απλώς και μόνο για να συσπειρώσουν τους οπαδούς τους και να τους κρατήσουν εντός του κομματικού τους περιβάλλοντος. Αγαπιέ αναγνώστη, είναι ξεκάθαρο πως σήμερα, οι περισσότεροι βουλευτές που αναδεικνύονται είναι εκείνοι που επιλέγουν τα κόμματα, τα οποία διαθέτουν τους μηχανισμούς και τις διασυνδέσεις για να προωθούν όποιον επιθυμούν.

Ο λόγος αυτός φυσικά δεν είναι μηδενιστικός. Υπάρχει έντονος προβληματισμός για την πολιτική αναξιοπιστία και η ευχή είναι οι νέες γενιές να μην ακολουθήσουν τις αρρωστημένες νοοτροπίες των κομμάτων. Ίσως, με την ανάδειξη νέων προσώπων, καταφέρουμε να προοδεύσουμε ως κοινωνία και ως κράτος. Μπορούμε όλοι μαζί, είναι χρέος μας απέναντι στην Ιστορία και στα παιδιά μας, να αγωνιστούμε για ένα καλύτερο αύριο, γιατί το αξίζουμε.

Ψηφίστε με κριτική σκέψη, όχι την προκατασκευασμένη, την καθοδηγούμενη, τη συμφεροντολογική ή την κομματική άποψη, αλλά την προοδευτική, για μια καλύτερη κοινωνία για όλους.

*Ταξχος (Π.Α.) ε.α.

«Άνοιξη» στις ελληνο-τουρκικές σχέσεις, αλλά με τα πολλά αγκάθια

ΑΠΟΨΗ “
ΛΟΡΙΑ
ΜΑΡΚΙΔΗ*

Θετικά αποτιμήθηκε στην Αθήνα και την Άγκυρα η συνάντηση του Έλληνα Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοιάκη με τον Τούρκο Πρόεδρο, Ρεζέπι Ταγίπ Ερντογάν, που πραγματοποιήθηκε στην Άγκυρα, στις 11 Φεβρουαρίου 2026, στο παλάτι του σουλτάνου. Με κάποια καθυστέρηση μετά την ακύρωση από την Άγκυρα της συνάντησης που είχε προγραμματιστεί για το 2025. Οι δυο ηγέτες προήδρυσαν και της Συνόδου του Ανώτατου Συμβουλίου Συνεργασίας Ελλάδος - Τουρκίας. Σε επίπεδο εικόνας δεν φάνηκε να υπήρξαν εντάσεις, βάσει του σεναρίου που είχε προσχεδιαστεί. Στις δηλώσεις των δυο ηγετών έμφαση δόθηκε στην προοπτική περαιτέρω ανάπτυξης των εμπορικών ανταλλαγών, με στόχο να φτάσουν τα δέκα δις, καθώς και στη διατήρηση της ηρεμίας στο Αιγαίο. Εν ολίγοις προωθήθηκαν συμφωνίες «χαμηλής πολιτικής» μεταξύ των δυο χωρών, που δεν άπτονται των σοβαρών γεωπολιτικών θεμάτων/διαφορών, διατηρώντας η κάθε πλευρά τις

θέσεις της στο θέμα των θαλασσιών ζωνών και της υφαλοκρηπίδας αφ' ενός και του Αιγαίου αφ' ετέρου, όπως και του casus belli. Ο Ρ. Τ. Ερντογάν δεν παρέλειψε, όμως, στις δηλώσεις του ν' αναφερθεί και στη μουσουλμανική μειονότητα στη Θράκη για να πάρει την κατάλληλη απάντηση, με ήπιο τόνο, από τον Πρωθυπουργό. Είναι φανερό, και ούτε άλλωστε ανέμενε κανείς, ότι δεν μπορούσε να υπάρξει χαράμδα ελπίδας για συμφωνία επί των ακανθωδών ζητημάτων. Παρόλο τούτο, η πολιτισμένη εικόνα της συνάντησης στέλνει μηνύματα τόσο στο εσωτερικό των δυο χωρών όσο και προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις Ηνωμένες Πολιτείες ότι οι δυο κυβερνήσεις, παρά τις διαφορές τους, συνεργάζονται αποφεύγοντας τη δημιουργία κρίσης. Πόσο αυτό θα κρατήσει, θα διαφανεί. Η εξέλιξη αυτή βολεύει και τις Βρυξέλλες, καθώς και εκείνες τις χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που επιθυμούν και προωθούν στενότερη συνεργασία με την Τουρκία στη νέα αρχιτεκτονική ασφαλείας της Ευρώπης, τη συμμετοχή της στο

πρόγραμμα SAFE, που αποτελεί στόχο της ίδιας της Τουρκίας. Σημειώνεται η επί του προκειμένου αποκαλυπτική για τις προθέσεις της γραφειοκρατίας των Βρυξελλών δήλωση της Επιτρόπου για τη Διεύρυνση, Μάρια Κοσ, ότι η συνεργασία με την Τουρκία είναι ιδιαίτερης σημασίας για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τόνισε, επίσης, ότι, ενόψει των νέων οικονομικών και γεωπολιτικών δεδομένων, οι σχέσεις Τουρκίας - Ε.Ε. εισέρχονται σε μια νέα φάση. Τούτο εξυπακούει σύσφιξη των σχέσεων στον τομέα του εμπορίου με την αναβάθμιση της συμφωνίας τελωνειακής ένωσης με την Ε.Ε. και συμμετοχή της Άγκυρας στο πρόγραμμα SAFE.

Ως θετική διαφοροποίηση των προθέσεων της Άγκυρας θεωρήθηκε από κάποιους πολιτικούς αναλυτές η δήλωση του Τούρκου Προέδρου στην ανάγκη επίλυσης των προβλημάτων βάσει του Διεθνούς Δικαίου, επομένως και αυτών μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας. Για τους γνώστες της διαχρονικής τουρκικής πολιτικής και διπλωματίας έναντι των ζητη-

μάτων τα οποία θεωρούνται ως εθνικά, η κατά Ερντογάν έννοια του Διεθνούς Δικαίου είναι το Δίκαιο της Ισχύος, η εφαρμογή του Δικαίου του Ισχυρού.

Το τι συζητήθηκε για το Κυπριακό στην και ιδίαν συνάντηση Μητσοιάκη-Ερντογάν δεν έχει γίνει ακόμα γνωστό. Στις δηλώσεις τους μετά την ολοκλήρωση των συνομιλιών σημειώθηκε το γεγονός ότι ο Ρ. Τ. Ερντογάν απέφυγε να προβεί σε σχετική δήλωση και απλώς άκουσε τις τοποθετήσεις του Έλληνα Πρωθυπουργού. Προφανώς για μη διαταραχθεί το ήπιο κλίμα. Βεβαίως, η Άγκυρα, αμέσως μετά, έσπευσε να τοποθετηθεί επί του θέματος διά στόματος του Αντιπροέδρου της Τουρκίας, Τζεβρέτ Γιλμάζ, ο οποίος επανέλαβε το «όραμα» και την υποστήριξη της χώρας του στη λύση δύο κρατών στην Κύπρο. Επανελάβε δε εμφανικά την επιβεβλημένη ανάγκη κατοχύρωσης της κυριαρχικής ιδιότητας των Τουρκοκυπρίων ως προϋπόθεσης! Όσο για τον Τουφάν Ερχιουρμάν, στα πλαίσια που καθόρισε η Άγκυρα, καταβάλλει προ-

σπάθεια γι' αποφυγή σύγκλησης της πενταμερούς, επικαλούμενος τη μη ύπαρξη προόδου στο θέμα της διάνοιξης νέων διόδων διακίνησης και απαιτώντας αποδοχή των όρων και προϋποθέσεων της μεθοδολογίας του. Με πραγματικό στόχο το ροκάκισμα του χρόνου. Κάποτε κορδακίζετο ότι θα προέβαινε σε άνοιγμα διόδων μονομερώς.

Όπως αποδεικνύεται, η κατά καιρούς «άνοιξη» στις σχέσεις Αθηνών - Άγκυρας δεν φαίνεται να επηρεάζει θετικά τις προσπάθειες επίλυσης του κυπριακού ζητήματος βάσει του Διεθνούς Δικαίου και των σχετικών ψηφισμάτων των Ηνωμένων Εθνών.

Υ.Γ.: Πολιτικό αίτημα εις βάρος της Κύπρου η επίρριψη της ευθύνης από τον Χάρη Θεοχάρη, στην Κυπριακή Δημοκρατία, για τη μη πόνηση του καλωδίου ηλεκτρικής διασύνδεσης Κύπρου-Κρήτης και όχι στην Τουρκία. Ξέπλυσε πλήρως την Άγκυρα. Υπενθυμίζεται δήλωση Ερντογάν ότι τίποτε δεν μπορεί να γίνει στη Μεσόγειο χωρίς την Τουρκία.

*Πρέσβης ε.λ.

Η Ακρόπολη μεταξύ επιστημονικής γνώσης και μύθου

ΑΠΟΨΗ “
ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΡ.
ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ*

Η Ακρόπολη των Αθηνών αποτελεί ίσως το πιο μελετημένο και ταυτόχρονα το πιο συμβολικά φορτισμένο αρχαιολογικό σύνολο στον κόσμο. Από τον 19ο αιώνα ως σήμερα, έχει αναδειχθεί σε παγκόσμιο σημείο αναφοράς για τον απανταχού Ελληνισμό, τον κλασικό πολιτισμό, τη δημοκρατία και την ιδέα της Ευρώπης. Παράλληλα, όμως, η παγκόσμια αυτή ακτινοβολία της την έχει καταστήσει πρόσφορο πεδίο για την ανάπτυξη αφηγήσεων που κινούνται στα όρια, και συχνά πέρα από τα όρια, της επιστημονικής τεκμηρίωσης. Τα τελευταία χρόνια, ιδίως στο ψηφιακό περιβάλλον, επανεμφανίζονται με ένταση ισχυρισμοί περί «κρυμμένων μουσικών» κάτω από τον ιερό βράχο, υπόγειων στοών άγνωστης χρήσης, καθώς και περί προηγμένης γνώσης γεωμετρίας ή αριθμολογίας που υποτίθεται ότι ενσωματώθηκε συνειδητά στον σχεδιασμό των μνημείων.

Η αρχαιολογική επιστήμη, ωστόσο, λειτουργεί με κανόνες που διαφέρουν ριζικά από τη λογική της εικασίας ή του συμβολικού συνειρμού. Η εικόνα της Ακρόπολης που προκύπτει από περισσότερους από δύο αιώνες συστηματικής έρευνας είναι πολύπλοκη, πολυεπίπεδη και ενίοτε αντιφατική, αλλά δεν αφήνει περιθώρια για μουσικιστικές ερμηνείες. Ο βράχος κατοικείται και χρησιμοποιείται αδιάλειπτα από τη νεολιθική περίοδο. Οι πρώτες οχυρώσεις του χρονολογούνται στη

μυκηνναϊκή εποχή, ενώ ήδη από τους αρχαίους χρόνους η κορυφή του μετατρέπεται σε ιερό χώρο αφιερωμένο κυρίως στη θεά Αθηνά. Η κλασική ανοικοδόμηση του 5ου αιώνα π.Χ., υπό την πολιτική ηγεσία του Περικλή, δεν προέκυψε σε κενό ιστορικού χρόνου, αλλά πάτησε πάνω σε προϋπάρχουσες φάσεις χρήσης, λατρείας και καταστροφής.

Η ύπαρξη παλαιότερων στρωμάτων κάτω από τα κλασικά μνημεία αποτελεί, συνεπώς, αναμενόμενο και απολύτως τεκμηριωμένο στοιχείο. Ανασκαφικά δεδομένα έχουν αποκαλύψει θεμέλια αρχαϊκών ναών, ίχνη μυκηνναϊκών οχυρώσεων, δεξαμενές συλλογής νερού και φυσικά σπήλαια στις πλαγιές του βράχου, ορισμένα από τα οποία είχαν λατρευτική χρήση ήδη στην αρχαιότητα. Τα στοιχεία αυτά είναι γνωστά, δημοσιευμένα και προσβάσιμα στη διεθνή βιβλιογραφία. Δεν συνιστούν «κρυφά μουσικά», ούτε παραπέμπουν σε κάποια άγνωστη ή αποσιωπημένη λειτουργία της Ακρόπολης.

Ιδιαίτερα διαδεδομένοι είναι οι ισχυρισμοί περί εκτεταμένων υπόγειων στοών, που υποτίθεται ότι συνδέουν την Ακρόπολη με άλλα σημεία της Αθήνας. Η αρχαιολογική πραγματικότητα είναι σαφής, ότι δηλαδή δεν υπάρχει καμιά ένδειξη ύπαρξης τέτοιου δικτύου με ενιαία σχεδίαση ή ειδικό σκοπό. Όσα υπόγεια ή ημιυπόγεια στοιχεία έχουν εντοπιστεί αφορούν είτε φυσικούς σχηματισμούς είτε

κατασκευές συγκεκριμένων και γνωστής χρήσης, όπως δεξαμενές, λατρευτικά άντρα ή περιορισμένα βοηθητικά έργα. Η συστηματική απόδοση μουσικότητας σ' αυτά τα κατάλοιπα αντανάκλα περισσότερο σύγχρονες μουσικιστικές προσδοκίες παρά ιστορικά δεδομένα.

Ανάλογη είναι η εικόνα και ως προς τους ισχυρισμούς περί «μουσικής γεωμετρίας» ή αριθμολογικών κωδίκων στον Παρθενώνα. Η κλασική ελληνική αρχιτεκτονική βασίζεται πράγματι σε αρχές συμμετρίας, αναλογίας και ρυθμού. Οι αρχαίοι αρχιτέκτονες διέθεταν εξαιρετική γνώση της γεωμετρίας και εμπειρική κατανόηση των

χωρίς την ανάγκη προσφυγής σε εσωτερικά ή απόκρυφα συστήματα.

Ιδιαίτερη συζήτηση έχει προκαλέσει διαχρονικά το ζήτημα των λεγόμενων «οπικών διορθώσεων» του Παρθενώνα. Για δεκαετίες, η άποψη ότι οι καμπυλώσεις της βάσης και η ελαφρά κλίση των κιόνων σχεδιάστηκαν ώστε να διορθώνουν οπτικές ψευδαισθήσεις εθεωρείτο σχεδόν δεδομένη. Νεότερες μελέτες, ωστόσο, επισημαίνουν ότι οι αποκλίσεις αυτές είναι τόσο μικρές, ώστε δύσκολα θα μπορούσαν να γίνουν αντιληπτές από τον ανθρώπινο οφθαλμό. Η πιθανότερη ερμηνεία είναι ότι πρόκειται για συνδυασμό τεχνικών επιλογών, στατικών αναγκών

«κρυμμένες αλήθειες». Σ' αυτό το πλαίσιο, η Ακρόπολη λειτουργεί ως συμβολικός καμβάς πάνω στον οποίο προβάλλονται σύγχρονες αγωνίες, ταυτότητες και ιδεολογικές αναζητήσεις. Και όμως, η πραγματική ιστορία της Ακρόπολης δεν έχει ανάγκη από μουσικά για να είναι συναρπαστική. Είναι η ιστορία ενός χώρου που μετασχηματίστηκε διαρκώς, που χρησιμοποιήθηκε ως ιερό, φρούριο, χριστιανικός ναός, ισλαμικό τέμενος και, τελικά, ως παγκόσμιο μνημείο πολιτιστικής κληρονομιάς. Είναι επίσης η ιστορία μιας κοινωνίας που επένδυσε στον δημόσιο χώρο, στην τέχνη και στη συλλογική μνήμη ως μέσο πολιτικής και πολιτισμικής αυτοσυνείδησης.

Σήμερα, η Ακρόπολη παραμένει ζωντανό μνημείο και κορυφαίο σύμβολο του Ελληνισμού, αλλά και πεδίο έντονων επιστημονικών συζητήσεων για τη διαχείριση, την αποκατάσταση και τη σχέση της με τη σύγχρονη πόλη. Αυτές οι συζητήσεις είναι απολύτως θεμιτές και αναγκαίες. Διαφέρουν, όμως, ουσιωδώς από την άκριτη αναπαραγωγή θεωριών που θολώνουν τη φαντασία. Η επιστημονική προσέγγιση δεν αφαιρεί τη γοητεία της Ακρόπολης. Αντίθετα, την ενισχύει, αναδεικνύοντας τη βαθιά ιστορικότητα και την ανθρώπινη διάσταση ενός μνημείου που συνεχίζει να συνομιλεί με το παρόν.

*Καθηγητής-Ανθρωπολόγος στο Philips University, πρώην Πρόεδρος

Η επιστημονική προσέγγιση δεν αφαιρεί τη γοητεία της Ακρόπολης. Αντίθετα, την ενισχύει, αναδεικνύοντας τη βαθιά ιστορικότητα και την ανθρώπινη διάσταση ενός μνημείου που συνεχίζει να συνομιλεί με το παρόν

οπτικών φαινομένων. Ωστόσο, η συχνά επαναλαμβανόμενη άποψη ότι ο Παρθενώνας σχεδιάστηκε με βάση τη χρυσή τομή ή άλλους αφηρημένους μαθηματικούς κώδικες δεν επιβεβαιώνεται από τις μετρήσεις και τα αρχαιολογικά δεδομένα. Οι περισσότερες αναλογίες του μνημείου μπορούν να εξηγηθούν από πρακτικούς κατασκευαστικούς κανόνες και αισθητικές επιλογές της εποχής,

και κατασκευαστικών ανοχών, παρά για συστηματική εφαρμογή κάποιων θεωρητικών οπτικής στρατηγικής.

Η επιμονή σε μουσικιστικές ή εσωτερικές αναγνώσεις της Ακρόπολης δεν είναι τυχαία. Αντανάκλα μια ευρύτερη δυσπιστία απέναντι στην επιστημονική αυθεντία, αλλά και μια σύγχρονη ανάγκη νοηματοδότησης του παρελθόντος μέσα από αφηγήσεις που υπόσχονται

Σκέψη έξω από τα τετριμμένα: Πώς η Κύπρος μπορεί να εξοικονομεί εκατομμύρια κυβικά μέτρα νερού κάθε χρόνο

ΑΠΟΨΗ “
ΦΑΝΟΣ
ΛΕΒΕΝΤΗΣ

Η Κύπρος αντιμετωπίζει εδώ και δεκαετίες ένα σοβαρό και διαρκώς επιδεινούμενο πρόβλημα λειψυδρίας. Οι μέχρι σήμερα προσπάθειες επικεντρώνονται κυρίως σε εκοιταίειες ενημέρωσης για περιορισμό της κατανάλωσης, καθώς και στην παραγωγή νερού μέσω μονάδων αφαλάτωσης. Παρόλο που τα μέτρα αυτά είναι απαραίτητα, δεν επαρκούν από μόνα τους για ν' αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά το πρόβλημα. Ίσως έχει έρθει η ώρα να εξετάσουμε και λύσεις έξω από τα τετριμμένα.

Μία τέτοια λύση είναι η ευρεία χρήση ουρητηρίων στα νοικοκυριά, στα ξενοδοχεία και σε άλλους χώρους φιλοξενίας. Η χρήση ουρητηρίων μειώνει δραστικά την κατανάλωση νερού, καθώς κάθε χρήση τους απαιτεί σημαντικά μικρότερη ποσότητα σε σύγκριση με τη χρήση συμβατικής τουαλέτας.

Με βάση συντηρητικούς υπολογισμούς, εάν οι άρρενες από το ένα εκατομμύριο μόνιμων κατοίκων της

χώρας χρησιμοποιούν κατά μέσον όρο 3-5 φορές την τουαλέτα ημερησίως για ανάγκη που θα μπορούσε να εξυπηρετηθεί από ουρητήριο, και εάν εξοικονομούνται κατά μέσο όρο 5 λίτρα νερού ανά χρήση, τότε η επίσημη εξοικονόμηση ανέρχεται σε περίπου 6-8 εκατομμύρια κυβικά μέτρα νερού μαζί και με άλλες μορφές εξοικονόμησης που προτείνονται πιο κάτω.

Οφείλουμε να λαμβάνουμε υπόψη ότι η Κύπρος φιλοξενεί περίπου 4 εκατομμύρια επισκέπτες ετησίως, με μέση διάρκεια παραμονής μία εβδομάδα. Αυτό αντιστοιχεί σε περίπου 28 εκατομμύρια διανυκτερεύσεις. Εάν εφαρμοστεί η ίδια λογική εξοικονόμησης, η εξοικονόμηση ανέρχεται σε περίπου 140.000 με 210.000 κυβικά μέτρα νερού ετησίως.

Αν ληφθεί υπόψη και η συχνότερη χρήση της τουαλέτας από σημαντικό μέρος του πληθυσμού, ιδιαίτερα σε μεγαλύτερες ηλικίες, καθώς και η πολλαπλή καθημερινή χρήση σε ξενοδοχεία, χώρους εστίασης και εργασιακούς χώρους,

τότε η συνολική εξοικονόμηση μπορεί ρεαλιστικά να φτάσει ή και να ξεπεράσει τα 6 έως 8 εκατομμύρια κυβικά μέτρα νερού ετησίως.

Ένα δεύτερο, σχεδόν πλήρως αναξιοποίητο, πεδίο είναι η συλλογή του νερού που παράγεται από τα συστήματα κλιματισμού. Το νερό αυτό, το οποίο σήμερα απορρίπτεται στην αποχέτευση, είναι καθαρό και μπορεί να χρησιμοποιηθεί για μη πόσιμες χρήσεις, όπως καζάνακια, καθαρισμό εξωτερικών χώρων και σε συγκεκριμένη άρδευση. Σε σύγχρονα κτήρια και πύργους με εκατοντάδες διαμερίσματα, η ποσότητα αυτή είναι σημαντική και η αξιοποίησή της θα μπορούσε να συμβάλει ουσιαστικά στη συνολική εξοικονόμηση. Π.χ.: Ένας μόνο πύργος με 200 διαμερίσματα μπορεί να παράγει πέραν των 500 κυβικών μέτρων νερού σε μια θερινή περίοδο.

Η εξοικονόμηση 8 εκατομμυρίων κυβικών μέτρων νερού ετησίως ισοδυναμεί με αποφυγή παραγωγής της ίδιας ποσότητας μέσω αφαλά-

τωσης, η οποία απαιτεί περίπου 32 εκατομμύρια κιλοβατώρες ηλεκτρικής ενέργειας κάθε χρόνο. Για την παραγωγή αυτής της ενέργειας απαιτούνται περίπου 8.000 τόνοι μαζούτι ετησίως, με κόστος περίπου 4,8 εκατομμύρια ευρώ. Σε ορίζοντα δεκαετίας, η εξοικονόμηση αυτή μεταφράζεται σε 48 εκατομμύρια ευρώ, 80.000 τόνους μαζούτι και αποφυγή εκπομπής περίπου 216.000 τόνων διοξειδίου του άνθρακα. Τα στοιχεία αυτά καταδεικνύουν ότι η εξοικονόμηση νερού δεν αποτελεί μόνο περιβαλλοντική ανάγκη, αλλά και σημαντική ενεργειακή και οικονομική ωφέλεια για τη χώρα.

Η εφαρμογή λύσεων, όπως η χρήση ουρητηρίων και η αξιοποίηση του νερού των κλιματιστικών, απαιτεί συγκριτικά μικρή δαπάνη και προσφέρει μόνιμα και πολλαπλά οφέλη: εξοικονόμηση νερού, μείωση ενεργειακού κόστους, περιορισμό των εκπομπών ρύπων και ενίσχυση της περιβαλλοντικής βιωσιμότητας.

Η Κύπρος δεν έχει την πολυτέ-

λεια να στηρίζεται αποκλειστικά σε ενεργοβόρες και δαπανηρές λύσεις. Οφείλει ν' αξιοποιήσει κάθε διαθέσιμη δυνατότητα εξοικονόμησης, ιδιαίτερα όταν αυτή είναι τεχνικά απλή, οικονομικά συμφέρουσα και περιβαλλοντικά ωφέλιμη.

Η αντιμετώπιση της λειψυδρίας δεν θα προέλθει από μία μόνο μεγάλη λύση, αλλά από το άθροισμα πολλών εξυπνων και εφαρμόσιμων μέτρων.

Γιατί, τελικά, κάθε κυβικό μέτρο νερού που εξοικονομούμε σήμερα, εξοικονομεί ταυτόχρονα ενέργεια, δημόσιο χρήμα και πολύτιμους φυσικούς πόρους για το μέλλον της χώρας μας.

Χωρίς αμφιβολία, η Πολιτεία, μέσα από τις εξοικονομήσεις που θα προκύψουν, θα μπορούσε να προσφέρει ουσιαστικά κίνητρα τόσο στα νοικοκυριά όσο και στις επιχειρήσεις, ώστε η εφαρμογή αυτών των λύσεων να γίνει πραγματικότητα. Η εξοικονόμηση μπορεί να χρηματοδοτήσει τη μετάβαση!

Από τον Ατίλα στα ΜΟΕ: Η σιωπηλή πορεία προς τη διχοτόμηση

ΑΠΟΨΗ “
ΔΑΝΟΣ Π.
ΣΟΥΚΙΟΥΡΟΓΛΟΥ*

Εδώ και πενήντα δύο χρόνια η Τουρκία ακολουθεί μια σταθερή, γραμμική και απολύτως προβλέψιμη στρατηγική: παγιώνει την κατοχή, εδραιώνει τις δομές του ψευδοκράτους και μετατρέπει τα τελελεσμένα σε “νέες πραγματικότητες”, περιμένοντας την κατάλληλη στιγμή για να επεκτείνει τον έλεγχό της στο σύνολο της Κύπρου. Δεν το έκρυψε ποτέ. Το δηλώνει με τις πράξεις της, με τις διαχρονικές τοποθετήσεις της και με την εμμονή της στην «ίση κυριαρχία» ως προϋπόθεση για ουδέποτε. Η πρόδοφα «μετάλλαξη» του Τουφάν Ερχιουρμάν δεν είναι παρά η δημόσια επιβεβαίωση ότι η Άγκυρα κινεί τα νήματα και υπαγορεύει απόλυτα τη γραμμή της.

Ο Ερχιουρμάν, που προεκλογικά εμφανιζόταν ως δήθεν μετριοπαθής και πρόθυμος για διάλογο, ξαφνικά δηλώνει ότι δεν βιάζεται για επανέναρξη συνομιλιών και ότι καμία πολυμερής δεν μπορεί να συγκληθεί χωρίς «πρόοδο στα ΜΟΕ». Δεν υπάρχει άλλη εξήγηση γι' αυτήν την απότομη μεταστροφή από το ότι υιοθετεί πλήρως τις τουρκικές προϋποθέσεις: αποδοχή της «πολιτικής ισότητας» όπως την εννοεί η Άγκυρα, χρονοδιαγράμματα, διατήρηση όλων των προηγούμενων συμφωνημένων χωρίς επαναδιαπραγμάτευση και κατοχύρωση άρσης των «εμπάρκο» σε περίπτωση αποχώρησης

της ελληνοκυπριακής πλευράς.

Αυτές είναι οι τέσσερις προϋποθέσεις που επανέλαβε και προς τις ΗΠΑ, οι οποίες -όπως αναφέρεται- είδαν «θετικά τη μεθοδολογία του». Ταυτόχρονα διακήρυξε ότι «η Τουρκία είναι ο εγγυητής όλης της νήσου και θα παραμείνει έτσι», ότι η πρώτη του επίσκεψη θα είναι στην Άγκυρα και ότι καθήκον του είναι η εμπάθυνση των σχέσεων με την Τουρκία.

Αυτές οι τοποθετήσεις δεν εκφράζουν κάποιον αυτόνομο πολιτικό λόγο. Είναι η γραμμή της

περίφημα ΜΟΕ παρουσιάζονται ως μέτρα «οικοδόμησης εμπιστοσύνης». Στην πράξη, όμως, είναι μέτρα οικοδόμησης αναγνώρισης. Όλα τα ΜΟΕ που μπήκαν στο τραπέζι ενίσχυσαν πολιτικά και θεσμικά το ψευδοκράτος: οδοφράγματα, διευκολύνσεις, τεχνικές ρυθμίσεις, αποδοχή ταυτοτήτων εκδόσεως του ψευδοκράτους - όλα συμβάλλουν στη δημιουργία εικόνας ισότητας οντότητας. Από τουρκικής πλευράς, ποιο ήταν το αντίστοιχο ΜΟΕ; Πότε έδειξαν έστω και ελάχιστη διάθεση αποκλιμάκωσης;

“

Η ουσία είναι απλή: η Τουρκία δεν ενδιαφέρεται για λύση. Ενδιαφέρεται γι' αναβάθμιση, για αναγνώριση, για νομιμοποίηση του προϊόντος της εισβολής

Άγκυρας αυτούσια. Και η Κύπρος βρίσκεται για άλλη μια φορά μπροστά στο ίδιο σκηνικό: η τουρκική πλευρά απαιτεί, θέτει το πλαίσιο και μεταφέρει την ευθύνη της μη πρόόδου στη δική μας πλευρά, όπως συστηματικά πράττει εδώ και δεκαετίες, με σκοπό τη διαίωξη του Κυπριακού.

Το πρόβλημα, όμως, δεν είναι μόνο τι λέει ο Ερχιουρμάν. Είναι ότι η δική μας πλευρά εξακολουθεί να πορεύεται με ψευδαισθήσεις. Τα

Δεν είδαμε κανένα. Ούτε ένα. Νοτιό, αφού ούτε καν ζητήσαμε ανταπόδοση. Και φυσικά δεν συζητείται το στοιχειώδες: η αποκαθάρωση του αισχρού εκτρώματος στον Πενταδάκτυλο. Του τερατώδους εκείνου συμβόλου κατοχής που δεσπόζει στην πεδιάδα της Μεσοορίας - μια μόνιμη, προκλητική υπενθύμιση του ποιος διοικεί τη μισή σχεδόν κατεχόμενη πατρίδα μας.

Η απαίτηση για άμεση απομάκρυνσή του δεν τέθηκε ποτέ, ούτε

καν ως συμβολική προϋπόθεση. Πώς περιμένουμε από τρίτους ν' αντιληφθούν το μέγεθος της κατοχής, όταν εμείς οι ίδιοι δεχόμαστε αδιαμαρτύρητα αυτό το μνημείο πρόκλησης; Όταν εμείς οι ίδιοι το αφήνουμε να φωτίζει τον ουρανό σαν να είναι “φυσικό” κομμάτι του τοπίου; Αυτή η σιωπηρή ανοχή στέλνει το πιο καταστροφικό μήνυμα: ότι μάθαμε να ζούμε με την κατοχή.

Και μέσα σε αυτό το κλίμα, ο Ερχιουρμάν απαιτεί και άλλα: τερματισμό των διώξεων για σφετερισμό ελληνοκυπριακών περιουσιών, πολιτογραφίες παιδιών από μεικτούς γάμους με Τούρκους υπηκόους, νέες διευθετήσεις, διευκολύνσεις, αναβαθμίσεις. Δηλαδή απαιτεί από την Κυπριακή Δημοκρατία μονομερείς παραχωρήσεις που ενισχύουν την οντότητα του ψευδοκράτους χωρίς ν' αλλάζει τίποτα στην πραγματική κατάσταση της κατοχής. Αυτό δεν είναι διάλογος: είναι ωμή τουρκική επιβολή με το προσωπείο της διαπραγμάτευσης.

Αν αυτά δεν αποτελούν έμμεση αναγνώριση, τότε τι ακριβώς είναι;

Η ουσία είναι απλή: η Τουρκία δεν ενδιαφέρεται για λύση. Ενδιαφέρεται γι' αναβάθμιση, για αναγνώριση, για νομιμοποίηση του προϊόντος της εισβολής. Και ο Ερχιουρμάν λειτουργεί, πλέον, ως φερέφωνό της. Όταν δηλώνει ότι δεν θα υπάρξουν συνομιλίες

χωρίς αποδοχή της τουρκικής μεθοδολογίας, όταν υπόσχεται «αναγνώριση και αναγνώριση των Τουρκοκυπρίων» μέσω διεθνούς αναβάθμισης, το μήνυμα είναι ξεκάθαρο: η Άγκυρα επιδιώκει λύση δύο κρατών μέσω τελελεσμένων και όχι μέσω διαπραγμάτευσης.

Και αν μην ωραιοποιούμε το παρελθόν: δεν είχαμε απλώς στασιμότητα. Είχαμε ζημιά. Κατά καιρούς έγιναν υποχωρήσεις και άστοχες συμφωνίες από μέρους μας που όχι μόνο δεν έφεραν λύση, αλλά βάθυναν τη θεσμική και πολιτική μας έκθεση. Κάθε τέτοιο βήμα χρησιμοποιήθηκε από την Άγκυρα ως ακόμη ένα λιθαράκι κανονικοποίησης της κατοχής.

Αν ο Πρόεδρος θέλει λύση, πρέπει επιτέλους να το αποδείξει και να εγκαταλείψει την πολιτική των μικροκινήσεων, των ψευδαισθήσεων και των ανούσιων μονομερών ΜΟΕ, που για 52 χρόνια όλοι οι προηγούμενοι Πρόεδροι ακολουθούσαν χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Όλοι κράτησαν μια παθητική, πτωπαθή στάση, που οδήγησε τη χώρα σε πλήρη πολιτική γυμνότητα απέναντι στην Τουρκία. Γιατί η Τουρκία δεν άλλαξε ποτέ στόχο - εμείς μόνο αλλάζουμε στάση υποταγής.

Αν δεν αλλάξει πορεία ο Πρόεδρος τώρα, αύριο ίσως να μην υπάρχει πλέον πορεία ν' αλλάξει.

* Μόνιμος κάτοικος Μελβούρνης

Αμμόχωστος: Το κριτήριο της αξιοπιστίας μας

ΑΠΟΨΗ “
ΔΡ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΜΑΥΡΟΥ*

Η Αμμόχωστος δεν είναι απλώς μια κατεχόμενη πόλη. Είναι το πιο καθαρό πολιτικό βαρόμετρο της αποτυχίας της μέχρι σήμερα στρατηγικής μας στο Κυπριακό. Εδώ και δεκαετίες, η περίκλειστη πόλη παραμένει υπό τουρκικό έλεγχο, παρά τα σαφή και δεσμευτικά ψηφίσματα του ΟΗΕ 550 και 789. Το πρόβλημα δεν είναι η έλλειψη νομικής βάσης: είναι η απουσία συνεπούς πολιτικής βούλησης να μετατραπεί το δίκαιο σε συγκεκριμένη διεκδίκηση με πραγματικό κόστος για την κατοχική δύναμη.

Διαδοχικές κυβερνήσεις της Κυπριακής Δημοκρατίας δεν προώθησαν με την απαιτούμενη ένταση την εφαρμογή των ψηφισμάτων για την επιστροφή της Αμμοχώστου στους νόμιμους κατοίκους της ως Μέτρο Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης. Αντί ν' αναδειχθεί ως άμεση πολιτική προτεραιότητα, η Αμμόχωστος αντιμετωπίστηκε κυρίως ως κεφάλαιο μιας συνολικής λύσης. Παρόμοια στάση υιοθέτησε και μεγάλο μέρος του πολιτικού συστήματος, περιορίζοντας το ζήτημα σε διακρύψεις αρχών χωρίς πρακτικό σχέδιο επιβολής πολιτικού κόστους στην παρανομία.

Πολιτικό κόστος σημαίνει συστηματική αξιοποίηση κάθε διπλωματικού και θεσμικού εργαλείου που διαθέτει η Κυπριακή Δημοκρατία, ώστε η παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου να συνοδεύεται από απτές συνέπειες. Σημαίνει επιμονή στη σύνδεση της συμπεριφοράς της Τουρκίας με την πρόοδο των σχέσεών της με την Ευρωπαϊκή Ένωση, συστηματική ανάδειξη του ζητήματος σε διεθνή φόρα, καθώς και ενεργό διπλωματική κινητικότητα, ώστε η Αμμόχωστος να πάψει να θεωρείται «παγωμένο» ζήτημα χωρίς άμεσο πολιτικό βάρος. Η απουσία τέτοιου πλαισίου επιτρέπει στη σταδιακή παγίωση της κατοχής να εξελισσεται χωρίς ουσιαστικό αντίτιμο.

Ευθύνες υπάρχουν και σε τοπικό επίπεδο. Οι δημοτικές Αρχές της Αμμοχώστου, παρά τις προσπάθειες προβολής του ζητήματος, δεν κατορθώσαν να μετατρέψουν τα ψηφίσματα 550 και 789 σε μόνιμο, αδιαπραγμάτευτο σημείο πίεσης προς τη διεθνή κοινότητα. Η πόλη έγινε σύμβολο, αλλά όχι μοχλός πολιτικής. Την ίδια στιγμή, και εμείς οι νόμιμοι πολίτες της Αμμοχώστου δεν υψώσαμε όσο δυνατά θα έπρεπε τη φωνή μας, ώστε ν' αναγκάσουμε το πολιτικό σύστημα

να αναπροσανατολίσει προτεραιότητες και μεθόδους. Η διατήρηση της μνήμης είναι αναγκαία, αλλά χωρίς πολιτική απαίτηση μετατρέπεται σε παθητική διαχείριση της απώλειας.

Η τουρκική στρατηγική, αντίθετα, παραμένει σταθερή: δημιουργία τελελεσμένων, σταδιακή αλλοίωση του status quo και εξοικείωση της

“

Η διατήρηση της μνήμης είναι αναγκαία, αλλά χωρίς πολιτική απαίτηση μετατρέπεται σε παθητική διαχείριση της απώλειας

διεθνούς κοινότητας με την κατοχή. Η δική μας στάση συχνά περιορίζεται σε διαμαρτυρίες χωρίς συνέπεια. Ακόμη και η Ελλάδα, ως εγγυητρια δύναμη, δεν ανέλαβε τις πρωτοβουλίες που θα ανέμενε κανείς για την έμπρακτη προώθηση της εφαρμογής των ψηφισμάτων, με τρόπο που να καθιστά το ζήτημα μόνιμο στοιχείο της διεθνούς ατζέντας.

Την ίδια ώρα, η Κυπριακή Δημοκρατία έχει συνάψει τα τελευταία χρόνια σημαντικές στρατηγικές συνεργασίες με Δυτικές χώρες, διευκολύνοντας την ενίσχυση της στρατιωτικής τους παρουσίας στην Κύπρο για ευρύτερους γεωπολιτικούς σκοπούς. Οι συνεργασίες αυτές προβάλλονται ως αναβάθμιση του ρόλου της χώρας. Όμως τίθεται εύλογα το ερώτημα: ποιο συγκεκριμένο πολιτικό αντίλλαγμα λαμβάνει η Κύπρος για την ανατροπή της de facto κατάστασης της εισβολής και της συνεχιζόμενης κατοχής του 37% του εδάφους της; Επιπλέον, η αυξανόμενη στρατιωτική σημασία του νησιού ενέχει τον κίνδυνο μετριασμού των απαιτήσεων, χωρίς να διασφαλιστεί αντίστοιχη πολιτική ενίσχυση των εθνικών θέσεων.

Στο ευρωπαϊκό επίπεδο, η Κύπρος ως κράτος-μέλος διαθέτει εργαλεία επιρροής που δεν αξιοποιούνται με συνέπεια. Η συμμετοχή σε ευρωπαϊκές αποφάσεις που συνεπάγονται πολιτικούς, οικονομικούς και γεωπολιτικούς κινδύνους οφείλει να συνδέεται με απτά ανταλλάγματα σε ζητήματα αρχών. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν

μπορεί να επικαλείται το κράτος δικαίου και ταυτόχρονα να ανέχεται την κατάφωρη παραβίασή του σε ένα από τα μέλη της. Η Αμμόχωστος θα μπορούσε -και οφείλει- ν' αποτελέσει ευρωπαϊκή προτεραιότητα πρώτης γραμμής, όχι ως ζήτημα αλληλεγγύης, αλλά ως δοκιμασία αξιοπιστίας των ίδιων των ευρωπαϊκών αρχών.

Η συνέχιση της αδράνειας έχει ήδη ορατές συνέπειες. Όσο η de facto κατάσταση παγιώνεται, τόσο μειώνονται τα περιθώρια ουσιαστικής διαπραγμάτευσης και τόσο ενισχύεται η αντίληψη ότι η παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου μπορεί να παραμείνει χωρίς κόστος. Μια μελλοντική λύση που θα στηρίζεται σε τέτοια δεδομένα κινδυνεύει να είναι πολιτικά εύθραυστη και κοινωνικά μη βιώσιμη.

Η Αμμόχωστος είναι το κριτήριο της αξιοπιστίας μας. Δεν μπορούμε να επιβάλουμε, αλλά οφείλουμε ν' απαιτήσουμε δυναμικά τα δικά μας και να δημιουργήσουμε πολιτικό κόστος για την παρανομία. Χωρίς τέτοια στάση, καμία συνολική λύση δεν θα είναι ούτε δίκαιη ούτε βιώσιμη.

* Πρόεδρος του Συνδέσμου Αμμοχώστου ΗΒ

ΕΝΑ «ΙΔΙΟΜΟΡΦΟ» ΝΤΕΡΜΠΙ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΑΠΟΕΛ-Ομόνοια τα «λένε» το απόγευμα, έχοντας διαγράψει μία εντελώς διαφορετική πορεία και ευρισκόμενοι σε διαφορετικά επίπεδα

ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΚΑΥΚΑΡΙΔΗΣ

Ομόνοια εναντίον ΑΠΟΕΛ σε ντέρμπι δεύτερου γύρου, με τους «πράσινους» να έχουν διαφορά 18 βαθμών από τους «γαλαζοκίτρινους», ζήσαμε και στο πρωτάθλημα 2020-21. Κάπου εκεί ήταν η διαφορά και έφτασε τους 26 βαθμούς με το πέρας της κανονικής σεζόν. Αυτό που σαφώς είναι πρωτόγνωρο, πέρα από τη βαθμολογική διαφορά, είναι το στάτους των δύο σωματείων. Από τη μια η Ομόνοια, που έχει βάλει τάξη στο ταμείο της, έχει έσοδα, δείχνει υγιής και διακρίνεται στην Ευρώπη. Ο ΑΠΟΕΛ με πολλά χρέη, με διοικητική αλλαγή και σε μία πολύ δύσκολη φάση. Αν γράφαμε αυτό το ρεπορτάζ πριν από 8-10 χρόνια, θα ήταν ακριβώς το αντίθετο. Πλήρης αγωνιστική υπεροχή του ΑΠΟΕΛ, οικονομική ισχύς, ευρωπαϊκά ταξίδια και επιτυχίες. Απέναντι τότε μία Ομόνοια σε ζορικές εποχές, σε όλα τα επίπεδα. Συνεπώς αν βάλουμε κάτω την ποδοσφαιρική λογική, το απόγευμα στο ΓΣΠ η Ομόνοια έχει σαφέστατα όλες τις προδιαγραφές για να κερδίσει. Πρώτα απ' όλα τις αγωνιστικές. Και καλύτερη ομάδα είναι και δυναμική έχει. Έρχεται από 8 συνεχόμενες νίκες στο πρωτάθλημα, σκοράρει κατά ριπάς (άνετα καλύτερη επίθεση), ακόμη και αμυντικά είναι πρώτη. Έχει μονάδες που ακόμη και σε δύσκολες φάσεις του αγώνα, ή σε μία όχι και τόσο καλή μέρα, μπορούν να πάρουν πρωτοβουλία και να «καθαρίσουν». Η αλήθεια είναι ότι ούτε οι «πράσινοι» περίμεναν με το έμπα της 23ης αγωνιστικής να έχουν τόσο μεγάλες διαφορές από τις επόμενες ομάδες. Ειδικά από τις Πάφο, ΑΕΚ, Άρν, αλλά και τον ΑΠΟΕΛ. Θυμίζουμε ότι στο «αιώνιο» του πρώτου γύρου οι «γαλαζοκίτρινοι» ήταν κοντά, τότε η βαθμολογία τους φωτογράφιζε ως διεκδικητές του τίτλου. Όμως έκαναν τη δουλειά τους, έπαιξαν μπάλα επιπέδου, πήραν μεγάλα διπλά και αξιοποίησαν στο έπακρον την ασιάθεια των ανταγωνιστών τους. Η αυτοπεποίθηση είναι στο ζενίθ, ενώ είναι δεδομένο πως αν κερδίσει και σήμερα, θα είναι πολύ δύσκολο να την προλάβει κάποιος. Ακόμη και αν ακολουθεί ντέρμπι με τον καλπάζοντα Απόλλωνα. Φυσιολογικά ομιλούντες, λοιπόν, η ζυγαριά στο σημερινό ντέρμπι γέρνει προς «τριφύλλι» μεριά.

Φυσιολογικά;

Από την άλλη ο ΑΠΟΕΛ έρχεται από συνεχόμενες ήττες, στον 2ο γύρο η συγκομιδή του είναι δεύτερου γκρουπ και όχι πρώτου. Αραγε, όμως, πόση λογική έχει το ποδόσφαιρο; Ειδικά σε ένα ντέρμπι. Στην Ελλάδα προ ημερών ο απογοητευτικός Παναθηναϊκός κέρδισε στην έδρα του Ολυμπιακού. Η Γιουνάιτεντ ήταν στα παιώματα, αλλά κατέβαλε Σίτι και Άρσεναλ. Οπότε; Ειδικά αν μιλάμε για το ΑΠΟΕΛ-Ομόνοια, πώς μπορούμε να σταθούμε στο φυσιολογικό; Ας δούμε όλη την εικόνα. Η Ομόνοια έχει και την επιβάρυνση από τα ευρωπαϊκά παιχνίδια, ό,τι επιλογές και αν έκανε ή θα κάνει ο Μπεργκ. Την ίδια στιγμή που ο ΑΠΟΕΛ έχει την ευκαιρία να γυρίσει τον διακόπτη. Οι εξελίξεις στα Διοικητικά και η αποχώρηση Πειριδής δημιούργησαν ένα κα-

Αγωνιστικά ομιλούντες, η ομάδα του Μπεργκ υπερέρχει σε όλους τους τομείς, αλλά η αλλαγή κλίματος στον ΑΠΟΕΛ και το «κόκκαλό» του μπορούν ν' αλλάξουν τις ισορροπίες

τερο κλίμα. Ένα καμπανάκι ουσπεύρωσης, που έρχεται ίσως στην πιο κατάλληλη στιγμή. Θα είχε κόσμο ο ΑΠΟΕΛ, περισσότερο από τα προηγούμενα εντός έδρας παιχνίδια. Τώρα αναμένεται μεγάλη προσέλευση και παλμός. Αν είναι να κάνεις και να νιώσεις ένα restart, τι καλύτερο να το πράξεις απέναντι στον «αιώνιο» τη στιγμή της υπεροχής του; Δεν θα έχει ίσως μεγάλη βαθμολογική σημασία για τους «γαλαζοκίτρινους», το κυρίως ταμπλό είναι αυτό του Κυπέλλου. Όμως, με τα σημερινά δεδομένα, το ζητούμενο είναι να σταματήσει την Ομόνοια. Θα παίξει ρόλο και η έδρα, οπότε το κλίμα (παίζει ρόλο) είναι ευνοϊκό. Αλλά ας δούμε και το αγωνιστικό. Προσωπική μου άποψη είναι πως η βαθμολογική συγκομιδή του ΑΠΟΕΛ δεν αντικατοπτρίζει την αγωνιστική του ισχύ. Έχει κάνει καλά ματς και σε κάποια μπορούσε να πάρει παραπάνω βαθμούς. Με τα προβλήματα και τις αδυναμίες του,

είναι ανταγωνιστικός. Και με ΑΕΚ και με Πάφο και με Απόλλωνα, αν πάρουμε ως δείγμα τα τελευταία ντέρμπι. Έχασε αλλά το πάλεψε, είχε τις ευκαιρίες του για να πάρει βαθμούς. Αρα, η μπιλια μπορεί κάλλιστα να κάτσει ανά πάσα στιγμή και στο «γαλαζοκίτρινο». Θα προσθέσουμε και άλλη μία παράμετρο. Αγωνιστική. Ο ΑΠΟΕΛ έχει ισχύ στον αέρα, σκοράρει συχνά με κεφαλιές. Στην Ομόνοια λείπει ο Κουλιμπαλί. Σημειώστε το, μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο.

Στον πρώτο γύρο

Το 2-2 του πρώτου γύρου είναι ενδεικτικό για το πώς μπορεί ένα τέτοιο παιχνίδι να έχει απρόβλεπτη εξέλιξη. Η Ομόνοια προηγήθηκε, ο ΑΠΟΕΛ απάντησε άμεσα. Οι «πράσινοι» υπερέιχαν στο 2ο ημίχρονο, είχαν μεγάλες ευκαιρίες, πέτυχαν δύο γκολ που δεν μέτρησαν, ώσπου τελικά πέτυχαν το 2-1. Αλλά στην τελευταία ανάσα ο ΑΠΟΕΛ βρήκε τρόπο και ισοφάρισε. Έτσι κι αλλιώς στα «αιώνια» οι «γαλαζοκίτρινοι» έχουν κόκκαλο.

ΑΠΟΕΛ-ΟΜΟΝΟΙΑ (17.00)

ΝΙΚΕΣ: 10 / 17

ΙΣΟΠΑΛΙΕΣ: 6 / 3

ΗΤΤΕΣ: 6 / 2

ΓΚΟΛ ΥΠΕΡ: 39 / 55

ΓΚΟΛ ΚΑΤΑ: 22 / 15

ΒΑΘΜΟΙ: 36 / 54

ΘΕΣΗ: 6n / 1n

Διεξαγωγή εράνου

Ο Σύνδεσμος Καρδιοπαθών και Φίλων Λάρνακας ενημερώνει τα Μέλη και τους Φίλους του Συνδέσμου ότι εξασφάλισε άδεια από την Επαρχιακή Διοίκηση Λάρνακας (Αρ. Άδειας Φ.Π./Ν.Π. 2/2025) και από τη Μητρόπολη Κιτίου για διεξαγωγή εράνου από 1η Φεβρουαρίου 2026 μέχρι τις 31 Ιουλίου 2026. Ο έρανος θα διεξάγεται στην πόλη και επαρχία Λάρνακας, έξω από τους ιερούς ναούς και υπεραγορές με πώληση δελτίων στην τιμή των €2 το ένα. Η στήριξη όλων θεωρείται απαραίτητη για να μπορέσει ο Σύνδεσμος να συνεχίσει να είναι δίπλα στα καρδιοπαθή μέλη του που έχουν ανάγκη. Κάθε εισφορά εκτιμάται δεόντως!

Εκδρομές

Το Ινστιτούτο Ελληνικού Πολιτισμού διοργανώνει τις πιο κάτω εκδρομές και καλεί τους ενδιαφερόμενους να δηλώσουν συμμετοχή το συντομότερο στα τηλ. 96674383, 99931000. 8-15/4 Πάσχα στην Κέρκυρα - Ιόνιο, Πρέβεζα/Πάργα/Σύβοτα - Αχέρωντας/Ζάλογγο. 9-15/4 Πάσχα στη Σύρο και Τήνο, μεταπασχαλινές εξορμήσεις σε Αθήνα - Εύβοια. 19-26/4 Καππαδοκία-Σμύρνη, Παράλια Μικράς Ασίας. 25-29/4 Καρπενήσι - Άγραφα - Ευριτανία - Λίμνη Κρεμασιών. 12-16/5 Λίμνη Πλαστήρα - Αλπική Πίνδος - Μειέωρα (επιχορηγούμενη τιμή €490 το άτομο σε δίκλινο 4*). 9-15/5 Λίμνη Κερκίνης - Οχυρά Ρούπελ (ιστορική αναπαράσταση «Ρούπελ 1941 - Η Αναβίωση»), Δράμα /Σπύλαιο Πηγών Αγγίτη - Μονή Ρίλα Βουλγαρίας - Θεσσαλονίκη. 11-16/5 Καστοριά - Λίμνη Αχρίδα (Σκόπια) - Θεσσαλονίκη. 12-20/5 Κωνσταντινούπολη - Θράκη (εκδηλώσεις για την επέτειο απελευθέρωσης της Αλεξανδρούπολης). 21-28/5 Σικελία - Ρήγιο - Ελληνόφωνα χωριά Καλαβρίας. 27/5-1/6 (Αγίου Πνεύματος) Ορεινή Ναυπακτία - Νησάκι Τριζονία - Γαλαξίδι - Αράχωβα - Δελφοί - Λίμνη Μόρνου. 1-8/7 Νάπολι - Αμάφι/Κάπρι/Νάπολη/Πομπηία - Μεγάλη Ελλάδα/Ελληνόφωνα χωριά Απουλίας/Γκρέτσια Σαλεντίνια. 7-13/7 Κόνιτσα/Γιορτή Αγίου Παϊσίου - Ζαγοροχώρια - Τζουμέρκα - Ιωάννινα - Σύβοτα - Πάργα. 11-18/7 Γύρος Καλαβρίας - Ρήγιο/Ελληνόφωνα χωριά - Νησιά του Αιόλου - Νάπολη. Αναλυτικά προγράμματα: www.ierp.org.cy.

Κινέζικη Πρωτοχρονιά

Ο Σύνδεσμος Αλληλεγγύης Κινέζων στην Κύπρο (Chinese Solidarity Association Cyprus) διοργάνωσε πρόσφατα εκδήλωση με αφορμή τον εορτασμό της Κινέζικης Πρωτοχρονιάς, τμώνιας τη φεινή χρονιά του Αλόγου σύμφωνα με την κινέζικη παράδοση. Στην εκδήλωση παρευρέθησαν προσωπικότητες από τον πολιτικό και οικονομικό χώρο της Κύπρου, ξένοι διπλωμάτες, αξιωματούχοι της Ειρηνευτικής Δύναμης, καθώς και μέλη της κινέζικης κοινότητας. Το πρόγραμμα περιελάμβανε παραδοσιακούς κινέζικους χορούς και τραγούδια, προσφέροντας στους καλεσμένους μια γεύση της πλούσιας κινέζικης παράδοσης. Χαιρετισμούς απύθυναν: ο Πρό-

εδρος του Συνδέσμου Che Huali, ο Επίτιμος Πρόεδρος, Κρις Μιχαήλ, ο Αναπληρωτής Πρόεδρος της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Zhou Yunliang, και εκ μέρους του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, ο Υφυπουργός Τουρισμού, Κώστας Κουμής. Η εκδήλωση ανέδειξε την ισχυρή παρουσία της κινέζικης κοινότητας στην Κύπρο και τη σημασία της πολιτιστικής ανταλλαγής, ενισχύοντας τις σχέσεις φιλίας μεταξύ των δύο λαών.

Στη φωτογραφία διακρίνονται ο Επίτιμος Πρόεδρος του Συνδέσμου, Κρις Μιχαήλ, ο Υφυπουργός Τουρισμού, Κώστας Κουμής, ο Πρόεδρος του Συνδέσμου John Che Huali και η κα Judy Wang Xiaoyu.

Ο Όμιλος Υπεραγορών MAS παρέδωσε το SUZUKI SWIFT HYBRID στον νικητή του διαγωνισμού

Σε κλήρωση που πραγματοποιήθηκε στις 13 Ιανουαρίου 2026, στα κεντρικά γραφεία του Ομίλου Υπεραγορών MAS, νικητής του Μεγάλου Διαγωνισμού Αυτοκινήτου σε συνεργασία με τον Όμιλο Εταιρειών Α. Τρικωμίτης ανακηρύχθηκε ο κ. Μάριος Κοντιού. Ο νικητής παρέλαβε το ολοκαίνουργιο SUZUKI SWIFT HYBRID, 1.200 κυβικών, αξίας €22.500, σε μία λιτή εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή, 13 Φεβρουαρίου 2026, στην Υπεραγορά MAS ΑΛΑΜΠΡΙΤΗΣ

στην Αραδίππου. Ο Παγκύπριος Διαγωνισμός, που διεξήχθη μέσω της εφαρμογής mas&WIN!, ξεκίνησε στις 15 Σεπτεμβρίου 2025 και ολοκληρώθηκε στις 11 Ιανουαρίου 2026, έχοντας συγκεντρώσει πάνω από ένα εκατομμύριο συμμετοχές. Στην εκδήλωση για την παράδοση του μεγάλου δώρου παρευρέθησαν στελέχη των δύο Ομίλων, ιδιοκτήτες υπεραγορών, συνεργάτες, φίλοι και πελάτες. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τον διαγωνισμό και το μεγάλο δώρο, στο www.mas.com.cy.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ**ΛΕΥΚΩΣΙΑ**

Σωκράτους Λουίζα, Πειραιώς 24 Γ, έναντι καταστήματος υφασμάτων SANTEX, Στρόβολος, τηλ.: 22422279, 22321828. Ευθυμίου - Κούλα Μαρία, Λεωφ. Καλλιπόλεως 53 Γ, 300 μ. από το Πανεπιστήμιο Κύπρου, τηλ.: 22377056, 22813435. Παφίτης Γιώργος, Λυκαβηττού 42 Β, πίσω από το Μακάρειο Στάδιο, δρόμος Χρυσοβαλάντου, Έγκωμη, τηλ.: 22658161, 22518049. Βασιλείου Αγγελική, Χάρη Γρούτα 8, κατ. 5, πάροδος οδού Πεύκου, πίσω από το πρατήριο STAR OIL, Λακατάμεια, τηλ.: 22521168. Κυριάκου Στυλιανού Στέλιος, Αγίου Παύλου 101, πλησίον Ιπποδρόμου, Άγιος Δομέτιος, τηλ.: 22771122, 22590272. Καλλιτσιώνη Μαρία, Λεωφ. Δημήτρη Χριστόφια, πρώην Λεωφ. Γερίου, Γέρι, τηλ.: 22575226, 22533447.

ΛΕΜΕΣΟΣ

Πετρίδης Μιχαήλ, Λεωφ. Μακαρίου Γ', 23, φώτα FOUJ, τηλ.: 25363655, 99461515. Ποταμίτου Μαρία, Βασιλέως Κωνσταντίνου Α' 29 Β, δρόμος Τσιρέου Δημοτικού, τηλ.: 25364000, 25382333. Παναγιώτου Παναγιώτης, Αγίας Φυλάξεως 225, 100 μ. από τον κυκλικό κυκλοφοριακό κόμβο Αγίας Φύλας, προς Αγία Φύλα, δίπλα από SUNFRESH, τηλ.: 25770930, 25811860. Δάρβης Γεώργιος, Βασίλη Μιχαηλίδη 13, IASO MEDICAL

CENTER, τηλ.: 25347070, 99201014.

Βασιλείου Άριστος, Λεωφ. Γρίβα Διγενή 63, έναντι Ψησταριάς ΚΑΠΑΤΣΟΣ, τηλ.: 25580906, 99444906.

ΛΑΡΝΑΚΑ

Ρωτή Χριστοφόρα, Κυριάκου Μάτση 5, κατ. 1, έναντι SUPER DISCOUNT STORE, σύνορα Λιβάδια-Αραδίππου, Λιβάδια, τηλ.: 24400897, 97790853. Σωκράτους - Κυπριανού Ελένη, Κιλκίς 15 - 17, πλησίον Σχολής Καλογραιών, Αντρούλα Court, κατ. 4, τηλ.: 24651035, 24624163. Μιχαήλ Έλενα, Γεωργίου Χριστοδουλίδη 5, μεταξύ κυκλικού κυκλοφοριακού κόμβου ΚΛΕΙΜΑ και κυκλικού κυκλοφοριακού κόμβου νέου ΓΣΣ, τηλ.: 24250900.

ΠΑΦΟΣ

Μακαρίου Γεώργιος, Νεαπόλεως 20, τέρμα δρόμου εκκλησίας Αποστόλου Παύλου, τηλ.: 26936989, 26938949. Ηλιάδης Ηλίας, Ανεξαρτησίας 11 & Επτανήσου 1, δίπλα από την Τεχνική Σχολή, τηλ.: 26941100, 26944544. Σωκράτους Σωκράτης, Λεωφ. Μακαρίου Γ' & Ευαγόρα Παλληκαρίδη 60, Πόλις Χρυσόχους, τηλ.: 26321253, 99725006.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ

Χριστοδούλου Ανδρέας, 1ης Απριλίου 85, Παραλίμνη, τηλ.: 23821003, 23821685. Λαουτάρη - Πετρή Δέσπω, Καρύων 95 Α, Αυγόρο, τηλ.: 23922189, 99832321.

ΚΕΝΤΡΑ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ ΠΙ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ: ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 22502019, Ιπποκράτειο Νοσοκομείο, 6-12 Ψαρών, 2408 Έγκωμη.

ΛΕΜΕΣΟΣ: ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 25200194, Mediterranean Hospital, Στυγός 9, 3117 Αγία Φύλα.

ΛΑΡΝΑΚΑ: ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 24636343, Ιατρικό Κέντρο Αγία Μαρίνα, Παύλου Βαλδασεριδής 10, 6018 Λάρνακα.

ΠΑΦΟΣ: ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 26848113, Ιδιωτικό Νοσοκομείο Ευαγγελισμός, Βασιλέως Κωνσταντίνου 82, 8021 Πάφος.

ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ: ΠΙ για ενήλικες

& ΠΙ για παιδιά, 23849400, Πολυκλινική Απτώ, Λεωφόρος Σωτήρας 8, 5286 Παραλίμνη.

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ:

ΛΕΥΚΩΣΙΑ: Χρυσάνθη Χριστοδούλου, 99698899.

ΛΕΜΕΣΟΣ: Παναγιώτης Σιαφάκας, 99337387.

ΠΑΦΟΣ: Αθηνά Αρζουμανίδου, 99473655.

Ώρες λειτουργίας: 10.00 - 18.00. Το διευρυμένο ωράριο λειτουργίας των Υπηρεσιών Εφημερίας, ισχύει από 6/12/2025 - 29/3/2026. Επιπρόσθετα, το τηλεφωνικό κέντρο θα ξεκινά τη λειτουργία του 30 λεπτά πριν από την έναρξη λειτουργίας των ΥΕ.

Διάλεξη/συζήτηση από το ΚΥ.ΚΕ.Μ.

Η Επαρχιακή Επιτροπή Λάρνακας/Αμμοχώστου του Κυπριακού Κέντρου Μελετών σάς προσκαλεί την Πέμπτη, 26/2/2026 και ώρα 18.30 ακριβώς, στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών - Δημοτικό Πολιτιστικό Κέντρο «Αμμόχωστος», κτήριο πρώην Συνεργατικού Ταμειυτηρίου Αμ/στου, Αρχιεπισκόπου Κυπριανού 18, 6016 Λάρνακα (έναντι ACS Courier), τηλ. 24817737, σε διάλεξη/ανοικτή συζήτηση με θέμα: «Η δύναμη του λόγου: Ρητορικές στρατηγικές των Κυπρίων πολιτικών». Καλωσόρισμα: κ. Ελλάδα Ιωάννου - Πρόεδρος της Επαρχιακής Επιτροπής Λάρνακας/Αμμοχώστου ΚΥ.ΚΕ.Μ., Εισηγητές: κ. Λοΐζος Μιχαήλ - Διεθνολόγος/Πολιτικός Αναλυτής, κ. Γιάννος Κατσιουρίδης - Αναπληρωτής Καθηγητής Συγκριτικής Πολιτικής, Πανε-

πιστήμιο Λευκωσίας, Παύλος Παύλου - Δημοσιογράφος και Μερσίλεια Αναστασιάδου - Διεθνολόγος. Συζήτηση με νέους του ΚΥ.ΚΕ.Μ.: Μαγδαληνή Χριστοφή, Κυριάκος Τζιούρος, Λούκας Λίγγης και Χρήστος Καραβίας. Συντονισμός: κ. Χριστίνα Διονυσίου - Δημοσιογράφος.

Προ του Τέλους

Πρέπει ή δεν πρέπει να συνηθίσωμεν με την ανάγκην υποταγής εις τας τουρκικάς θέσεις; Τούτο δεοντολογικώς. Δυνάμεθα να ανατρέψωμεν την ανάγκην αυτήν; Τούτο δυνητικώς. Και εάν είναι δυνατή η ανατροπή,

ποία η περαιτέρω πορεία του Κυπριακού; Δεν υπάρχει κίνδυνος μία χείρων ανάγκη να υπάρξη μελλοντικώς; Και, βάσει του παρελθόντος, δεν δικαιολογείται διαλεκτικόν συμπέρασμα ότι θα υπάρξη η χείρων αυτή ανάγκη; Και αν σήμερον τελούμεν εν αδυναμία, δεν είναι πιθανόν αύριον να ευρεθώμεν εις πλέον οικτράν αδυναμίαν; Και εάν ούτως έχουν τα πράγματα, δεν είναι ιστορικώς επιβεβλημένον να υποταγώμεν εις την σημερινήν ανάγκην παρά εις την τραγικωτέραν αυριανήν;

Εις τα ερωτήματα αυτά εμείναμεν διά του άρθρου της παρελθούσης Δευτέρας. Είναι και του λαού τα ερωτήματα. Κατά βάθος είναι ερωτήματα και της ηγεσίας. Διότι ούτε η τελευταία ηδυνήθη, ως φαίνεται, να δώσῃ απαντήσεις. Και τούτο διότι, αι απαντήσεις πρέπει να διέλθουν το φράγμα των πολιτικών εκτιμήσεων. Αι εκτιμήσεις δε αυτά προσκόπουν κρισίμως εις τας εξ αντικειμένου δυσχερείας αφ' ενός και τας αγνώστους βουλάς και προθέσεις των περί το Κυπριακόν ενδιαφερομένων Μεγάλων, αφ' ετέρου.

Παρ' όλα ταύτα ουδέ προς στιγμήν πρέπει να ηρεμήσουν αι απόπειραι των εκτιμήσεων. Τοιαύτη ηρεμία θα ισοδυναμεί με μοιραίαν υποταγήν. Και με συνέχισιν της καταστρεπτικής πολιτικής του WAIT AND SEE. Πολιτικής της Βικτωριανής εποχής, ήτις ίσχυσε όταν η Βρετανική Αυτοκρατορία ηδύνατο ανά πάντα χρόνον να επιβάλλῃ τας θελήσεις της...

Πρέπει, λοιπόν, να δεχθώμεν σήμερον την «ανάγκην» ως την περιχαράσσουσαν αι τουρκικαί προκλητικά θέσεις; Όχι. Διότι τοιαύτη αποδοχή, πέραν του ότι θα εδημιούργει δύο διάφορα Κρατίδια εις την Νήσον, θα ωδήγηι με ιστορικόν, έστω, ακριβείαν εις την Τουρκοποίησιν της Κύπρου μετά από μίαν μεταβατικήν περίοδον. Αλλά διατί θα ωδήγηι εις Τουρκοποίησιν; Διότι η μειονότης διαθέτουσα κυρίαρχον κρατίδιον θα ηλέγχετο απολύτως από την Άγκυραν. Η Άγκυρα, δε, δεν θα είχε λόγον τινα διά να μην επιδιώξῃ επανάκτησιν της Νήσου εφ' όσον θα ηδύνατο. Αλλά θα ηδύνατο; Καθ' ημάς θα ηδύνατο. Διότι ενώ η Ελλάς, ενώ ο Ελληνισμός δεν θα ηλέγχε το Ελληνοκυπριακόν κράτος της Κύπρου, δεν θα κατηύθυνε, δεν θα είχε την πολιτικήν και ιστορικήν του ευθύνην, η Τουρκία εξ αντιθέτου θα προποίμαζε – εγκαθιστάμενη τύπω

και ουσία δι' όλων της των διαστάσεων εις Κύπρον – ημέραν προς ημέραν την κατάρρευσίν μας. Διότι θα διέθετε την ισχύν. Την εύστροφον διπλωματίαν. Τον άκρατον και ακράτητον σωβινισμόν. Τα απωθημένα ένστικτα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Και ταυτοχρόνως την αδιαφορίαν ή την ανοχήν ή την προτροπήν των Μεγάλων.

Αλλά είναι δυνατόν να διανοηθή τις τοιαύτην εξέλιξιν εν έτει 1968; Και διανοητή και νοπή είναι και πιθανή είναι. Και ίσως σχεδόν βεβαία είναι. Διατί; Διότι:

(Α) Ανάλυσις της εμπειρίας των τελευταίων ετών και σύνθεσις των πορισμάτων της δίδει το συμπέρασμα, ότι η Τουρκία κατ' έτος επιτύχανε προς όφελός της σταδιακήν διάλυσιν της Κύπρου.

(Β) Η πολιτική και στρατιωτική ισχύς της δεν πρόκειται να υποχωρήσουν κατά τας προσεχείς τουλάχιστον δεκαετίας.

(Γ) Αι Ζώναι Επιρροής – παρέχουσαι εις την Τουρκίαν ευκαιρίας καρποφόρων εκβιασμών – δεν φαίνεται ότι κατά τας αυτάς δεκαετίας θα λάβουν νέαν μορφήν και νέον περιεχόμενον.

(Δ) Ουδείς Μεγάλος ενδιαφέρεται σοβαρώς ή συναρτά τα συμφέροντά του με το εάν αυτή η Νήσος, ήτις λέγεται Κύπρος, είναι Τουρκική ή Ελληνική. Συνεπώς ουδείς θα διαταράξῃ τον ύπνον του, διά να ανταποκριθῃ, εν δεδομένη στιγμή, εις τας τελευταίας τραγικάς κραυγάς που θα εκπέμψῃ η Κύπρος.

Τα ενδεικτικά όμως αυτά επιχειρήματα δεν δύνανται να υποστηρίξουν την άποψιν ότι άμεσος πρέπει να είναι η λύσις του Κυπριακού; Δηλαδή αποδεχόμενος τις την δύναμιν των επιχειρημάτων αυτών δεν πρέπει να σκεφθῃ ότι, αφού ούτως έχουσι τα πράγματα, πρέπει το ταχύτερον να διασφαλισθῃ λύσις του Κυπριακού αποτρέπουσα την Τουρκοποίησιν;

Εις το σημείον τούτο χρειάζεται η ορθή εκτίμησις. Και η εντεύθεν ορθή ιστορική απόφασις. Εάν η κοινή εκτίμησις της σημερινής ηγεσίας του Ελληνισμού είναι ότι ουδείς τρόπος υπάρχει προς αποτροπήν χειροτέρων των μέχρι τούδε δεινών, παρά η λύσις του Κυπριακού κατά τας τουρκικάς αξιώσεις, τότε χωρίς χρονοτριβήν πρέπει να υπάρξη η υποταγή. Εάν, όμως, υφίστανται τρόποι αντιστάσεως και εις το παρόν και εις το μέλλον, τότε ουδεμία δικαιολογία υπάρχει να προσφερθῃ γη και ύδωρ εις την Τουρκίαν σήμερον.

Ταπεινή μας άποψις είναι ότι υπάρχουν τρόποι αντιδράσεως, ακριβώς διότι υπάρχουν ή δύναται να αναζητηθούν τα δέοντα όπλα. Ποία είναι;

(Α) Η Δύναμις του Δικαίου μας. Η δύναμις αυτή δύναται να αντιπαρατάξῃ υπερφυσικήν αντίστασιν.

(Β) Η δύναμις που δίδει το πραγματικόν

γεγονός ότι αποτελούμεν την συντριπτικήν πλειοψηφίαν αυτού του τόπου. Η δύναμις αυτή έχει λησμονηθῃ. Ή έχει πολλαπλώς υποτιμηθῃ.

(Γ) Η δύναμις που δίδει η ελπίς ότι η Ελλάς θα δυνηθῃ κάποτε να αντιτάξῃ Όχι εις τον προκλητικόν ετσιθελισμόν της Άγκυρας έτοιμη να δεχθῃ και τας συνεπειάς του. Διότι η Ελλάς ούτως ή άλλως δεν δύναται παρά να ζήσῃ και να προχωρήσῃ με την Κύπρον και το Κυπριακόν. Πάσα εν προκειμένω άλλη εκτίμησις και ψευδαίσθησις συνιστά και άγνοιαν των στοιχειωδών διδαγμάτων της ιστορίας των λαών. Και του Ελληνικού λαού ειδικώτερον.

(Δ) Η δύναμις, η κολοσσιαία δύναμις που προσφέρει η ψυχή. Η αδούλωτη, η ανανεωμένη, η ανυπότακτος ψυχή. Όχι αυτή που υπάρχει σήμερον! Η απόφασις που λαμβάνεται από την ψυχήν ενός λαού να ζήσῃ ελεύθερος. Και λυτρωμένος. Ούτε συμμαχικαί σκοπιμότητες, ούτε ισχύς της Άγκυρας, ούτε πρόσκαιρος αδυναμία της Ελλάδος, ούτε εκβιασμοί δύνανται να κάμψουν την ψυχήν λαού αποφασισμένου να αντισταθῃ πάση θυσία.

Ιδού τα όπλα μας. Ιδού διατί υπάρχουν τρόποι αποτροπής της Τουρκοποίησης της Νήσου. Ιδού διατί πρέπει να λυθῃ ειρηνικώς το Κυπριακόν αλλ' όχι με τουρκικήν λύσιν. Ιδού διατί πρέπει να εξελίσσωνται αι ενδοκυπριακαί συνομιλίαι αλλ' όχι προς την κατεύθυνσιν του μονίμου κατατεμαχισμού της Νήσου. Ιδού διατί η «λύσις» του Κυπριακού δεν πρέπει να είναι αυτοσκοπός. Ιδού διατί ο αυτοσκοπός πρέπει να είναι η αντίστασις κατά του τουρκικού σχεδίου επανατουρκοποίησης της Νήσου! Και η πραγματική δικαίωσις των τόσων μαρτυρικών και εφιαλτικών κυπριακών αιώνων. Ιδού διατί αι απερχόμεναι κυπριακαί γενεαί δύνανται να ζήσουν εις Κύπρον Ελληνικήν.

K.N. ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΗΣ
23.12.1968

ΥΓ.: Μπορούν να ζήσουν στην Κύπρο οι Έλληνες, αλλά δεν θα καταφέρουν να ζήσουν; Ουδείς θα έλθει να τους προσφέρει και να τους εξασφαλίσει τη διαμονή στην πατρίδα τους Κύπρο, την οποία 38% κατέλαβε η Τουρκία το 1974 και απαγόρευσε στους Έλληνες να ζουν στην εκεί πατρίδα τους. Η Τουρκία θέλει την Κύπρο ολόκληρη... Ελλάδα και Κύπρος ζουν σε άλλους κόσμους; Εγκληματικά κοροϊδεύουν τους Έλληνες ότι «ξέρουν τι κάνουν» με τους «φίλους» Τούρκους. Το μόνο, δυστυχώς, που απέδειξαν ότι ξέρουν είναι ο υποχωρητικός εξευμενισμός των Τούρκων, που απεδείχθη και αποδεικνύεται ισοδύναμος με ερχόμενες νέες Εθνικές Συμφορές. Η Σωτηρία και η Ελευθερία έρχονται μόνο με τη ΔΥΝΑΜΗ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ και την Αντίσταση. Τα μόνα όπλα που σέβεται η Τουρκία.